

ΦΑΙΔΩΝ

ΕΧΕΚΡΑΤΗΣ ΦΑΙΔΩΝ

St. I
P. 57

ΕΧ. Αὐτός, ὦ Φαίδων, παρεγένου Σωκράτει ἐκείνη τῇ a
ἡμέρᾳ ἣ τὸ φάρμακον ἔπιεν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ, ἢ ἄλλου του
ἤκουσας;

ΦΑΙΔ. Αὐτός, ὦ Ἐχέκρατες.

ΕΧ. Τί οὖν δὴ ἔστιν ἅττα εἶπεν ὁ ἀνὴρ πρὸ τοῦ θανά- 5
του; καὶ πῶς ἐτελεύτα; ἠδέως γὰρ. ἂν ἐγὼ ἀκούσαιμι. καὶ
γὰρ οὔτε [τῶν πολιτῶν] Φλειασίων οὐδεὶς πάννυ τι ἐπιχωριάζει
τὰ νῦν Ἀθήναζε, οὔτε τις ξένος ἀφίκεται χρόνου συχνοῦ
ἐκείθεν ὅστις ἂν ἡμῖν σαφές τι ἀγγεῖλαι οἶός τ' ἦν περὶ b
τούτων, πλήν γε δὴ ὅτι φάρμακον πιῶν ἀποθάνοι· τῶν δὲ
ἄλλων οὐδὲν εἶχεν φράζεω.

ΦΑΙΔ. Οὐδὲ τὰ περὶ τῆς δίκης ἄρα ἐπύθεσθε ὃν τρόπον 58
ἐγένετο;

ΕΧ. Ναί, ταῦτα μὲν ἡμῖν ἠγγειλέ τις, καὶ ἐθανμάζομέν
γε ὅτι πάλαι γενομένης αὐτῆς πολλῶ ὕστερον φαίνεται
ἀποθανών. τί οὖν ἦν τοῦτο, ὦ Φαίδων; 5

ΦΑΙΔ. Τύχη τις αὐτῷ, ὦ Ἐχέκρατες, συνέβη· ἔτυχεν
γὰρ τῇ προτεραίᾳ τῆς δίκης ἢ πρῶμνα ἐστεμμένη τοῦ πλοίου
ὃ εἰς Δῆλον Ἀθηναῖοι πέμπουσιν.

a 2 ἔπιεν τὸ φάρμακον W   a 6 ἐγὼ B : om. T   a 7 τῶν πολι-
τῶν secl. v. Bamberg : φλιασίων secl. Schaefer   b 1 ἀπαγγεῖλαι W
ἦν B : ἦ T   a 5 οὖν B : om. T   a 8 πέμπουσιν B T : πέμπουσιν
κατ' ἔτος B² W

ΕΧ. Τοῦτο δὲ δὴ τί ἐστιν;

- 10 ΦΑΙΔ. / Τοῦτ' ἐστὶ τὸ πλοῖον, ὡς φασιν Ἀθηναῖοι, ἐν ᾧ
 Θησεύς ποτε εἰς Κρήτην τοὺς "δὺς ἑπτὰ" ἐκείνους ᾤχετο
 b ἄγων καὶ ἔσωσέ τε καὶ αὐτὸς ἐσώθη. τῷ οὖν Ἀπόλλωνι
 ἠΰξαντο ὡς λέγεται τότε, εἰ σωθεῖεν, ἐκάστου ἔτους θεωρίαν
 ἀπάξειν εἰς Δῆλον· ἦν δὴ αἰεὶ καὶ νῦν ἔτι ἐξ ἐκείνου κατ'
 ἐνιαυτὸν τῷ θεῷ πέμπουσιν. ἐπειδὴν οὖν ἄρξωνται τῆς
 5 θεωρίας, νόμος ἐστὶν αὐτοῖς ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ καθαρῆν
 τὴν πόλιν καὶ δημοσίᾳ μηδένα ἀποκτείνουσαι, πρὶν ἂν εἰς
 Δῆλόν τε ἀφίκηται τὸ πλοῖον καὶ πάλιν δεῦρο· τοῦτο δ'
 ἐνίοτε ἐν πολλῷ χρόνῳ γίνεται, ὅταν τύχωσι ἄνεμοι ἀπο-
 c λαβόντες αὐτοὺς. ἀρχὴ δ' ἐστὶ τῆς θεωρίας ἐπειδὴν ὁ
 ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος στέψη τὴν πρύμναν τοῦ πλοίου
 τοῦτο δ' ἔτυχεν, ὡσπερ λέγω, τῇ προτεραίᾳ τῆς δίκης γεγο-
 νός. διὰ ταῦτα καὶ πολλὸς χρόνος ἐγένετο τῷ Σωκράτει ἐν
 5 τῷ δεσμωτηρίῳ ὃ μεταξὺ τῆς δίκης τε καὶ τοῦ θανάτου.

ΕΧ. Τί δὲ δὴ τὰ περὶ αὐτὸν τὸν θάνατον, ὦ Φαίδων; τί
 ἦν τὰ λεχθέντα καὶ πραχθέντα, καὶ τίνες οἱ παραγενόμενοι
 τῶν ἐπιτηδείων τῷ ἀνδρί; ἢ οὐκ εἶων οἱ ἄρχοντες παρεῖναι,
 ἀλλ' ἔρημος ἐτελεύτα φίλων;

- d ΦΑΙΔ. Οὐδαμῶς, ἀλλὰ παρήσαντινες, καὶ πολλοὶ γε.

ΕΧ. Ταῦτα δὴ πάντα προθυμήθητι ὡς σαφέστατα ἡμῖν
 ἀπαγγεῖλαι, εἰ μή τίς σοι ἀσχολία τυγχάνει οὔσα.

- ΦΑΙΔ. Ἀλλὰ σχολάζω γε καὶ πειράσομαι ὑμῖν διηγῆ-
 5 σασθαι· καὶ γὰρ τὸ μεμνησθαι Σωκράτους καὶ αὐτὸν λέγοντα
 καὶ ἄλλου ἀκούοντα ἔμοιγε αἰεὶ πάντων ἥδιστον.

ΕΧ. Ἀλλὰ μὴν, ὦ Φαίδων, καὶ τοὺς ἀκουσομένους γε
 τοιοῦτους ἐτέρους ἔχεις· ἀλλὰ πειρῶ ὡς ἂν δύνη ἀκριβέ-
 στατα διεξελθεῖν πάντα.

- e ΦΑΙΔ. Καὶ μὴν ἔγωγε θαυμάσια ἔπαθον παραγενόμενος.
 οὔτε γὰρ ὡς θανάτῳ παρόντα με ἀνδρὸς ἐπιτηδείου ἔλεος

a 11 ποτε θησεύς W   b 7 τε B: om. T   c 6 τί ἦν BT: τίνα
 ἦν B'W   d 4 γε B: τε Γ   d 8 ἐτέρους BΓ: ἐταίρους W
 d 9 διεξελθεῖν B: διελθεῖν T

εἰσῆει· εὐδαίμων γάρ μοι ἀνὴρ ἐφαίνεται, ὦ Ἐχέκρατες, καὶ τοῦ τρόπου καὶ τῶν λόγων, ὡς ἀδεῶς καὶ γενναίως ἐτελεύτα, ὥστε μοι ἐκείνον παρίστασθαι μὴδ' εἰς Ἄιδου ἰόντα ἄνευ 5
 θείας μοίρας ἰέναι, ἀλλὰ καὶ ἐκείσε ἀφικόμενον εὖ πράξειν.
 Ἐἵπερ τις πώποτε καὶ ἄλλος. διὰ δὴ ταῦτα οὐδὲν πάνυ μοι 59
 ἐλειπὸν εἰσῆει, ὡς εἰκὸς ἂν δόξειεν εἶναι παρόντι πένθει, οὔτε αὖ ἡδονὴ ὡς ἐν φιλοσοφίᾳ ἡμῶν ὄντων ὥσπερ εἰώθεμεν
 —καὶ γὰρ οἱ λόγοι τοιοῦτοί τινες ἦσαν—ἀλλ' ἀτεχνῶς
 ἄτοπὸν τί μοι πάθος παρήν καὶ τις ἀήθης κρᾶσις ἀπὸ τε τῆς 5
 ἡδονῆς συγκεκραμένη ὁμοῦ καὶ ἀπὸ τῆς λύπης, ἐνθυμουμένῳ ὅτι ἀντίκα ἐκείνος ἔμελλε τελευτᾶν. καὶ πάντες οἱ παρόντες
 σχεδὸν τι οὕτω διεκείμεθα, τοτὲ μὲν γελῶντες, ἐνίοτε δὲ
 δακρύνοντες, εἰς δὲ ἡμῶν καὶ διαφερόντως, Ἀπολλόδωρος—
 οἴσθα γάρ που τὸν ἄνδρα καὶ τὸν τρόπον αὐτοῦ. b

EX. Πῶς γὰρ οὗ;

ΦΑΙΔ. Ἐκεῖνός τε τοίνυν παντάπασιν οὕτως εἶχεν, καὶ αὐτὸς ἔγωγε ἐτεταράγμην καὶ οἱ ἄλλοι.

EX. Ἔτυχον δέ, ὦ Φαῖδων, τίνες παραγενόμενοι; 5

ΦΑΙΔ. Οὗτός τε δὴ ὁ Ἀπολλόδωρος τῶν ἐπιχωρίων παρήν καὶ Κριτόβουλος καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἔτι Ἐρμογένης καὶ Ἐπιγένης καὶ Αἰσχίνης καὶ Ἀντισθένης· ἦν δὲ καὶ Κτήσιππος ὁ Παιανιεύς καὶ Μενέξενος καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν ἐπιχωρίων. Πλάτων δὲ οἶμαι ἠσθένει. 10

EX. Ξένοι δέ τινες παρήσαν;

ΦΑΙΔ. Ναί, Συμμίας τέ γε ὁ Θηβαῖος καὶ Κέβης καὶ c
 Φαιδώνδης καὶ Μεγαρόθεν Εὐκλείδης τε καὶ Τερψίων.

EX. Τί δέ; Ἀρίστιππος καὶ Κλεόμβροτος παρεγένοντο;

ΦΑΙΔ. Οὐ δῆτα· ἐν Αἰγίνῃ γὰρ ἐλέγοντο εἶναι.

e 3 ἀνὴρ B: ὁ ἀνὴρ T   e 4 τῶν λόγων B² T W: τοῦ λόγου B t
 e 5 ὥστε μοι B T: ὥστ' ἔμοιγε W   παρίστασθαι ἐκείνον W et transp.
 signis fecit T   a 6 ἀπὸ B: om. T   a 8 τότε T: ὅτε B: τὸ W
 b 7 κριτόβουλος T: ὁ κριτόβουλος B   αὐτοῦ B T: αὐτοῦ κριτῶν B² W
 b 11 δέ om. pr. T   c 1 τε B T: om. W   c 2 φαιδώνδης B² T:
 φαιδωνίδης B W

5 ΕΧ. Ἄλλος δέ τις παρῆν;

ΦΑΙΔ. Σχεδόν τι οἶμαι τούτους παραγενέσθαι.

ΕΧ. Τί οὖν δῆ; τίνες φῆς ἦσαν οἱ λόγοι;

ΦΑΙΔ. Ἐγώ σοι ἐξ ἀρχῆς πάντα πειράσομαι διηγήσα-
 d σθαι. αἰεὶ γὰρ δὴ καὶ τὰς πρόσθεν ἡμέρας εἰώθεμεν φοιτᾶν
 καὶ ἐγὼ καὶ οἱ ἄλλοι παρὰ τὸν Σωκράτη, συλλεγόμενοι
 ἔωθεν εἰς τὸ δικαστήριον ἐν ᾧ καὶ ἡ δίκη ἐγένετο· πλησίον
 γὰρ ἦν τοῦ δεσμωτηρίου. περιεμένομεν οὖν ἐκάστοτε ἕως
 5 ἀνοιχθείη τὸ δεσμωτήριον, διατρίβοντες μετ' ἀλλήλων, ἀνεψύ-
 γετο γὰρ οὐ πρόω· ἐπειδὴ δὲ ἀνοιχθείη, εἰσῆμεν παρὰ τὸν
 Σωκράτη καὶ τὰ πολλὰ διημερεύομεν μετ' αὐτοῦ. καὶ δὴ καὶ
 τότε πρωαίτερον συνελέγημεν· τῇ γὰρ πρωτεραίᾳ [ἡμέρᾳ]
 e ἐπειδὴ ἐξήλθομεν ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου ἑσπέρας, ἐπυθόμεθα
 ὅτι τὸ πλοῖον ἐκ Δήλου ἀφιγμένον εἶη. παρηγγείλαμεν οὖν
 ἀλλήλοις ἦκειν ὡς πρωαίτατα εἰς τὸ εἰωθός. καὶ ἦκομεν καὶ
 ἡμῶν ἐξελθὼν ὁ θυρωρός, ὅσπερ εἰώθει ὑπακούειν, εἶπεν περι-
 5 μένειν καὶ μὴ πρότερον παρίεναι ἕως ἂν αὐτὸς κελεύσῃ·
 ἰ “Λύουσι γάρ,” ἔφη, “οἱ ἔνδεκα Σωκράτη καὶ παραγγέλλουσιν
 ὅπως ἂν τῆδε τῇ ἡμέρᾳ τελευτᾶ.” οὐ πολὺν δ' οὖν χρόνον
 ἐπισχῶν ἦκεν καὶ ἐκέλευεν ἡμᾶς εἰσιέναι. εἰσιόντες οὖν
 60 κατελαμβάνομεν τὸν μὲν Σωκράτη ἄρτι λελυμένον, τὴν δὲ
 Ξανθίππην—γιγνώσκεις γάρ—ἔχουσάν τε τὸ παιδίον αὐτοῦ
 καὶ παρακαθημένην. ὡς οὖν εἶδεν ἡμᾶς ἡ Ξανθίππη, ἀνηυ-
 φήμησέ τε καὶ τοιαῦτ' ἅπτα εἶπεν, οἷα δὴ εἰώθασιν αἱ
 5 γυναῖκες, ὅτι “ὦ Σώκρατες, ὕστατον δὴ σε προσερούσι νῦν
 οἱ ἐπιτήδειοι καὶ σὺ τούτους.” καὶ ὁ Σωκράτης βλέψας εἰς
 τὸν Κρίτων, “ὦ Κρίτων,” ἔφη, “ἀπαγέτω τις αὐτὴν
 οἴκαδε.”

Καὶ ἐκεῖνην μὲν ἀπήγόν τινας τῶν τοῦ Κρίτωνος βοῶσάν
 b τε καὶ κοπτομένην· ὁ δὲ Σωκράτης ἀνακαθιζόμενος εἰς τὴν

d5 ἀνεψύγετο BT: ἀνεψύγνυτο W   d6 εἰσῆμεν B: ἦμεν T
 d8 ἡμέρᾳ secl. Hermann   e4 ὅσπερ BT: ὅστις B²W   περι-
 μένειν B: ἐπιμένειν T   e7 τελευτᾶ T: τελευτήσῃ B   e9 ἐκέ-
 λευεν BT: ἐκέλευσεν B²W   εἰσιόντες BT: εἰσελθόντες B²W
 a7 αὐτὴν B: ταύτην TW   b1 εἰς BT et s. v. W: ἐπὶ B²W t

κλίην συνέκαμψέ τε τὸ σκέλος καὶ ἐξέτριψε τῇ χειρὶ, καὶ
 τρίβων ἄμα, Ὡς ἄτοπον, ἔφη, ὦ ἄνδρες, ἔοικέ τι εἶναι
 τοῦτο ὃ καλοῦσιν οἱ ἄνθρωποι ἡδύ· ὡς θαυμασίως πέφυκε
 πρὸς τὸ δοκοῦν ἐναντίον εἶναι, τὸ λυπηρόν, τὸ ἄμα μὲν 5 λ
 αὐτῷ μὴ ἠέλει παραγίγνεσθαι τῷ ἀνθρώπῳ, ἐὰν δέ τις
 διώκῃ τὸ ἕτερον καὶ λαμβάνῃ, σχεδόν τι ἀναγκάζεσθαι αἰεὶ
 λαμβάνειν καὶ τὸ ἕτερον, ὥσπερ ἐκ μιᾶς κορυφῆς ἡμμένω
 δύ' ὄντε. καὶ μοι δοκεῖ, ἔφη, εἰ ἐνενόησεν αὐτὰ Αἴσωπος, c
 μῦθον ἂν συνθεῖναι ὡς ὁ θεὸς βουλόμενος αὐτὰ διαλλάξαι
 πολεμοῦντα, ἐπειδὴ οὐκ ἐδύνατο, συνῆψεν εἰς ταῦτόν αὐτοῖς
 τὰς κορυφάς, καὶ διὰ ταῦτα ὧ ἂν τὸ ἕτερον παραγένηται
 ἐπακολουθεῖ ὕστερον καὶ τὸ ἕτερον. ὥσπερ οὖν καὶ αὐτῷ μοι 5
 ἔοικεν· ἐπειδὴ ὑπὸ τοῦ δεσμοῦ ἦν ἐν τῷ σκέλει τὸ ἀλγειόν,
 ἦκειν δὴ φαίνεται ἐπακολουθοῦν τὸ ἡδύ.

Ὁ οὖν Κέβης ὑπολαβὼν, Νῆ τὸν Δία, ὦ Σώκρατες,
 ἔφη, εὖ γ' ἐποίησας ἀναμνήσας με. περὶ γάρ τοι τῶν
 ποιημάτων ὧν πεποίηκας ἐντείνας τοὺς τοῦ Αἰσώπου λόγους d
 καὶ τὸ εἰς τὸν Ἀπόλλω προοίμιον καὶ ἄλλοι τινές με ἤδη
 ἤρουντο, ἀτὰρ καὶ Εὐήνος πρόφην, ὅτι ποτὲ διανοηθεῖς, ἐπειδὴ
 δεῦρο ἦλθες, ἐποίησας αὐτά, πρότερον οὐδὲν πώποτε ποιήσας.
 εἰ οὖν τί σοι μέλει τοῦ ἔχειν ἐμὲ Εὐήνω ἀποκρίνασθαι ὅταν 5
 με αὖθις ἐρωτᾷ—εὖ οἶδα γὰρ ὅτι ἐρήσεται—εἰπέ τί χρὴ
 λέγειν.

Λέγε τοίνυν, ἔφη, αὐτῷ, ὦ Κέβης, τάληθῆ, ὅτι οὐκ
 ἐκείνω βουλόμενος οὐδὲ τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ ἀντίτεχνος
 εἶναι ἐποίησα ταῦτα—ἤδη γὰρ ὡς οὐ ῥάδιον εἶη—ἀλλ' e
 ἐνυπνίων τιῶν ἀποπειρώμενος τί λέγοι, καὶ ἀφοσιούμενος
 εἰ πολλάκις ταύτην τὴν μουσικὴν μοι ἐπιτάττοι ποιεῖν.

b₂ ἐξέτριψε B : ἔτριψε T   b₃ ἔοικέ τι BT : ἔοικεν W Stob.
 b₅ τὸ B T W : τῷ B² t Stob.   b₇ αἰεὶ T Stob. : om. B   b₈ ἡμ-
 μένω T Stob. : συνημμένω B   c₃ αὐτοῖς B : αὐτῶν T Stob.
 c₅ αὐτό W   c₆ σκέλει BT Stob. : σκέλει πρότερον B² W ἀλ-
 γεινόν B : ἀλγεῖν T Stob.   c₉ εὖ γε πεποίηκας W   d₅ ἀποκρί-
 νασθαι B : ἀποκρίνεσθαι T   d₆ ἐρωτᾷ BT : ἔρηται B² T² W   χρὴ
 BT : χρὴ με B¹ W   e₁ οὐ T W : ὅτι οὐ B   e₂ λέγοι ref. T :
 λέγειν B : λέγει pr. T b   e₃ εἰ B : εἰ ἔρα B² T W

ἦν γὰρ δὴ ἅττα τοιάδε· πολλάκις μοι φοιτῶν τὸ αὐτὸ ἐν-
 5 ὑπνιον ἐν τῷ παρελθόντι βίῳ, ἄλλοτ' ἐν ἄλλῃ ὄψει φαινό-
 μενον, τὰ αὐτὰ δὲ λέγον, “ὦ Σώκρατες,” ἔφη, “μουσικὴν
 ποιεῖ καὶ ἐργάζου.” καὶ ἐγὼ ἔν γε τῷ πρόσθεν χρόνῳ ὅπερ
 ἔπραττον τοῦτο ὑπελάμβανον αὐτό μοι παρακελεύεσθαι τε
 61 καὶ ἐπικελεύειν, ὥσπερ οἱ τοῖς θεοῦσι διακελευόμενοι, καὶ
 ἐμοὶ οὕτω τὸ ἐνύπνιον ὅπερ ἔπραττον τοῦτο ἐπικελεύειν,
 μουσικὴν ποιεῖν, ὡς φιλοσοφίας μὲν οὔσης μεγίστης μουσι-
 κῆς, ἐμοῦ δὲ τοῦτο πρᾶττοντος. νῦν δ' ἐπειδὴ ἦ τε δίκη
 5 ἐγένετο καὶ ἡ τοῦ θεοῦ ἐορτὴ διεκώλυέ με ἀποθνήσκειν, ἔδοξε
 χρῆναι, εἰ ἄρα πολλάκις μοι προστάττοι τὸ ἐνύπνιον ταύτην
 τὴν δημῶδη μουσικὴν ποιεῖν, μὴ ἀπειθῆσαι αὐτῷ ἀλλὰ
 ποιεῖν· ἀσφαλέςτερον γὰρ εἶναι μὴ ἀπιέναι ἢ πρὶν ἀφοσιώ-
 6 σασθαι ποιήσαντα ποιήματα [καὶ] πιθόμενον τῷ ἐνυπνίῳ.
 οὕτω δὴ πρῶτον μὲν εἰς τὸν θεὸν ἐποίησα οὗ ἦν ἡ παρούσα
 θυσία· μετὰ δὲ τὸν θεόν, ἐννοήσας ὅτι τὸν ποιητὴν δέοι,
 εἴπερ μέλλοι ποιητῆς εἶναι, ποιεῖν μύθους ἀλλ' οὐ λόγους,
 5 καὶ αὐτὸς οὐκ ἦ μυθολογικός, διὰ ταῦτα δὴ οὖς προχείρους
 εἶχον μύθους καὶ ἠπιστάμην τοὺς Αἰσώπου, τούτων ἐποίησα
 οἷς πρῶτοις ἐνέτυχον. ταῦτα οὖν, ὦ Κέβης, Εὐήνῳ φράζε,
 καὶ ἐρρῶσθαι καί, ἂν σωφρονῇ, ἐμὲ διώκειν ὡς τάχιστα.
 6 ἄπειμι δέ, ὡς ἔοικε, τήμερον· κελεύουσι γὰρ Ἀθηναῖοι.

Καὶ ὁ Συμμίας, Οἶον παρακελεύη, ἔφη, τοῦτο, ὦ Σώ-
 κρατες, Εὐήνῳ; πολλὰ γὰρ ἤδη ἐντετύχηκα τῷ ἀνδρὶ
 σχεδὸν οὖν ἐξ ὧν ἐγὼ ἦσθημαι οὐδ' ὀπωστιοῦν σοι ἐκὼν
 5 εἶναι πείσεται.

Τί δέ; ἦ δ' ὅς, οὐ φιλόσοφος Εὐήνος;

Ἔμοιγε δοκεῖ, ἔφη ὁ Συμμίας.

Ἐθελήσει τῶννυ καὶ Εὐήνος καὶ πᾶς ὄτῳ ἀξίως τούτου
 τοῦ πράγματος μέτεστω. οὐ μέντοι ἴσως βιάσεται αὐτόν·

a8 εἶναι B T : εἶναι ἐνόμιζον B¹ W   πρὶν B T : πρότερον πρὶν ἂν
 B² W   b 1 καὶ B T w : om. W et punct. not. t   πειθόμενον
 B T W sed ei ex i T   b 5 δὴ B : om. T   b 6 καὶ ἠπιστάμην
 μύθους B¹ T W   τούτων T : τούτους B   b 8 ὡς τάχιστα B : om.
 T   c 4 σοι B : ἂν σοι T   c 9 μέντοι B T Olymp. : μέντοι γε
 B¹ W

οὐ γάρ φασι θεμιτὸν εἶναι. Καὶ ἅμα λέγων ταῦτα καθῆκε 10
τὰ σκέλη ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ καθεζόμενος οὕτως ἤδη τὰ λοιπὰ δ
διελέγετο.

*Ἦρετο οὖν αὐτὸν ὁ Κέβης· Πῶς τοῦτο λέγεις, ᾧ
Σώκρατες, τὸ μὴ θεμιτὸν εἶναι ἑαυτὸν βιάζεσθαι, ἐθέλειν δ'
ἂν τῷ ἀποθυήσκουσι τὸν φιλόσοφον ἔπεσθαι; 5

Τί δέ, ᾧ Κέβης; οὐκ ἀκηκόατε σύ τε καὶ Συμμίας περὶ
τῶν τοιούτων Φιλολάῳ συγγεγονότες;

Οὐδέν γε σαφές, ᾧ Σώκρατες.

*Ἀλλὰ μὴν καὶ ἐγὼ ἐξ ἀκοῆς περὶ αὐτῶν λέγω· ἃ μὲν
οὖν τυγχάνω ἀκηκόως φθόνος οὐδεὶς λέγω. καὶ γὰρ ἴσως 10
καὶ μάλιστα πρέπει μέλλοντα ἐκείσε ἀποδημεῖν διασκοπεῖν e
τε καὶ μυθολογεῖν περὶ τῆς ἀποδημίας τῆς ἐκεῖ, ποίαν τινὰ
αὐτὴν οἰόμεθα εἶναι· τί γὰρ ἂν τις καὶ ποιοῖ ἄλλο ἐν τῷ
μέχρι ἡλίου δυσμῶν χρόνῳ;

Κατὰ τί δὴ οὖν ποτε οὐ φασι θεμιτὸν εἶναι αὐτὸν ἑαυτὸν 5
ἀποκτεινῆναι, ᾧ Σώκρατες; ἤδη γὰρ ἔγωγε, ὅπερ νυνδὴ σὺ
ἦρου, καὶ Φιλολάου ἤκουσα, ὅτε παρ' ἡμῶν διητᾶτο, ἤδη δὲ
καὶ ἄλλων τινῶν, ὡς οὐ δέοι τοῦτο ποιεῖν· σαφές δὲ περὶ
αὐτῶν οὐδενὸς πρόποτε οὐδὲν ἀκήκοα.

*Ἀλλὰ προθυμείσθαι χρή, ἔφη· τάχα γὰρ ἂν καὶ ἀκού- 62
σαις. ἴσως μέντοι θαυμαστόν σοι φανείται εἰ τοῦτο μόνον
τῶν ἄλλων ἀπάντων ἀπλοῦν ἔστιν, καὶ οὐδέποτε τυγχάνει τῷ
ἀνθρώπῳ, ὥσπερ καὶ τᾶλλα, ἔστιν ὅτε καὶ οἷς βέλτιον <ὄν>
τεθνάναι ἢ ζῆν· οἷς δὲ βέλτιον τεθνάναι, θαυμαστόν ἴσως 5
σοι φαίνεται εἰ τούτοις τοῖς ἀνθρώποις μὴ ὄσιον αὐτοὺς
ἑαυτοὺς εἶποιεῖν, ἀλλὰ ἄλλον δεῖ περιμένειν εὐεργέτην.

Καὶ ὁ Κέβης ἠρέμα ἐπιγελάσας, *Ἰττω Ζεὺς, ἔφη, τῇ
αὐτοῦ φωνῇ εἰπών.

d 1 σκέλη B Olymp. : σκέλη ἀπὸ τῆς κλίτης W et marg. T d 8 σα-
φές T W : σαφῶς B e 6 νῦν δὴ B T : δὴ νῦν W a 1 ἀκούσαις
B : ἀκούσαιο T a 3 τῷ ἀνθρώπῳ B T : τῶν ἀνθρώπων t a 4 ὄν
add. ci. Heindorf a 6 ὄσιον B T : ὄσιόν ἐστιν B² W a 8 Ἰττω
s. v. W Olymp. : Ἰττι ᾧ B : ἰττίω b : ἰττίω T : εἰττίω W ζεὺς B T :
ζεῦ W

- b Καὶ γὰρ ἂν δόξειεν, ἔφη ὁ Σωκράτης, οὕτω γ' εἶναι ἄλογον· οὐ μέντοι ἀλλ' ἴσως γ' ἔχει τιτὰ λόγον. ὁ μὲν οὖν ἐν ἀπορρήτοις λεγόμενος περὶ αὐτῶν λόγος, ὡς ἐν τῶν φρουρᾷ ἔσμεν οἱ ἄνθρωποι καὶ οὐ δεῖ δὴ ἑαυτὸν ἐκ ταύτης
- 5 λύειν οὐδ' ἀποδιδράσκειν, μέγας τέ τίς μοι φαίνεται καὶ οὐ ῥάδιος διιδεῖν· οὐ μέντοι ἀλλὰ τόδε γέ μοι δοκεῖ, ὦ Κέβης, εὐ λέγεσθαι, τὸ θεοὺς εἶναι ἡμῶν τοὺς ἐπιμελουμένους καὶ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἐν τῶν κτημάτων τοῖς θεοῖς εἶναι. ἡ σοὶ οὐ δοκεῖ οὕτως;
- 10 Ἔμοιγε, φησὶν ὁ Κέβης.
- c Οὐκοῦν, ἦ δ' ὅς, καὶ σὺ ἂν τῶν σαυτοῦ κτημάτων εἴ τι αὐτὸ ἑαυτὸ ἀποκτευνούι, μὴ σημήναντός σου ὅτι βούλει αὐτὸ τεθνᾶναι, χαλεπαίνουις ἂν αὐτῷ καί, εἴ τινα ἔχοις τιμωρίαν, τιμωροῖο ἄν;
- 5 Πάνυ γ', ἔφη.
Ἴσως τοίνυν ταύτη οὐκ ἄλογον μὴ πρότερον αὐτὸν ἀποκτευνῶναι δεῖν, πρὶν <ἂν> ἀνάγκην τιτὰ θεὸς ἐπιπέμψῃ, ὥσπερ καὶ τὴν νῦν ἡμῶν παροῦσαν.)
- Ἄλλ' εἰκόσ, ἔφη ὁ Κέβης, τοῦτό γε φαίνεται. ὁ μὲν-
- 10 τοι νυνδὴ ἔλεγεσ, τὸ τοὺς φιλοσόφους ῥάδιως ἂν ἐθέλειν
- d ἀποθνήσκειν, ἔοικεν τοῦτο, ὦ Σώκρατες, ἀτόπῳ, εἴπερ ὁ νυνδὴ ἐλέγομεν εὐλόγως ἔχει, τὸ θεόν τε εἶναι τὸν ἐπιμελούμενον ἡμῶν καὶ ἡμᾶς ἐκείνου κτήματα εἶναι. τὸ γὰρ μὴ ἀγανακτεῖν τοὺς φρονιμωτάτους ἐκ ταύτης τῆς θεραπείας
- 5 ἀπιόντας, ἐν ἣ ἐπιστατοῦσιν αὐτῶν οἵπερ ἄριστοὶ εἰσιν τῶν ὄντων ἐπιστάται, θεοί, οὐκ ἔχει λόγον· οὐ γάρ που αὐτός γε αὐτοῦ οἶεται ἄμειον ἐπιμελήσεσθαι ἐλεύθερος γενόμενος. ἀλλ' ἀνόητος μὲν ἄνθρωπος τάχ' ἂν οἰηθείη ταῦτα, φευκτέον
- e εἶναι ἀπὸ τοῦ δεσπότου, καὶ οὐκ ἂν λογίζοιτο ὅτι οὐ δεῖ ἀπὸ γε τοῦ ἀγαθοῦ φεύγειν ἀλλ' ὅτι μάλιστα παραμένειν, διὸ

b 2 γ' BT : om. W   b 4 post ἔσμεν add. πάντες B³   b 10 φη-
σιν B : ἔφη TW   c 1 κτημάτων B : om. T   c 7 ἂν add. Heindorf
θεὸς B : ὁ θεὸς B³ TW Olymp.   c 8 παροῦσαν ἡμῶν W   d 2 ἔχει
B¹ TW : ἔχειν B   d 6 που B Olymp. : πω T   d 7 ἐπιμελήσεσθαι
B Olymp. : ἐπιμελεῖσθαι T

ἀλογιστῶς ἂν φεύγοι· ὁ δὲ νοῦν ἔχων ἐπιθυμοῖ που ἂν αἰεὶ εἶναι παρὰ τῷ αὐτοῦ βελτίονι. καίτοι οὕτως, ὦ Σώκρατες, τοῦναντίον εἶναι εἰκὸς ἢ ὁ νυνδὴ ἐλέγετο· τοὺς μὲν γὰρ 5 φρονίμους ἀγανακτεῖν ἀποθνήσκοντας πρέπει, τοὺς δὲ ἄφρονας χαίρειν.

Ἀκούσας οὖν ὁ Σωκράτης ἠσθῆναί τε μοι ἔδοξε τῇ τοῦ Κέβητος πραγματεία, καὶ ἐπιβλέψας εἰς ἡμᾶς, Ἄεί τοι, 63 ἔφη, ὁ Κέβης λόγους τινας ἀνερευνᾶ, καὶ οὐ πάνυ εὐθέως ἐθέλει πείθεσθαι ὅτι ἂν τις εἴπῃ.

Καὶ ὁ Συμμία, Ἄλλὰ μὴν, ἔφη, ὦ Σώκρατες, νῦν γέ μοι δοκεῖ τι καὶ αὐτῷ λέγειν Κέβης· τί γὰρ ἂν βουλόμενοι 5 ἄνδρες σοφοὶ ὡς ἀληθῶς δεσπότας ἀμείνους αὐτῶν φεύγοιεν καὶ ῥαδίως ἀπαλλάττωτο αὐτῶν; καὶ μοι δοκεῖ Κέβης εἰς σὲ τείνειν τὸν λόγον, ὅτι οὕτω ῥαδίως φέρεις καὶ ἡμᾶς ἀπολείπων καὶ ἄρχοντας ἀγαθούς, ὡς αὐτὸς ὁμολογεῖς, θεούς.

Δίκαια, ἔφη, λέγετε· οἶμαι γὰρ ὑμᾶς λέγειν ὅτι χρή με 6 b πρὸς ταῦτα ἀπολογήσασθαι ὥσπερ ἐν δικαστηρίῳ.

Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη ὁ Συμμία.

Φέρε δὴ, ἢ δ' ὅς, πειραθῶ πιθανώτερον πρὸς ὑμᾶς ἀπολο- γήσασθαι ἢ πρὸς τοὺς δικαστάς. ἐγὼ γάρ, ἔφη, ὦ Συμμία 5 τε καὶ Κέβης, εἰ μὲν μὴ ὄμην ἤξειν πρῶτον μὲν παρὰ θεοὺς ἄλλους σοφούς τε καὶ ἀγαθούς, ἔπειτα [καὶ] παρ' ἀνθρώπους τετελευτηκότας ἀμείνους τῶν ἐνθάδε, ἠδίκουν ἂν οὐκ ἀγανακτῶν τῷ θανάτῳ· νῦν δὲ εὖ ἴστε ὅτι παρ' ἄνδρας τε ἐλπίζω ἀφίξεσθαι ἀγαθούς—καὶ τοῦτο μὲν οὐκ ἂν 6 c πάνυ δισχυρισαίμην—τὸ μέντοι παρὰ θεοὺς δεσπότας πάνυ ἀγαθούς ἤξειν, εὖ ἴστε ὅτι εἶπερ τι ἄλλο τῶν τοιούτων δισχυρισαίμην ἂν καὶ τοῦτο. ὥστε διὰ ταῦτα οὐχ ὁμοίως ἀγανακτῶ, ἀλλ' εὐελπίς εἶμι εἶναι τι τοῖς τετελευτηκόσι καί, 5

ο 5 εἰκὸς εἶναι T sed add. sign. transp. a 2 δ om. pr. T
 a 4 γέ μοι δοκεῖ τι B : γε δοκεῖ τί μοι T : τέ μοι δοκεῖ τι W a 9 ἀπο-
 λείπων B² T W : ἀπολιπῶν B b 2 πρὸς ταῦτα B : om. T b 4 πρὸς
 ὑμᾶς πιθανώτερον T W b 7 καὶ παρ' B t : παρ' T Stob. b 9 ὅτι
 om. Stob. c 2 τὸ T (in ras.) Stob. : ὅτι B c 4 δισχυρισαίμην
 B Stob. : ἰσχυρισαίμην T sed δι s. v.

ὥσπερ γε καὶ πάλαι λέγεται, πολὺ ἄμεινον τοῖς ἀγαθοῖς ἢ τοῖς κακοῖς.

Τί οὖν, ἔφη ὁ Συμμίας, ὦ Σώκρατες; αὐτὸς ἔχων τὴν διάνοιαν ταύτην ἐν νῶ ἔχεις ἀπιέναι, ἢ καὶ ἡμῖν μεταδόσης; δ κωδὸν γὰρ δὴ ἔμοιγε δοκεῖ καὶ ἡμῖν εἶναι ἀγαθὸν τοῦτο, καὶ ἅμα σοι ἡ ἀπολογία ἔσται, ἐὰν ἄπερ λέγεις ἡμᾶς πείσης.

Ἄλλὰ πειράσομαι, ἔφη. πρῶτον δὲ Κρίτωνα τόνδε σκεψώμεθα τί ἐστὶν ὃ βούλεσθαι μοι δοκεῖ πάλαι εἰπεῖν.

5 Τί δέ, ὦ Σώκρατες, ἔφη ὁ Κρίτων, ἄλλο γε ἢ πάλαι μοι λέγει ὃ μέλλων σοι δώσειν τὸ φάρμακον ὅτι χρή σοι φράζειν ὡς ἐλάχιστα διαλέγεσθαι; φησὶ γὰρ θερμαίνεσθαι μᾶλλον διαλεγομένους, δεῖν δὲ οὐδὲν τοιοῦτον προσφέρειν e τῷ φαρμάκῳ· εἰ δὲ μή, ἐνίστε ἀναγκάζεσθαι καὶ δις καὶ τρὶς πίνειν τοὺς τι τοιοῦτον ποιοῦντας.

Καὶ ὁ Σωκράτης, Ἔα, ἔφη, χαίρειν αὐτόν· ἀλλὰ μόνον τὸ ἑαυτοῦ παρασκευαζέτω ὡς καὶ δις δώσω, ἐὰν δὲ δέη, 5 καὶ τρίς.

Ἄλλὰ σχεδὸν μὲν τι ἤδη, ἔφη ὁ Κρίτων· ἀλλὰ μοι πάλαι πράγματα παρέχει.

Ἔα αὐτόν, ἔφη. ἀλλ' ὑμῖν δὴ τοῖς δικασταῖς βούλομαι ἤδη τὸν λόγον ἀποδοῦναι, ὡς μοι φαίνεται εἰκότως ἀνὴρ τῷ 10 ὄντι ἐν φιλοσοφίᾳ διατρέψας τὸν βίον θαρρεῖν μέλλων 64 ἀποθανεῖσθαι καὶ εὐελπίς εἶναι ἐκεῖ μέγιστα οἴσεσθαι ἀγαθὰ ἐπειδὰν τελευτήσῃ. πῶς ἂν οὖν δὴ τοῦθ' οὕτως ἔχοι, ὦ Συμμία τε καὶ Κέβησ, ἐγὼ πειράσομαι φράσαι.

Κινδυνεύουσι γὰρ ὅσοι τυγχάνουσιν ὀρθῶς ἀπτόμενοι 5 φιλοσοφίας λεληθέναι τοὺς ἄλλους ὅτι οὐδὲν ἄλλο αὐτοὶ ἐπιτηδεύουσιν ἢ ἀποθνήσκω τε καὶ τεθνάναι. εἰ οὖν τοῦτο ἀληθές, ἄτοπον δήπου ἂν εἴη προθυμείσθαι μὲν ἐν παντὶ τῷ

c 8 αὐτὸς BT: πότερον αὐτὸς B¹ W ἔχων BT: οὕτως ἔχων B² W
d 2 ἢ T: οὕτως ἢ W: om. B ἔσται W: ἐστὶν BT d 5 δὲ B² T:
δ' W: om. B d 6 prius σοι BT: om. W d 7 φράζειν B² T W:
φροντίζειν B d 8 μᾶλλον BT: μᾶλλον τοὺς B² W e 6 μὲν
τι T: μέντοι B πάλαι πράγματα B: πράγματα πάλαι T e 9 ἤδη
B: om. T e 10 θαρρεῖν T: θαρρεῖ B

βίῳ μηδὲν ἄλλο ἢ τοῦτο, ἤκουτος δὲ δὴ αὐτοῦ ἀγανακτεῖν
ὁ πάλαι προουθυμούντο τε καὶ ἐπετήδευον.

Καὶ ὁ Συμμίας γελάσας, Νῆ τὸν Δία, ἔφη, ὦ Σώκρατες,
οὐ πάνυ γέ με νυνδὴ γελασεῖοντα ἐποίησας γελάσαι. οἶμαι **b**
γὰρ ἂν τοὺς πολλοὺς αὐτὸ τοῦτο ἀκούσαντας δοκεῖν εὖ πάνυ
εἰρήσθαι εἰς τοὺς φιλοσοφοῦντας καὶ συμφάναί ἂν τοὺς μὲν
παρ' ἡμῖν ἀνθρώπους καὶ πάνυ ὄτι τῷ ὄντι οἱ φιλοσο-
φοῦντες θανατῶσι, καὶ σφᾶς γε οὐ λελήθασιν ὅτι ἄξιοί εἰσιν **5**
τοῦτο πάσχειν.

Καὶ ἀληθῆ γ' ἂν λέγοιεν, ὦ Συμμία, πλήν γε τοῦ σφᾶς
μὴ λεληθέναι. λέληθεν γὰρ αὐτοὺς ἢ τε θανατῶσι καὶ ἢ ἄξιοί
εἰσιν θανάτου καὶ οἴου θανάτου οἱ ὡς ἀληθῶς φιλόσοφοι.
εἶπωμεν γάρ, ἔφη, πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς, χαίρειν εἰπόντες ἐκέ- **c**
νοισι· ἡγοῦμεθά τι τὸν θάνατον εἶναι;

Πάνυ γε, ἔφη ὑπολαβὼν ὁ Συμμίας.

Ἄρα μὴ ἄλλο τι ἢ τὴν τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος
ἀπαλλαγὴν; καὶ εἶναι τοῦτο τὸ τεθνάναι, χωρὶς μὲν ἀπὸ τῆς **5**
ψυχῆς ἀπαλλαγὴν αὐτὸ καθ' αὐτὸ τὸ σῶμα γεγενῆσθαι, χωρὶς
δὲ τὴν ψυχὴν [ἀπὸ] τοῦ σώματος ἀπαλλαγείσθαι αὐτὴν καθ'
αὐτὴν εἶναι; ἄρα μὴ ἄλλο τι ἢ ὁ θάνατος ἢ τοῦτο;

Οὐκ, ἀλλὰ τοῦτο, ἔφη.

Σκέψαι δὴ, ὠγαθέ, ἔαν ἄρα καὶ σοὶ συνδοκῆ ἅπερ ἐμοί· **10**
ἐκ γὰρ τούτων μᾶλλον οἶμαι ἡμᾶς εἶσεσθαι περὶ ὧν σκο- **d**
ποῦμεν. φαίνεται σοὶ φιλοσόφου ἀνδρὸς εἶναι ἐσπονδακεῖναι
περὶ τὰς ἡδονὰς καλουμένας τὰς τοιάσδε, οἶον σιτίων [τε]
καὶ ποτῶν;

Ἦκιστα, ὦ Σώκρατες, ἔφη ὁ Συμμίας. **5**

Τί δὲ τὰς τῶν ἀφροδισίων;

Οὐδαμῶς.

a 9 δ B et s. v. t: & T   b 3 ἂν B T Olymp.: ἂν δὲ B² W
b 7 γ' B T: τ' W   τοῦ B T: τοὺς W   b 9 καὶ οἴου θανάτου B
Iambl. Olymp.: om. T   c 5 τὸ T W Iambl. Olymp.: om. B
c 7 ἀπὸ B: om. T Iambl.   c 8 ἢ ὁ θάνατος ἢ T: ἢ * θάνατος ἢ B:
ἢ ὁ θάνατος ἢ W   c 10 ἅπερ B T: ἅπερ καὶ B²   d 3 σιτίων τε
B² T: σίτων B W sed í s. v. W: σίτων τε Iambl.   d 5 ἡκιστα B:
ἡκιστά γε B² T W

Τί δὲ τὰς ἄλλας τὰς περὶ τὸ σῶμα θεραπείας; δοκεῖ σοι ἐντίμους ἡγείσθαι ὁ τοιοῦτος; οἷον ἱματίων διαφερόντων
 10 κτήσεις καὶ ὑποδημάτων καὶ τοὺς ἄλλους καλλωπισμοὺς τοὺς περὶ τὸ σῶμα πότερον τιμᾶν δοκεῖ σοι ἢ ἀτιμάζειν,
 e καθ' ὅσον μὴ πολλὴ ἀνάγκη μετέχει αὐτῶν;

Ἄτιμάζειν ἔμοιγε δοκεῖ, ἔφη, ὅ γε ὡς ἀληθῶς φιλόσοφος.

Οὐκοῦν ὅπως δοκεῖ σοι, ἔφη, ἢ τοῦ τοιούτου πραγματεία οὐ περὶ τὸ σῶμα εἶναι, ἀλλὰ καθ' ὅσον δύναται ἀφεστάναι αὐτοῦ, πρὸς δὲ τὴν ψυχὴν τετράφθαι;

Ἐμοιγε.

Ἄρ' οὖν πρῶτον μὲν ἐν τοῖς τοιούτοις δῆλός ἐστιν ὁ
 65 φιλόσοφος ἀπολύων ὅτι μάλιστα τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς τοῦ σώματος κοινωνίας διαφερόντως τῶν ἄλλων ἀνθρώπων;

Φαίνεται.

Καὶ δοκεῖ γέ που, ὦ Σιμμία, τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις
 5 ἢ μὴδὲν ἠδὲ τῶν τοιούτων μὴδὲ μετέχει αὐτῶν οὐκ ἄξιόν εἶναι ζῆν, ἀλλ' ἐγγύς τι τείνειν τοῦ τεθνάναι ὁ μὴδὲν φροντίζων τῶν ἡδονῶν αἰ διὰ τοῦ σώματός εἰσιω.

Πάνυ μὲν οὖν ἀληθῆ λέγεις.

Τί δὲ δὴ περὶ αὐτὴν τὴν τῆς φρονήσεως κτήσιν; πότερον ἐμπόδιον τὸ σῶμα ἢ οὐ, ἐάν τις αὐτὸ ἐν τῇ ζητήσει
 10 κοινωνὸν συμπαραλαμβάνῃ; οἷον τὸ τοιούδε λέγω· ἄρα ἔχει ἀλήθειάν τινα ὄψις τε καὶ ἀκοή τοῖς ἀνθρώποις, ἢ τὰ γε τοιαῦτα καὶ οἱ ποιηταὶ ἡμῶν αἰεὶ θρυλοῦσιν, ὅτι οὐτ' ἀκούομεν ἀκριβὲς οὐδὲν οὔτε ὀρώμεν; καίτοι εἰ αὐταὶ τῶν περὶ τὸ
 5 σῶμα αἰσθήσεων μὴ ἀκριβεῖς εἰσιω μὴδὲ σαφεῖς, σχολῆ αἶ γε ἄλλαι· πᾶσαι γάρ που τούτων φανλοτέραὶ εἰσιω. ἢ σοὶ οὐ δοκοῦσιν;

Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη.

Πότε οὖν, ἢ δ' ὅς, ἢ ψυχὴ τῆς ἀληθείας ἀπτεται; ὅταν

d 9 διαφερόντων B¹ TW: καὶ διαφερόντων B d 11 σοὶ δοκεῖ W
 a 4 γέ που TW: γε δήπου B a 5 μετέχει C Iambl.: μετέχειν BTW
 b 3 ἡμῶν αἰεὶ B: αἰεὶ ἡμῶν T Iambl. Olymp.

μὲν γὰρ μετὰ τοῦ σώματος ἐπιχειρῆ τι σκοπεῖν, δῆλον ὅτι 10
τότε ἐξαπατᾶται ὑπ' αὐτοῦ.

Ἀληθῆ λέγεις. c

Ἄρ' οὖν οὐκ ἐν τῷ λογίζεσθαι εἶπερ που ἄλλοθι κατά-
δηλον αὐτῇ γίγνεται τι τῶν ὄντων;

Ναί.

Λογίζεται δέ γέ που τότε κάλλιστα, ὅταν αὐτὴν τούτων 5
μηδὲν παραλυπῆ, μήτε ἀκοή μήτε ὄψις μήτε ἀλγηδὼν μηδέ
τις ἡδονή, ἀλλ' ὅτι μάλιστα αὐτὴ καθ' αὐτὴν γίγνηται ἐῶσα
χαίρειν τὸ σῶμα, καὶ καθ' ὅσον δύναται μὴ κοινωνοῦσα
αὐτῷ μηδ' ἀπτομένη ὀρέγεται τοῦ ὄντος.

Ἔστι ταῦτα. 10

Οὐκοῦν καὶ ἐνταῦθα ἢ τοῦ φιλοσόφου ψυχὴ μάλιστα
ἀτιμάζει τὸ σῶμα καὶ φεύγει ἀπ' αὐτοῦ, ζητεῖ δὲ αὐτὴ καθ' d
αὐτὴν γίγνεσθαι;

Φαίνεται.

Τί δὲ δὴ τὰ τοιάδε, ὦ Συμμία; φαμέν τι εἶναι δίκαιον
αὐτὸ ἢ οὐδέν; 5

Φαμέν μέντοι νῆ Δία.

Καὶ αὐτὸ καλὸν γέ τι καὶ ἀγαθόν;

Πῶς δ' οὔ;

Ἦδη οὖν πρόποτέ τι τῶν τοιούτων τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδες;

Οὐδαμῶς, ἢ δ' ὅς. 10

Ἄλλ' ἄλλη τι αἰσθήσει τῶν διὰ τοῦ σώματος ἐφήψω
αὐτῶν; λέγω δὲ περὶ πάντων, οἷον μεγέθους πέρι, ὑγιείας,
ἰσχύος, καὶ τῶν ἄλλων ἐνὶ λόγῳ ἀπάντων τῆς οὐσίας, ὃ
τυγχάνει ἕκαστον ὄν· ἄρα διὰ τοῦ σώματος αὐτῶν τὸ e
ἀληθέστατον θεωρεῖται, ἢ ὧδε ἔχει· ὅς ἂν μάλιστα ἡμῶν
καὶ ἀκριβέστατα παρασκευάσθαι αὐτὸ ἕκαστον διανοηθῆναι
περὶ οὗ σκοπεῖ, οὗτος ἂν ἐγγύτατα ἴοι τοῦ γινῶναι ἕκαστον;

Πάννυ μὲν οὖν. 5

c 5 τότε B² T W Iambl. : τοῦτό τε B   μηδὲν τούτων αὐτὴν W
c 6 μηδέ B Iambl. : μήτε T W   d 6 μέντοι B : τοι T W Olymp.
d 7 αὐ Heindorf e Ficino : οὐ T : om. B   d 9 ἤδη B² T W : τί δὲ B
e 1 τὰληθέστατον αὐτῶν T Olymp.

* Ἄρ' οὖν ἐκεῖνος ἂν τοῦτο ποιήσειεν καθαρῶτατα ὅστις
 ὅτι μάλιστα αὐτῇ τῇ διανοίᾳ ἴοι ἐφ' ἕκαστον, μήτε τω'
 ὄψιν παρατιθέμενος ἐν τῷ διανοεῖσθαι μήτε [τινὰ] ἄλλην
 66 αἴσθησιν ἐφέλκων μηδεμίαν μετὰ τοῦ λογισμοῦ, ἀλλ' αὐτῇ
 καθ' αὐτὴν εἰλικρινεῖ τῇ διανοίᾳ χρώμενος αὐτὸ καθ' αὐτὸ εἰλι-
 κρινῶς ἕκαστον ἐπιχειροῖ θηρεύειν τῶν ὄντων, ἀπαλλαγείς
 ὅτι μάλιστα ὀφθαλμῶν τε καὶ ὠτῶν καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν σύμ-
 5 παντος τοῦ σώματος, ὡς ταραττοντος καὶ οὐκ ἐώντος τὴν
 ψυχὴν κτήσασθαι ἀλήθειάν τε καὶ φρόνησιν ὅταν κοιωνῇ;
 ἄρ' οὐχ οὗτός ἐστιν, ὦ Σιμμία, εἶπερ τις [καὶ] ἄλλος ὁ
 τευξόμενος τοῦ ὄντος;

Ἐπερφυῶς, ἔφη ὁ Σιμμίας, ὡς ἀληθῆ λέγεις, ὦ
 10 Σώκρατες.

b Οὐκοῦν ἀνάγκη, ἔφη, ἐκ πάντων τούτων παρίστασθαι
 δόξαν τοιάνδε τινὰ τοῖς γνησίως φιλοσόφοις, ὥστε καὶ πρὸς
 ἀλλήλους τοιαῦτα ἅττα λέγειν, ὅτι "Κινδυνεύει τοι ὥσπερ
 ἀτραπός [τις] ἐκφέρειν ἡμᾶς [μετὰ τοῦ λόγου ἐν τῇ σκέψει],
 5 ὅτι, ἕως ἂν τὸ σῶμα ἔχωμεν καὶ συμπεφυρμένη ἢ ἡμῶν ἢ
 ψυχὴ μετὰ τοιούτου κακοῦ, οὐ μὴ ποτε κτησόμεθα ἰκανῶς
 οὐ ἐπιθυμοῦμεν· φαμέν δὲ τοῦτο εἶναι τὸ ἀληθές. μυρίας
 μὲν γὰρ ἡμῶν ἀσχολίας παρέχει τὸ σῶμα διὰ τὴν ἀναγκαίαν
 c τροφήν· ἔτι δέ, ἂν τινες νόσοι προσπέσωσιν, ἐμποδίζουσιν
 ἡμῶν τὴν τοῦ ὄντος θήραν. ἐρώτων δὲ καὶ ἐπιθυμιῶν καὶ
 φόβων καὶ εἰδώλων παντοδαπῶν καὶ φλυαρίας ἐμπίμπλησιν
 ἡμᾶς πολλῆς, ὥστε τὸ λεγόμενον ὡς ἀληθῶς τῷ ὄντι ὑπ'
 5 αὐτοῦ οὐδὲ φρονῆσαι ἡμῶν ἐγγίγνεται οὐδέποτε οὐδέν. καὶ
 γὰρ πολέμους καὶ στάσεις καὶ μάχας οὐδὲν ἄλλο παρέχει ἢ
 τὸ σῶμα καὶ αἱ τούτου ἐπιθυμίαι. διὰ γὰρ τὴν τῶν χρη-
 μάτων κτήσιν πάντες οἱ πόλεμοι γίνονται, τὰ δὲ χρήματα

ε 6 ποιήσειε(ν) B³ T W : ποιήση B · ε 7 μήτε BT : μήποτε W
 τιν' scripsi : τὴν B T W ε 8 τινὰ B : om. T Iambl. Olymp.
 α 7 οὗτός Bt : οὕτως T καὶ B : om. T Iambl. b 3 ἅττα Bt :
 om. T b 4 τις B : om. T Iambl. Olymp. ἐκφέρειν ἡμᾶς B T
 Iambl. Olymp : ἡμᾶς ἐκφέρειν W μετὰ . . . σκέψει secl. Christ :
 post b 5 ἔχωμεν transp. ci. Schleiermacher b 6 τοιούτου B
 Iambl. : τοῦ τοιούτου B³ T W Olymp. c 2 δὲ B Iambl. Olymp. :
 τε T c 8 οἱ BT Iambl. Olymp. : ἡμῶν οἱ B² W

ἀναγκαζόμεθα κτᾶσθαι διὰ τὸ σῶμα, δουλεύοντες τῇ τούτου d
 θεραπείᾳ· καὶ ἐκ τούτου ἀσχολίαν ἄγομεν φιλοσοφίας πέρι
 διὰ πάντα ταῦτα. τὸ δ' ἔσχατον πάντων ὅτι, ἐάν τις
 ἡμῶν καὶ σχολὴ γένηται ἀπ' αὐτοῦ καὶ τραπώμεθα πρὸς τὸ
 σκοπεῖν τι, ἐν ταῖς ζητήσεσιν αὐτῶν πανταχοῦ παραπίπτου 5
 θόρυβον παρέχει καὶ ταραχὴν καὶ ἐκπλήττει, ὥστε μὴ
 δύνασθαι ὑπ' αὐτοῦ καθορᾶν τὰληθές. ἀλλὰ τῷ ὄντι ἡμῶν
 δέδεικται ὅτι, εἰ μέλλομέν ποτε καθαρῶς τι εἴσεσθαι,
 ἀπαλλακτέον αὐτοῦ καὶ αὐτῇ τῇ ψυχῇ θεατέον αὐτὰ τὰ e
 πράγματα· καὶ τότε, ὡς ἔοικεν, ἡμῶν ἔσται οὐ ἐπιθυμοῦμέν
 τε καὶ φάμεν ἔρασταί εἶναι, φρονήσεως, ἐπειδὴν τελευτή-
 σωμεν, ὡς ὁ λόγος σημαίνει, ζῶσω δὲ οὐ. εἰ γὰρ μὴ οἷον
 τε μετὰ τοῦ σώματος μηδὲν καθαρῶς γνῶναι, δυοῖν θάτερον, 5
 ἢ οὐδαμοῦ ἔστιν κτήσασθαι τὸ εἰδέναι ἢ τελευτήσασιν· τότε
 γὰρ αὐτὴ καθ' αὐτὴν ἢ ψυχὴ ἔσται χωρὶς τοῦ σώματος, 67
 πρότερον δ' οὐ. καὶ ἐν ᾧ ἂν ζῶμεν, οὕτως, ὡς ἔοικεν,
 ἐγγυτάτω ἐσόμεθα τοῦ εἰδέναι, ἐάν ὅτι μάλιστα μηδὲν
 ὀμιλῶμεν τῷ σώματι μηδὲ κοινωνῶμεν, ὅτι μὴ πᾶσα ἀνάγκη,
 μηδὲ ἀναπιμπλώμεθα τῆς τούτου φύσεως, ἀλλὰ καθαρεύομεν 5
 ἀπ' αὐτοῦ, ἕως ἂν ὁ θεὸς αὐτὸς ἀπολύσῃ ἡμᾶς· καὶ οὕτω μὲν
 καθαροὶ ἀπαλλαττόμενοι τῆς τοῦ σώματος ἀφροσύνης, ὡς τὸ
 εἶκος μετὰ τοιούτων τε ἐσόμεθα καὶ γνωσόμεθα δι' ἡμῶν
 αὐτῶν πᾶν τὸ εἰλικρινές, τοῦτο δ' ἔστιν ἴσως τὸ ἀληθές· b
 μὴ καθαρῶ γὰρ καθαρῷ ἐφάπτεσθαι μὴ οὐ θεμιτὸν ἦ."
 τοιαῦτα οἶμαι, ὦ Σιμμία, ἀναγκαῖον εἶναι πρὸς ἀλλήλους
 λέγειν τε καὶ δοξάζειν πάντας τοὺς ὀρθῶς φιλομαθεῖς. ἢ οὐ
 δοκεῖ σοι οὕτως; | 5

Παντός γε μᾶλλον, ὦ Σώκρατες.

Οὐκοῦν, ἔφη ὁ Σωκράτης, εἰ ταῦτα ἀληθῆ, ὦ ἑταῖρε,
 πολλὴ ἐλπίς ἀφικομένῳ οἷ ἐγὼ πορεύομαι, ἐκεῖ ἱκανῶς,

d 6 παρέχει B Iambl. : παρέξει T   e 3 φρονήσεως] φρόνησις Iambl.
 a 1 ἢ ψυχὴ ἔσται B T : ἔσται ἢ ψυχὴ B² W Plut. Iambl.   a 6 αὐτὸς
 B² T W Plut. Iambl. Olymp. : om. B   a 8 τε om. Iambl. Olymp.
 b 4 τε B : om. T   b 8 ἐκεῖ ἱκανῶς B : ἱκανῶς ἐκεῖ T W Olymp.

εἴπερ πῶν ἄλλοθι, κτήσασθαι τοῦτο οὐ ἔνεκα ἢ πολλή
 10πραγματεία ἡμῶν ἐν τῷ παρελθόντι βίῳ γέγονεν, ὥστε ἢ γε
 c ἀποδημία ἢ νῦν μοι προστεταγμένη μετὰ ἀγαθῆς ἐλπίδος
 γίνεται καὶ ἄλλῳ ἀνδρὶ ὃς ἡγεῖται οἱ παρεσκευάσθαι τὴν
 i διάνοιαν ὥσπερ κεκαθαρμένην.

Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη ὁ Σιμμίας.

5 Κάθαρσις δὲ εἶναι ἄρα οὐ τοῦτο συμβαίνει, ὅπερ πάλαι
 ἐν τῷ λόγῳ λέγεται, τὸ χωρίζεω ὅτι μάλιστα ἀπὸ τοῦ
 σώματος τὴν ψυχὴν καὶ ἐθίσει αὐτὴν καθ' αὐτὴν παντα-
 χόθεν ἐκ τοῦ σώματος συναγείρεσθαι τε καὶ ἀθροίζεσθαι,
 καὶ οἰκεῖν κατὰ τὸ δυνατόν καὶ ἐν τῷ νῦν παρόντι καὶ ἐν τῷ
 d. ἔπειτα μόνην καθ' αὐτὴν, ἐκλυομένην ὥσπερ [ἐκ] δεσμῶν ἐκ
 τοῦ σώματος;

Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη.

Οὐκοῦν τοῦτό γε θάνατος ὀνομάζεται, λύσις καὶ χωρισμὸς
 5 ψυχῆς ἀπὸ σώματος;

Παντάπασι γε, ἦ δ' ὅς.

Λύεω δὲ γε αὐτὴν, ὥς φαμεν, προθυμοῦνται αἰεὶ μάλιστα
 καὶ μόνοι οἱ φιλοσοφούντες ὀρθῶς, καὶ τὸ μελέτημα αὐτὸ
 τοῦτό ἐστι τῶν φιλοσόφων, λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς
 10 ἀπὸ σώματος· ἦ οὐ;

Φαίνεται.

Οὐκοῦν, ὅπερ ἐν ἀρχῇ ἔλεγον, γελοῖον ἂν εἴη ἄνδρα
 e παρασκευάζουθ' ἑαυτὸν ἐν τῷ βίῳ ὅτι ἐγγυτάτω ὄντα τοῦ
 τεθνάναι οὕτω ζῆν, κάπειθ' ἤκουτος αὐτῷ τούτου ἀγανακτεῖν;

Γελοῖον· πῶς δ' οὐ;

Τῷ ὄντι ἄρα, ἔφη, ὦ Σιμμία, οἱ ὀρθῶς φιλοσοφούντες
 5 ἀποθνήσκω μελετῶσι, καὶ τὸ τεθνάναι ἥκιστα αὐτοῖς
ἀνθρώπων φοβερὸν. ἐκ τῶνδε δὲ σκόπει. εἰ γὰρ δια-

c 1 μοι B : ἐμοί B² T W c 2 παρεσκευάσθαι B T : παρασκευά-
 σασθαι W d 1 prius ἐκ T Iambl. Protr. : om. B W : alterum ἐκ
 B T W Iambl. Protr. : om. Iambl. v. Pyth. d 4 θάνατος τοῦτό
 γε W d 5 ψυχῆς B² T W Iambl. Stob. : om. B d 9 ψυχῆς
 B² T W Iambl. : τῆς ψυχῆς B e 3 γελοῖον scripsi : οὐ γελοῖον
 B T W Socrati tribuentes : in Ars. spatium septem litterarum

βέβληται μὲν πανταχῆ τῷ σώματι, αὐτὴν δὲ καθ' αὐτὴν ἐπιθυμοῦσι τὴν ψυχὴν ἔχειν, τούτου δὲ γιγνομένου [εἰ] φοβοῦντο καὶ ἀγανακτοῦεν, οὐ πολλὴ ἂν ἀλογία εἴη, εἰ μὴ ἄσμενοι ἐκείσε ἴοιεν, οἱ ἀφικομένοις ἐλπίς ἐστίν οὗ διὰ βίου 68 ἡρῶν τυχεῖν—ἡρῶν δὲ φρονήσεως—ὧς τε διεβέβληντο, τούτου Χι ἀπηλλάχθαι συνόντος αὐτοῖς; ἢ ἀνθρωπίνων μὲν παιδικῶν καὶ γυναικῶν καὶ νέων ἀποθανόντων πολλοὶ δὴ ἐκόντες ἠθέλησαν εἰς Ἄιδου μετελθεῖν, ὑπὸ ταύτης ἀγόμενοι τῆς 5 ἐλπίδος, τῆς τοῦ ὄψεσθαι τε ἐκεῖ ὧν ἐπεθύμουν καὶ συνέεσθαι· φρονήσεως δὲ ἄρα τις τῷ ὄντι ἐρῶν, καὶ λαβὼν σφόδρα τὴν αὐτὴν ταύτην ἐλπίδα, μηδαμοῦ ἄλλοθι ἐντεύξεσθαι αὐτῇ ἀξίως λόγου ἢ ἐν Ἄιδου, ἀγανακτήσει τε ἀποθνήσκων καὶ b οὐχ ἄσμενος εἶσω αὐτόσε; οἴεσθαι γε χρὴ, ἔαν τῷ ὄντι γε ἦ, ὧ ἑταῖρε, φιλόσοφος· σφόδρα γὰρ αὐτῷ ταῦτα δόξει, μηδαμοῦ ἄλλοθι καθαρῶς ἐντεύξεσθαι φρονήσει ἀλλ' ἢ ἐκεῖ. εἰ δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει, ὅπερ ἄρτι ἔλεγον, οὐ πολλὴ ἂν 5 ἀλογία εἴη εἰ φοβοῖτο τὸν θάνατον ὁ τοιοῦτος;

Πολλὴ μέντοι νῆ Δία, ἢ δ' ὄς.

Οὐκοῦν ἱκανόν σοι τεκμήριον, ἔφη, τοῦτο ἀνδρός, ὃν ἂν ἴδῃς ἀγανακτοῦντα μέλλοντα ἀποθανεῖσθαι, ὅτι οὐκ ἄρ' ἦν φιλόσοφος ἀλλὰ τις φιλοσώματος; ὁ αὐτὸς δέ ποῦ c οὗτος τυγχάνει ὧν καὶ φιλοχρήματος καὶ φιλότιμος, ἦτοι τὰ ἕτερα τούτων ἢ ἀμφότερα.

Πάνυ, ἔφη, ἔχει οὕτως ὡς λέγεις.

Ἄρ' οὖν, ἔφη, ὧ Σιμμία, οὐ καὶ ἡ ὀνομαζομένη ἀνδρεία 5 τοῖς οὕτω διακειμένοις μάλιστα προσήκει;

Πάντως δήπου, ἔφη.

e 8 ἔχειν BT et γρ. W : εἶναι W εἰ B : om. T a 4 καὶ νέων] ἢ παίδων ἕνεκα Ars. δὴ om. Ars. a 5 μετελθεῖν B² T : ἐλθεῖν BW t a 6 τε C : τι B (in ras.) T W b 2 εἶσω BW t : οἴσει T γε ἦ B Ars. : om. T W b 3 δόξει B : δόξειεν T b 4 . . θαμοῦ αλλοθι . . . . . θαρως φρονήσει εν : γρ. ἄλλοθι δυνατὸν εἶναι καθαρῶς in marg. B (i. e. μηδαμοῦ ἄλλοθι δυνατὸν εἶναι καθαρῶς φρονήσει ἐντυχεῖν) b 5 ἀλογία ἂν Ars. b 8 ἔφη τεκμήριον Ars. ἀνδρὸς et μέλλοντα ἀποθανεῖσθαι om. ut vid. Ars. c 2 . . γχάνει φιλο . . Ars. c 4 πάνυ BT Stob. : πάνυ γ' W

Οὐκοῦν καὶ ἡ σωφροσύνη, ἣν καὶ οἱ πολλοὶ ὀνομάζουσι
σωφροσύνην, τὸ περὶ τὰς ἐπιθυμίας μὴ ἐπτοῆσθαι ἀλλ'
10 ὀλιγώρως ἔχειν καὶ κοσμίως, ἄρ' οὐ τούτοις μόνοις προσήκει,
τοῖς μάλιστα τοῦ σώματος ὀλιγωροῦσίν τε καὶ ἐν φιλοσοφίᾳ
ζῶσιν;

d Ἀνάγκη, ἔφη.

Εἰ γὰρ ἐθέλεις, ἡ δ' ὅς, ἐννοῆσαι τὴν γε τῶν ἄλλων
ἀνδρείαν τε καὶ σωφροσύνην, δόξει σοι εἶναι ἄτοπος.

Πῶς δῆ, ὦ Σώκρατες;

5 Οἴσθα, ἡ δ' ὅς, ὅτι τὸν θάνατον ἡγούνται πάντες οἱ ἄλλοι
τῶν μεγάλων κακῶν;

Καὶ μάλ', ἔφη.

Οὐκοῦν φόβῳ μειζύων κακῶν ὑπομένουσιν αὐτῶν οἱ
ἀνδρεῖοι τὸν θάνατον, ὅταν ὑπομένωσιν;

10 Ἔστι ταῦτα.

— Τῷ δεδιέναι ἄρα καὶ δέει ἀνδρεῖοί εἰσι πάντες πλὴν οἱ
φιλόσοφοι· καίτοι ἄλογόν γε δέει τῶν καὶ δειλίᾳ ἀνδρεῖου
εἶναι.

e Πάνν μὲν οὖν.]

Τί δὲ οἱ κόσμιοι αὐτῶν; οὐ ταῦτ' οὐτοῦτο πεπόνθασιν·
ἀκολασίᾳ τινὶ σάφρονές εἰσιν; καίτοι φαμέν γε ἀδύνατον
εἶναι, ἀλλ' ὅμως αὐτοῖς συμβαίνει τούτῳ ὅμοιον τὸ πάθος

5 τὸ περὶ ταύτην τὴν εὐήθη σωφροσύνην· φοβούμενοι γὰρ
ἐτέρων ἡδονῶν στερηθῆναι καὶ ἐπιθυμοῦντες ἐκείνων, ἄλλων
ἀπέχονται ὑπ' ἄλλων κρατούμενοι. καίτοι καλοῦσί γε ἀκο-

69 λασίαν τὸ ὑπὸ τῶν ἡδονῶν ἄρχεσθαι, ἀλλ' ὅμως συμβαίνει
αὐτοῖς κρατούμενοις ὑπ' ἡδονῶν κρατεῖν ἄλλων ἡδονῶν.

c 8 ἡ B T Iambl. Stob.: om. W c 10 μόνον Ars. d 1 ἔφη
om. Ars. d 2 ἐθέλεις B T Iambl. Stob.: ἐθέλησεις W γε T W
Iambl. Stob.: τε B d 6 μεγάλων B γρ. T Iambl. Olymp. Stob.:
μεγίστων B² T W κακῶν B t Iambl. Olymp.: κακῶν εἶναι B² T W
Ars. Stob. d 9 ὑπομένουσιν] ὑπομειμω . . Ars. d 12 ἄλογον
B Ars. Iambl. Stob.: ἄτοπον B² T W e 3 (σωφρον)ουσιν Ars.
γε B Iambl. Stob.: γέ που B² T W e 4 τούτο Ars. ὅμοιον B
Iambl. Stob.: ὅμοιον εἶναι B² T W e 5 τὸ περὶ ταύτην] τοι ἐκ αὐτῆν
Ars. εὐήθη] ἀνδραποδώδη Ars. e 6 στερηθῆναι ἐτέρων ἡδονῶν
Ars. e 7 κρατούμενοι ὑπ' ἄλλων W ἄλλων] ἐκείνων Ars.
a 1 τῶν om. Ars. ἀλλ' ὅμως συμβαίνει] συμβαίνει δ' οὖν Ars.

τοῦτο δ' ὁμοίον ἐστίν ᾧ νυνδὴ ἐλέγετο, τῷ τρόπον τινὰ δι' ἀκολασίαν αὐτοὺς σεσωφρονίσθαι.

Ἔοικε γάρ.

ὦ μακάριε Σιμμία, μὴ γὰρ οὐχ αὕτη ἢ ἡ ὀρθὴ πρὸς ἀρετὴν ἀλλαγὴ, ἡδονὰς πρὸς ἡδονὰς καὶ λύπας πρὸς λύπας καὶ φόβον πρὸς φόβον καταλλάττεσθαι, [καὶ] μείζω πρὸς ἐλάττω ὡσπερ νομίσματα, ἀλλ' ἢ ἐκεῖνο μόνον τὸ νόμισμα ὀρθόν, ἀντὶ οὗ δεῖ πάντα ταῦτα καταλλάττεσθαι, φρόνησις, [καὶ τούτου μὲν πάντα] καὶ μετὰ τούτου [ᾠνούμενά τε καὶ πιπρασκόμενα] τῷ ὄντι ἢ καὶ ἀνδρεία καὶ σωφροσύνη καὶ δικαιοσύνη καὶ συλλήβδην ἀληθῆς ἀρετῆ, μετὰ φρονήσεως, καὶ προσγιγνομένων καὶ ἀπογιγνομένων καὶ ἡδονῶν καὶ φόβων καὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν τοιούτων· χωριζόμενα δὲ φρονήσεως [καὶ] ἀλλαττόμενα ἀντὶ ἀλλήλων μὴ σκιαγραφία τις ἢ ἡ τοιαύτη ἀρετὴ καὶ τῷ ὄντι ἀνδραποδώδης τε καὶ οὐδὲν ὑγιὲς οὐδ' ἀληθὲς ἔχη, τὸ δ' ἀληθὲς τῷ ὄντι ἢ κάθαρσις τις τῶν τοιούτων πάντων καὶ ἡ σωφροσύνη καὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἀνδρεία, καὶ αὕτη ἡ φρόνησις μὴ καθαρμός τις ἢ. καὶ κινδυνεύουσι καὶ οἱ τὰς τελετὰς ἡμῖν οὔτοι καταστήσαντες οὐ φαῦλοί τινες εἶναι, ἀλλὰ τῷ ὄντι πάλα ἀινίττεσθαι ὅτι ὁς ἂν ἀμύητος καὶ ἀτέλεστος εἰς Ἄιδου ἀφίκηται ἐν βορβόρῳ κείσεται, ὁ δὲ κεκαθαρμένος τε καὶ τετελεσμένος ἐκείσε ἀφικόμενος μετὰ θεῶν οἰκήσει. εἰσὶν γὰρ δὴ, [ὡς] φασιν οἱ περὶ τὰς τελετάς, “ναρθηκοφόροι μὲν πολλοί, βάκχοι δέ τε παῦροι” οὔτοι δ' εἰσὶν κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν οὐκ ἄλλοι ἢ οἱ πεφιλοσοφηκότες ὀρθῶς. ὦν δὴ καὶ ἐγὼ κατὰ γε τὸ δυνατὸν οὐδὲν ἀπέλιπον ἐν τῷ βίῳ,

a 6 γὰρ B Ars. Olymp. Stob.: om. T ἢ ἢ] ἢ B: ἢ T a 7 ἀλλαγὴ W Iambl.: ἀλλὰ B: **** T a 8 καὶ om. Iambl. Stob. a 9 ἀλλ' ἢ W: ἀλλῆ B T a 10 ἀπ' ὅτου W πάντα T Iambl. Stob.: ἅπαντα B b 1, 2 inclusa seclusi δικαιοσύνη καὶ σωφροσύνη W b 6 καὶ B² T W Iambl. Stob.: om. B ἀλλήλων B² T W Iambl. Stob.: ἄλλων B b 8 ὑγιὲς T W Iambl. Stob.: ὑγιὲς εἶναι B ἔχη B T Stob.: ἔχει W Iambl.: γρ. ἔχουσα W κάθαρσις ἢ W c 2 ἀνδρεία B: ἡ ἀνδρεία T W c 3 κινδυνεύουσι B γρ. W Iambl. Olymp.: κινδυνεύουσι B² T W c 4 τινες B² T W: om. B Iambl. Stob. c 7 τε om. W c 8 ὡς B Clem. Stob.: om. T Iambl. d 3 ἐγὼ B: ἐγωγε T W γε B W: om. T

ἀλλὰ παντὶ τρόπῳ προθυμήθην γενέσθαι· εἰ δ' ὀρθῶς
 5 προθυμήθην καὶ τι ἠνύσαμεν, ἐκείσε ἐλθόντες τὸ σαφές
 εἰσόμεθα, ἂν θεὸς ἐθέλῃ, ὀλίγον ὕστερον, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.
 ταῦτ' οὖν ἐγώ, ἔφη, ὦ Σιμμία τε καὶ Κέβης, ἀπολογοῦμαι,
 ὡς εἰκότως ὑμᾶς τε ἀπολείπων καὶ τοὺς ἐνθάδε δεσπότας οὐ
 e χαλεπῶς φέρω οὐδ' ἀγανακτῶ, ἠγούμενος κάκει οὐδὲν ἦττον
 ἢ ἐνθάδε δεσπόταις τε ἀγαθοῖς ἐντεύξεσθαι καὶ ἑταίροις·
 [τοῖς δὲ πολλοῖς ἀπιστίαν παρέχει]· εἴ τι οὖν ὑμῖν πιθανώ-
 .. τερός εἰμι ἐν τῇ ἀπολογίᾳ ἢ τοῖς Ἀθηναίων δικασταῖς, εὖ
 5 ἂν ἔχοι.

Εἰπόντος δὴ τοῦ Σωκράτους ταῦτα, ὑπολαβὼν ὁ Κέβης
 ἔφη· ὦ Σώκρατες, τὰ μὲν ἄλλα ἔμοιγε δοκεῖ καλῶς λέγεσθαι,
 70 τὰ δὲ περὶ τῆς ψυχῆς πολλὴν ἀπιστίαν παρέχει τοῖς ἀνθρώποις
 μὴ, ἐπειδὴν ἀπαλλαγῇ τοῦ σώματος, οὐδαμοῦ ἔτι ᾗ, ἀλλ' ἐκεῖνη
 τῇ ἡμέρᾳ διαφθείρηται τε καὶ ἀπολλύηται ᾗ ἂν ὁ ἀνθρωπος ἀπο-
 θνήσκῃ, εὐθὺς ἀπαλλαττομένη τοῦ σώματος, καὶ ἐκβαίνουσα
 5 ὥσπερ πνεῦμα ἢ καπνὸς διασκεδασθεῖσα οἴχηται διαπτομένη
 καὶ οὐδὲν ἔτι οὐδαμοῦ ᾗ. ἐπεὶ, εἴπερ εἴη πον αὐτῇ καθ'
 αὐτὴν συνηθροισμένη καὶ ἀπηλλαγμένη τούτων τῶν κακῶν
 ὧν σὺ νυνδὴ διῆλθες, πολλὴ ἂν εἴη ἐλπίς καὶ καλή, ὦ
 b Σώκρατες, ὡς ἀληθῆ ἔστιν ἃ σὺ λέγεις· ἀλλὰ τοῦτο δὴ
 ἴσως οὐκ ὀλίγης παραμυθίας δεῖται καὶ πίστεως, ὡς ἔστι τε
 ψυχὴ ἀποθανόντος τοῦ ἀνθρώπου καὶ τινα δύναμιν ἔχει καὶ
 φρόνησιν.

5 Ἀληθῆ, ἔφη, λέγεις, ὁ Σωκράτης, ὦ Κέβης· ἀλλὰ τί δὴ
 ποιῶμεν; ἢ περὶ αὐτῶν τούτων βούλει διαμυθολογῶμεν, εἴτε
 εἰκὸς οὕτως ἔχειν εἴτε μῆ;

· α 8 ἀπολείπων T W : ἀπολιπὼν B   ε 2 ἑταίροις B² T W : ἐτέροις B
 ε 3 τοῖς . . . παρέχει secl. Ast   ε 7 ἔμοιγε δοκεῖ B i Stob. : δοκεῖ
 ἔμοιγε T W   α 2 ἔτι ᾗ | ἔστι Stob.   α 3 διαφθείρηται Stob.
 ἀπόλλυται Stob.   δ B T Stob. : om. W   ἀποθνήσκῃ B² ;
 ἀποθνήσκει B : ἀποθάνῃ B² (marg.) T W Stob.   α 5 οἴχηται . . . ᾗ
 secl. Schanz   οἴχηται Stob.   α 8 νῦν δὴ B² W : νῦν ἂν B : νῦν
 T Stob.   ἐλπίς εἴη T   b 2 ἴσως B T W Stob. : σαφῶς s. v. W
 b 3 ψυχῇ T : ἡ ψυχῇ B W Stob.

Ἐγὼ γοῦν, ἔφη ὁ Κέβης, ἠδέως ἂν ἀκούσαμει ἦντινα δόξαν ἔχεις περὶ αὐτῶν.

Οὐκουν γ' ἂν οἶμαι, ἦ δ' ὅς ὁ Σωκράτης, εἰπεῖν τινα νῦν 10 ἀκούσαντα, οὐδ' εἰ κωμφοδοιοὺς εἶη, ὡς ἀδολεσχῶ καὶ οὐ c περὶ προσηκόντων τοὺς λόγους ποιούμαι. εἰ οὖν δοκεῖ, χρῆ διασκοπεῖσθαι.

Σκεψώμεθα δὲ αὐτὸ τῆδέ πη, εἴτ' ἄρα ἐν Ἄιδου εἰσὶν αἱ ψυχαὶ τελευτησάντων τῶν ἀνθρώπων εἶτε καὶ οὐ. παλαιὸς 5 μὲν οὖν ἔστι τις λόγος οὗ μεμνήμεθα, ὡς εἰσὶν ἐνθένδε ἀφικόμεναι ἐκεῖ, καὶ πάλω γε δεῦρο ἀφικνουῦνται καὶ γίγνονται ἐκ τῶν τεθνεώτων· καὶ εἰ τοῦθ' οὕτως ἔχει, πάλω γίγνεσθαι ἐκ τῶν ἀποθανόντων τοὺς ζῶντας, ἄλλο τι ἢ εἶεν ἂν αἱ ψυχαὶ ἡμῶν ἐκεῖ; οὐ γὰρ ἂν που πάλω ἐγίγνοντο μὴ d οὔσαι, καὶ τοῦτο ἱκανὸν τεκμήριον τοῦ ταῦτ' εἶναι, εἰ τῷ ὄντι φανερόν γίγνοιτο ὅτι οὐδαμόθεν ἄλλοθεν γίγνονται οἱ ζῶντες ἢ ἐκ τῶν τεθνεώτων· εἰ δὲ μὴ ἔστι τοῦτο, ἄλλου ἂν του δέοι λόγου. 5

Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη ὁ Κέβης.

Μὴ τοίνυν κατ' ἀνθρώπων, ἦ δ' ὅς, σκόπει μόνον τοῦτο, εἰ βούλει ῥᾶον μαθεῖν, ἀλλὰ καὶ κατὰ ζώων πάντων καὶ φυτῶν, καὶ συλλήβδην ὅσαπερ ἔχει γένεσιν περὶ πάντων ἰδῶμεν ἄρ' οὕτως γίγνεται πάντα, οὐκ ἄλλοθεν ἢ ἐκ τῶν e ἐναντίων τὰ ἐναντία, ὅσοις τυγχάνει ὄν τοιοῦτόν τι, οἷον τὸ καλὸν τῷ αἰσχυρῷ ἐναντίον που καὶ δίκαιον ἀδίκῳ, καὶ ἄλλα δὴ μυρία οὕτως ἔχει. τοῦτο οὖν σκεψώμεθα, ἄρα ἀναγκαῖον ὅσοις ἔστι τι ἐναντίον, μηδαμόθεν ἄλλοθεν αὐτὸ γίγνεσθαι 5 ἢ ἐκ τοῦ αὐτῷ ἐναντίου. οἷον ὅταν μεῖζόν τι γίγνηται, ἀνάγκη που ἐξ ἐλάττονος ὄντος πρότερον ἔπειτα μεῖζον γίγνεσθαι;

b 8 ἔγωγε οὖν B : ἔγωγοῦν T : ἔγωγ' οὖν W c 1 κωμφοδοιοὺς pr.
T (ut vid.) W : κωμφοδοιοὺς B t c 4 δὲ B : om. T c 6 λόγος
B : ὁ λόγος οὗτος B² T W Olymp. : λόγος οὗτος Stob. d 1 αἱ
ψυχαὶ ἡμῶν B : ἡμῶν αἱ ψυχαὶ T W Stob. d 3 γίγνοιτο B T :
γένοιτο W Stob. d 8 ῥᾶον B Stob. : ῥάδιον T W e 1 ἰδῶμεν
Olymp. Stob. : εἰδῶμεν B T W οὕτως W πάντα B W
Olymp. Stob. : ἅπαντα T e 4 τοῦτο οὖν B W Stob. : om. T
e 5 ἔστι τι B T Stob. : ἔστιν W e 6 ἐναντῷ W

Ναί.

10 Οὐκοῦν κὰν ἔλαττον γίγνηται, ἐκ μείζονος ὄντος πρότερον

71 ὕστερον ἔλαττον γενήσεται; }

Ἔστιν οὕτω, ἔφη.

Καὶ μὴν ἐξ ἰσχυροτέρου γε τὸ ἀσθενέστερον καὶ ἐκ βρα-
δυτέρου τὸ θάπτον;

5 Πάνυ γε.

Τί δέ; ἂν τι χεῖρον γίγνηται, οὐκ ἐξ ἀμείνονος, καὶ ἂν
δικαιότερον, ἐξ ἀδικωτέρου;

- Πῶς γὰρ οὐ;

Ἰκανῶς οὖν, ἔφη, ἔχομεν τοῦτο, ὅτι πάντα οὕτω γίγνεται,
10 ἐξ ἐναντίων τὰ ἐναντία πράγματα;

Πάνυ γε.

Τί δ' αὖ; ἔστι τι καὶ τοιόνδε ἐν αὐτοῖς, οἷον μεταξὺ
ἀμφοτέρων πάντων τῶν ἐναντίων δυοῖν ὄντων δύο γενέσεις,
b ἀπὸ μὲν τοῦ ἐτέρου ἐπὶ τὸ ἕτερον, ἀπὸ δ' αὖ τοῦ ἐτέρου
πάλιν ἐπὶ τὸ ἕτερον· μείζονος μὲν πράγματος καὶ ἐλάττονος
μεταξὺ αὐξήσις καὶ φθίσις, καὶ καλοῦμεν οὕτω τὸ μὲν αὐξά-
νεσθαι, τὸ δὲ φθίνεω;

5 Ναί, ἔφη.

Οὐκοῦν καὶ διακρίνεσθαι καὶ συγκρίνεσθαι, καὶ ψύχεσθαι
καὶ θερμαίνεσθαι, καὶ πάντα οὕτω, κὰν εἰ μὴ χρώμεθα τοῖς
ὀνόμασι ἐνιαχοῦ, ἀλλ' ἔργῳ γοῦν πανταχοῦ οὕτως ἔχειν
ἀναγκαῖον, γίγνεσθαι τε αὐτὰ ἐξ ἀλλήλων γενεσίν τε εἶναι
10 ἐκατέρου εἰς ἄλληλα;

Πάνυ μὲν οὖν, ἦ δ' ὅς.

c Τί οὖν; ἔφη, τῷ ζῆν ἐστὶ τι ἐναντίον, ὥσπερ τῷ
ἐγρηγορέναι τὸ καθεύδειν;

Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη.

Τί;

a 2 οὕτω ἔφη B: ἔφη οὕτω T W Stob. a 3 γε T Olymp. Stob.:
om. B a 7 ἐξ B T: οὐκ ἐξ W t Stob. a 12 ἔστι τι B T: ἔστιν
ἔτι B²: ἔστι W b 2 μὲν B: γὰρ T: μὲν γὰρ B² W Olymp.
b 10 ἐκατέρου T: ἐξ ἐκατέρου B W b 11 μὲν οὖν B: γε T W

Τὸ τεθνάναι, ἔφη.

5

Οὐκοῦν ἐξ ἀλλήλων τε γίγνεται ταῦτα, εἴπερ ἐναντία ἔστω, καὶ αἱ γενέσεις εἰσὶν αὐτοῖν μεταξὺ δύο δυοῖν ὄντων;

Πῶς γὰρ οὐ;

Τὴν μὲν τοίνυν ἐτέραν συζυγίαν ὧν νυνδὴ ἔλεγον ἐγώ σοι, ἔφη, ἐρῶ, ὁ Σωκράτης, καὶ αὐτὴν καὶ τὰς γενέσεις· σὺ δέ μοι τὴν ἐτέραν. λέγω δὲ τὸ μὲν καθεύδειν, τὸ δὲ ἐρηγορέναι, καὶ ἐκ τοῦ καθεύδειν τὸ ἐρηγορέναι γίγνεσθαι καὶ ἐκ τοῦ ἐρηγορέναι τὸ καθεύδειν, καὶ τὰς γενέσεις αὐτοῖν δ τὴν μὲν καταδαρθάνειν εἶναι, τὴν δ' ἀνεγείρεσθαι. ἰκανῶς σοι, ἔφη, ἦ οὐ;

Πάνν μὲν οὖν.

Λέγε δὴ μοι καὶ σύ, ἔφη, οὕτω περὶ ζωῆς καὶ θανάτου. 5 οὐκ ἐναντίον μὲν φῆς τῷ ζῆν τὸ τεθνάναι εἶναι;

*Εγωγε.

Γίγνεσθαι δὲ ἐξ ἀλλήλων;

Ναί.

*Ἐξ οὖν τοῦ ζῶντος τί τὸ γιγνόμενον;

10

Τὸ τεθνηκός, ἔφη.

Τί δέ, ἦ δ' ὅς, ἐκ τοῦ τεθνεώτος;

*Αναγκαῖον, ἔφη, ὁμολογεῖν ὅτι τὸ ζῶν.

*Ἐκ τῶν τεθνεώτων ἄρα, ὦ Κέβης, τὰ ζῶντά τε καὶ οἱ ζῶντες γίνονται;

15

Φαίνεται, ἔφη.

e

Εἰσὶν ἄρα, ἔφη, αἱ ψυχαὶ ἡμῶν ἐν Ἄιδου.

*Εοικεν.

Οὐκοῦν καὶ τοῖν γενεσέοις τοῖν περὶ ταῦτα ἢ γ' ἐτέρα σαφῆς οὔσα τυγχάνει; τὸ γὰρ ἀποθνήσκειν σαφὲς δήπου, 5 ἦ οὐ;

Πάνν μὲν οὖν, ἔφη.

Πῶς οὖν, ἦ δ' ὅς, ποιήσομεν; οὐκ ἀνταποδώσομεν τὴν

c 7 αὐτοῖν B Stob. : αὐτῶν T   c 11 ἐρηγορέναι . . . 12 καθεύδειν
B² T W Stob. : om. B   d 1 αὐτῶν Stob.   d 5 μοι καὶ σύ B : καὶ
σύ μοι B² T W Stob.   e 2 εἰσὶν ἄρα T W Stob. : ἄρα εἰσὶν B

ἐναντίαν γένεσιν, ἀλλὰ ταύτη χωλὴ ἔσται ἢ φύσις; ἢ ἀνάγκη
10 ἀποδοῦναι τῷ ἀποθνήσκειν ἐναντίαν τινὰ γένεσιν;

Πάντως που, ἔφη.

Τίνα ταύτην;

Τὸ ἀναβιώσκεισθαι.

Οὐκοῦν, ἢ δ' ὅς, εἶπερ ἔστι τὸ ἀναβιώσκεισθαι, ἐκ τῶν
72 τεθνεώτων ἂν εἶη γένεσις εἰς τοὺς ζῶντας αὕτη, τὸ ἀνα-
βιώσκεισθαι;

Πάνν γε.

Ὅμολογεῖται ἄρα ἡμῖν καὶ ταύτη τοὺς ζῶντας ἐκ τῶν
5 τεθνεώτων γεγενῆσθαι οὐδὲν ἥττον ἢ τοὺς τεθνεώτας ἐκ τῶν
ζώντων, τούτου δὲ ὄντος ἰκανόν που ἐδόκει τεκμήριον εἶναι
ὅτι ἀναγκαῖον τὰς τῶν τεθνεώτων ψυχὰς εἶναι που, ὅθεν δὴ
πάλιν γίγνεσθαι.

Δοκεῖ μοι, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ἐκ τῶν ὁμολογημένων
10 ἀναγκαῖον οὕτως ἔχειν.]

Ἴδὲ τοίνυν οὕτως, ἔφη, ὦ Κέβης, ὅτι οὐδ' ἀδίκως ὁμο-
λογήκαμεν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. εἰ γὰρ μὴ αἰεὶ ἀνταποδιδοίη τὰ
b ἕτερα τοῖς ἑτέροις γιγνόμενα, ὡσπερὶ κύκλῳ περιούντα, ἀλλ'
εὐθείᾳ τις εἶη ἢ γένεσις ἐκ τοῦ ἑτέρου μόνου εἰς τὸ κατα-
τικρὺ καὶ μὴ ἀνακάμπτει πάλιν ἐπὶ τὸ ἕτερον μηδὲ καμπὴν
ποιοῖτο, οἷσθ' ὅτι πάντα τελευτῶντα τὸ αὐτὸ σχῆμα ἂν σχοίη
5 καὶ τὸ αὐτὸ πάθος ἂν πάθοι καὶ παύσαιτο γιγνόμενα;

Πῶς λέγεις; ἔφη.

Οὐδὲν χαλεπόν, ἢ δ' ὅς, ἐννοῆσαι ὃ λέγω· ἀλλ' οἷον εἰ
τὸ καταδαρθάνειν μὲν εἶη, τὸ δ' ἀνεγείρεσθαι μὴ ἀνταποδιδοίη
γιγνόμενον ἐκ τοῦ καθεύδοντος, οἷσθ' ὅτι τελευτῶντα πάντ'
c (ἂν) λήρου τὸν Ἐνδυμίωνα ἀποδείξειεν καὶ οὐδαμοῦ ἂν
φαίνοιτο διὰ τὸ καὶ τᾶλλα πάντα ταῦτὸν ἐκείνῳ πεπουθέναι,
καθεύδειν. κᾶν εἰ συγκρίνοιτο μὲν πάντα, διακρίνοιτο δὲ

a 4 ἔρα ἡμῖν B T Stob. : ἡμῖν ἔρα W   a 6 ἐδόκει B Stob. : om. T
a 11 οὕτως B : om. T W   b 4 ποιοῖτο B : ποιοῖ T   b 7 ἐννοῆσαι
B² T W : ἐννοήσασιν B   b 9 πάντ' ἂν Bekker : πάντα B T W
c 3 διακρίνοιτο T : διακρίναιτο B W

μή, ταχὺ ἂν τὸ τοῦ Ἀναξαγόρου γεγονὸς εἴη, “Ὅμοῦ πάντα
 χρήματα.” ὡσαύτως δέ, ὦ φίλε Κέβης, καὶ εἰ ἀποθνήσκοι 5
 μὲν πάντα ὅσα τοῦ ζῆν μεταλάβοι, ἐπειδὴ δὲ ἀποθάνοι,
 μένοι ἐν τούτῳ τῷ σχήματι τὰ τεθνεῶτα καὶ μὴ πάλιν
 ἀναβιώσκοιτο, ἄρ’ οὐ πολλὴ ἀνάγκη τελευτώντα πάντα
 τεθνάναι καὶ μηδὲν ζῆν; εἰ γὰρ ἐκ μὲν τῶν ἄλλων τὰ d
 ζῶντα γίγνοιτο, τὰ δὲ ζῶντα θνήσκοι, τίς μηχανὴ μὴ οὐχὶ
 πάντα καταναλωθῆναι εἰς τὸ τεθνάναι;

Οὐδὲ μία μοι δοκεῖ, ἔφη ὁ Κέβης, ὦ Σώκρατες, ἀλλὰ μοι
 δοκεῖς παντάπασιν ἀληθῆ λέγειν. 5

Ἔστιν γάρ, ἔφη, ὦ Κέβης, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, παντὸς μᾶλλον
 οὕτω, καὶ ἡμεῖς αὐτὰ ταῦτα οὐκ ἐξαπατώμενοι ὁμολογοῦμεν,
 ἀλλ’ ἔστι τῷ ὄντι καὶ τὸ ἀναβιώσκεσθαι καὶ ἐκ τῶν τεθνεώ-
 των τοὺς ζῶντας γίγνεσθαι καὶ τὰς τῶν τεθνεῶτων ψυχὰς
 εἶναι [καὶ ταῖς μὲν γε ἀγαθαῖς ἄμεινον εἶναι, ταῖς δὲ κακαῖς e
 κάκιον].

Καὶ μήν, ἔφη ὁ Κέβης ὑπολαβών, καὶ κατ’ ἐκεῖνόν γε
 τὸν λόγον, ὦ Σώκρατες, εἰ ἀληθὴς ἔστιν, ὅν σὺ εἴωθας
 θαμὰ λέγειν, ὅτι ἡμῖν ἢ μάθησις οὐκ ἄλλο τι ἢ ἀνάμνησις 5
 τυγχάνει οὔσα, καὶ κατὰ τοῦτον ἀνάγκη που ἡμᾶς ἐν προτέρῳ
 τινὶ χρόνῳ μεμαθηκέναι ἂ νῦν ἀναμνησκόμεθα. τοῦτο δὲ
 ἀδύνατον, εἰ μὴ ἦν που ἡμῖν ἢ ψυχὴ πρὶν ἐν τῷδε τῷ ἀν- 73
 θρωπίνῳ εἶδει γενέσθαι ὥστε καὶ ταύτη ἀθάνατον ἢ ψυχὴ
 τι ἔοικεν εἶναι.

Ἀλλὰ, ὦ Κέβης, ἔφη ὁ Συμμίας ὑπολαβών, ποῖαι τούτων
 αἱ ἀποδείξεις; ὑπόμνησόν με· οὐ γὰρ σφόδρα ἐν τῷ παρόντι 5
 μέμνημαι.

Ἐνὶ μὲν λόγῳ, ἔφη ὁ Κέβης, καλλίστῳ, ὅτι ἐρωτώμενοι
 οἱ ἀνθρωποὶ, ἐάν τις καλῶς ἐρωτᾷ, αὐτοὶ λέγουσιν πάντα ἢ
 ἔχει· καίτοι εἰ μὴ ἐτύγχανεν αὐτοῖς ἐπιστήμη ἐνοῦσα καὶ

c 5 καὶ T W: om. B d 2 οὐχὶ T b: οὐχ W: που B d 7 αὐτὰ B:
 τὰ αὐτὰ T W e 1-2 καὶ . . . κάκιον secl. Stallbaum γε B: om.
 T Olymp. e 6 τοῦτον B: τοῦτο T a 1 ἡμῖν B: ἡμῶν T W
 a 2 ἢ B T: τι ἢ W ἢ ψυχὴ τι ἔοικεν B (ut vid.) W: τι ἔοικεν ἢ ψυχὴ
 T b Olymp.

10 ὀρθὸς λόγος, οὐκ ἂν οἰοί τ' ἦσαν τοῦτο ποιῆσαι. ἔπειτα
 b ἔάν τις ἐπὶ τὰ διαγράμματα ἄγῃ ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων,
 ἐνταῦθα σαφέστατα κατηγορεῖ ὅτι τοῦτο οὕτως ἔχει.]

Εἰ δὲ μὴ ταύτη γε, ἔφη, πείθῃ, ὦ Συμμία, ὁ Σωκράτης,
 σκέψαι ἂν τῆδέ πῃ σοι σκοπούμενῳ συνδόξῃ. ἀπιστεῖς γὰρ
 5 δὴ πῶς ἢ καλουμένη μάθησις ἀνάμνησις ἐστίν;

Ἄπιστῶ μὲν [σοι] ἔγωγε, ἢ δ' ὅς ὁ Συμμίας, οὐ, αὐτὸ δὲ
 τοῦτο, ἔφη, δέομαι παθεῖν περὶ οὗ ὁ λόγος, ἀναμνησθῆναι.
 καὶ σχεδόν γε ἐξ ὧν Κέβης ἐπεχείρησε λέγειν ἤδη μέμνημαι
 καὶ πείθομαι· οὐδὲν μεντὰν ἦττον ἀκούοιμι νῦν πῆ σὺ ἐπ-
 10 εχειρήσας λέγειν.

c Τῆδ' ἔγωγε, ἢ δ' ὅς. ὁμολογοῦμεν γὰρ δήπου, εἴ τίς τι
 ἀναμνησθήσεται, δεῖν αὐτὸν τοῦτο πρότερόν ποτε ἐπίστασθαι.

Πάνυ γ', ἔφη.

Ἄρ' οὖν καὶ τόδε ὁμολογοῦμεν, ὅταν ἐπιστήμη παρα-
 5 γίνηται τρόπῳ τοιούτῳ, ἀνάμνησις εἶναι; λέγω δὲ τίνα
 τρόπον; τόνδε. ἔάν τις τι ἕτερον ἢ ἰδὼν ἢ ἀκούσας ἢ τινα
 ἄλλην αἴσθησιν λαβὼν μὴ μόνον ἐκείνο γνῶ, ἀλλὰ καὶ
 ἕτερον ἐννοήσῃ οὐ μὴ ἢ αὐτὴ ἐπιστήμη ἀλλ' ἄλλη, ἄρα
 οὐχὶ τοῦτο δικαίως λέγομεν ὅτι ἀνεμνήσθη, οὐ τὴν ἔννοιαν

d ἔλαβεν;

Πῶς λέγεις;

Οἶον τὰ τοιάδε· ἄλλη που ἐπιστήμη ἀνθρώπου καὶ λύρας.

Πῶς γὰρ οὐ;

5 Οὐκοῦν οἶσθα ὅτι οἱ ἔρασταί, ὅταν ἴδωσιν λύραν ἢ ἱμάτιον
 ἢ ἄλλο τι οἷς τὰ παιδικὰ αὐτῶν εἴωθε χρῆσθαι, πάσχουσι
 τοῦτο· ἔγνωσάν τε τὴν λύραν καὶ ἐν τῇ διανοίᾳ ἔλαβον τὸ

a 10 ποιῆσαι Hirschig : ποιήσιν B : ποιεῖν T W   b 4 σοι T W : σοι
 ἂν B (sed ἂν punct. not.)   b 6 σοι B : om. T W   b 7 παθεῖν
 Heindorf : μαθεῖν B T W   b 9 μέντ' ἂν B² W : μὲν ἂν B T   πῆ
 σὺ B T : σὺ πῆ B² W   c 1 τῆδ' B : τί δὲ T   c 6 τόνδε B :
 τοῦτον T   ἕτερον T : πρότερον B Olymp.   ἢ (post ἕτερον) B Olymp. :
 τι T   c 9 λέγομεν T W : ἐλέγομεν B   d 6 ἄλλο τι B : τι
 ἄλλο T

εἶδος τοῦ παιδὸς οὗ ἦν ἡ λύρα; τοῦτο δέ ἐστιν ἀνάμνησις·
ὥσπερ γε καὶ Σιμμίαν τις ἰδὼν πολλάκις Κέβητος ἀνεμνήσθη,
καὶ ἄλλα που μυρία τοιαῦτ' ἂν εἶη. 10

Μυρία μέντοι νῆ Δία, ἔφη ὁ Σιμμίας.

Οὐκοῦν, ἦ δ' ὅς, τὸ τοιοῦτον ἀνάμνησις τίς ἐστι; μάλιστα e
μέντοι ὅταν τις τοῦτο πάθῃ περὶ ἐκεῖνα ἃ ὑπὸ χρόνου καὶ τοῦ
μὴ ἐπισκοπεῖν ἤδη ἐπελέληστο;

Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη.

Τί δέ; ἦ δ' ὅς· ἐστιν ἵππον γεγραμμένου ἰδόντα καὶ 5
λύραν γεγραμμένην ἀνθρώπου ἀναμνησθῆναι, καὶ Σιμμίαν
ἰδόντα γεγραμμένου Κέβητος ἀναμνησθῆναι;

Πάνυ γε.

Οὐκοῦν καὶ Σιμμίαν ἰδόντα γεγραμμένου αὐτοῦ Σιμμίου
ἀναμνησθῆναι; 10

Ἔστι μέντοι, ἔφη. 74

Ἄρ' οὖν οὐ κατὰ πάντα ταῦτα συμβαίνει τὴν ἀνάμνησιν
εἶναι μὲν ἀφ' ὁμοίων, εἶναι δὲ καὶ ἀπὸ ἀνομοίων;

Συμβαίνει. J

Ἄλλ' ὅταν γε ἀπὸ τῶν ὁμοίων ἀναμνησθῆται τίς τι, ἄρ' 5
οὐκ ἀναγκαῖον τόδε προσπάσχειν, ἐννοεῖν εἴτε τι ἐλλείπει
τοῦτο κατὰ τὴν ὁμοιότητα εἴτε μὴ ἐκείνου οὐ ἀνεμνήσθη;

Ἀνάγκη, ἔφη.

Σκόπει δὴ, ἦ δ' ὅς, εἰ ταῦτα οὕτως ἔχει. φαμέν πού τι
εἶναι ἴσον, οὐ ξύλον λέγω ξύλῳ οὐδὲ λίθον λίθῳ οὐδ' ἄλλο 10
τῶν τοιούτων οὐδέν, ἀλλὰ παρὰ ταῦτα πάντα ἕτερόν τι, αὐτὸ
τὸ ἴσον· φῶμέν τι εἶναι ἢ μηδέν;

Φῶμεν μέντοι νῆ Δί', ἔφη ὁ Σιμμίας, θαυμαστῶς γε. b

Ἦ καὶ ἐπιστάμεθα αὐτὸ ὃ ἔστιν;

Πάνυ γε, ἦ δ' ὅς.

Πόθεν λαβόντες αὐτοῦ τὴν ἐπιστήμην; ἄρ' οὐκ ἐξ ὧν
νυνδὴ ἐλέγομεν, ἢ ξύλα ἢ λίθους ἢ ἄλλα ἅττα ἰδόντες 5

d 9 γε B² T W : om. B e 9 αὐτοῦ B : αὐ τοῦ T a 10 ἄλλο
B T : ἄλλο τι B² W a 11 ταῦτα πάντα B : πάντα ταῦτα T W
a 12 τὸ B² T W : τε B b 1 μέντοι B : τοίνυν T b 2 ἐστιν B T :
ἐστιν ἴσον W : ἴσον in marg. B² T²

ἴσα, ἐκ τούτων ἐκείνο ἐνενοήσαμεν, ἕτερον ὃν τούτων; ἢ οὐχ ἕτερόν σοι φαίνεται; σκοπεῖ δὲ καὶ τῆδε. ἄρ' οὐ λίθοι μὲν ἴσοι καὶ ξύλα ἐνίοτε ταῦτά ὄντα τῷ μὲν ἴσα φαίνεται, τῷ δ' οὐ;

10 Πάνυ μὲν οὖν.

c Τί δέ; αὐτὰ τὰ ἴσα ἔστιν ὅτε ἄνισά σοι ἐφάνη, ἢ ἡ ἰσότης ἀνισότης;

Οὐδεπώποτε γε, ὦ Σώκρατες.

Οὐ ταῦτόν ἄρα ἔστιν, ἢ δ' ὅς, ταῦτά τε τὰ ἴσα καὶ αὐτὸ

5 τὸ ἴσον.

Οὐδαμῶς μοι φαίνεται, ὦ Σώκρατες.

Ἄλλα μὴν ἐκ τούτων γ', ἔφη, τῶν ἴσων, ἐτέρων ὄντων ἐκείνου τοῦ ἴσου, ὅμως αὐτοῦ τὴν ἐπιστήμην ἐνενοήκας τε καὶ εἰληφας;

10 Ἄληθέστατα, ἔφη, λέγεις.

Οὐκοῦν ἢ ὁμοίου ὄντος τούτοις ἢ ἀνομοίου;

Πάνυ γε.

Διαφέρει δέ γε, ἢ δ' ὅς, οὐδέν· ἕως ἂν ἄλλο ἰδὼν ἀπὸ d ταύτης τῆς ὄψεως ἄλλο ἐννοήσης, εἴτε ὁμοιον εἴτε ἀνόμοιον, ἀναγκαῖον, ἔφη, αὐτὸ ἀνάμνησιν γεγυμέναι.

Πάνυ μὲν οὖν.

Τί δέ; ἢ δ' ὅς· ἢ πάσχομέν τι τοιοῦτον περὶ τὰ ἐν τοῖς 5 ξύλοις τε καὶ οἷς νυνδὴ ἐλέγομεν τοῖς ἴσοις; ἄρα φαίνεται ἡμῖν οὕτως ἴσα εἶναι ὥσπερ αὐτὸ τὸ ὅ ἔστιν, ἢ ἐνδεῖ τι ἐκείνου τῷ τοιοῦτον εἶναι οἷον τὸ ἴσον, ἢ οὐδέν;

Καὶ πολὺ γε, ἔφη, ἐνδεῖ.

Οὐκοῦν ὁμολογοῦμεν, ὅταν τίς τι ἰδὼν ἐννοήσῃ ὅτι βού- 10 λεται μὲν τοῦτο ὃ νῦν ἐγὼ ὀρώ εἶναι οἷον ἄλλο τι τῶν ὄντων, e ἐνδεῖ δὲ καὶ οὐ δύναται τοιοῦτον εἶναι [ἴσον] οἷον ἐκείνο, ἀλλ'

b 6 ἴσα B: τὰ ἴσα T   b 8-9 τῷ . . . τῷ B γρ. W: τότε . . . τότε
T W γρ. B   c 13 ἂν B: γὰρ ἂν B² T W   d 1 ἀνόμοιον εἴτε ὁμοιον T
d 4 δέ; B: δὲ τὸ δ' T   d 5 τοῖς W: ἐν τοῖς B T   d 6 τὸ δ W:
τὸ pr. B (ut vid.): δ T: om. B in ras.   ἔστιν B W: ἔστιν ἴσον T b
τι T W: τῷ B   d 7 τῷ] τοῦ Heindorf   e 1 ἴσον secl. Mudge
ἀλλ' ἔστιν] ἀλλ' ἀλλῶ ἔστιν in marg. B²

ἔστιν φαιλότερον, ἀναγκαῖόν που τὸν τοῦτο ἐννοοῦντα τυχεῖν
προειδόντα ἐκείνο ᾧ φησιν αὐτὸ προσεικέναι μὲν, ἐνδεεστερώς
δὲ ἔχει;

Ἄνάγκη.

5

Τί οὖν; τὸ τοιοῦτον πεπόνθαμεν καὶ ἡμεῖς ἢ οὐ περὶ τε
τὰ ἴσα καὶ αὐτὸ τὸ ἴσον;

Παντάπασι γε.

Ἀναγκαῖον ἄρα ἡμᾶς προειδέναι τὸ ἴσον πρὸ ἐκείνου τοῦ
χρόνου ὅτε τὸ πρῶτον ἰδόντες τὰ ἴσα ἐνενοήσαμεν ὅτι
ἀρέγεται μὲν πάντα ταῦτα εἶναι οἶον τὸ ἴσον, ἔχει δὲ
ἐνδεεστερώς.

75

Ἔστι ταῦτα.

Ἄλλὰ μὴν καὶ τόδε ὁμολογοῦμεν, μὴ ἄλλοθεν αὐτὸ ἐν- 5
νενοηθέναι μηδὲ δυνατὸν εἶναι ἐννοῆσαι ἄλλ' ἢ ἐκ τοῦ ἰδεῖν
ἢ ἀψασθαι ἢ ἐκ τινος ἄλλης τῶν αἰσθήσεων· ταῦτόν δὲ
πάντα ταῦτα λέγω.

Ταῦτόν γάρ ἐστιν, ᾧ Σώκρατες, πρὸς γε ὁ βούλεται
δηλῶσαι ὁ λόγος.

10

Ἄλλὰ μὲν δὴ ἐκ γε τῶν αἰσθήσεων δεῖ ἐννοῆσαι ὅτι
πάντα τὰ ἐν ταῖς αἰσθήσεσιν ἐκείνου τε ἀρέγεται τοῦ ὁ
ἔστιν ἴσον, καὶ αὐτοῦ ἐνδεεστερά ἔστιν· ἢ πῶς λέγομεν;

b

Οὕτως.

Πρὸ τοῦ ἄρα ἄρξασθαι ἡμᾶς ὁρᾶν καὶ ἀκούειν καὶ τᾶλλα
αἰσθάνεσθαι τυχεῖν ἔδει που εἰληφότας ἐπιστήμην αὐτοῦ 5
τοῦ ἴσου ὅτι ἔστιν, εἰ ἐμέλλομεν τὰ ἐκ τῶν αἰσθήσεων ἴσα
ἐκείσε ἀνοίσειν, ὅτι προθυμεῖται μὲν πάντα τοιαῦτ' εἶναι οἶον
ἐκείνο, ἔστιν δὲ αὐτοῦ φαιλότερα.

Ἄνάγκη ἐκ τῶν προειρημένων, ᾧ Σώκρατες.

Οὐκοῦν γενόμενοι εὐθύς ἐρωτῶμέν τε καὶ ἠκούομεν καὶ τὰς 10
ἄλλας αἰσθήσεις εἶχομεν;

Πάνυ γε.

e 2 τυχεῖν B T: τυγχάνειν B² W   e 6 τὸ T b: om. B   ἢ B²
T W: om. B   a 9 γὰρ in marg. T   a 11 γε T W: om. B
b 1 τε B T: γε W   τοῦ B: τοῦθ' T   b 4 τοῦ ἄρα B: γὰρ τοῦ T
prius καὶ B: ἢ T   b 7 τοιαῦτ' B: τὰ τοιαῦτα T

c Ἐδει δέ γε, φαμέν, πρὸ τούτων τὴν τοῦ Ἰσου ἐπιστήμην εἰληφέναι;

Ναί.

Πρὶν γενέσθαι ἄρα, ὡς ἔοικεν, ἀνάγκη ἡμῖν αὐτὴν εἰλη-
5 φέναι.

*Ἐοικεν.

Οὐκοῦν εἰ μὲν λαβόντες αὐτὴν πρὸ τοῦ γενέσθαι ἔχοντες ἐγενόμεθα, ἠπιστάμεθα καὶ πρὶν γενέσθαι καὶ εὐθύς γενόμενοι οὐ μόνον τὸ ἴσον καὶ τὸ μείζον καὶ τὸ ἕλαττον ἀλλὰ
10 καὶ σύμπαντα τὰ τοιαῦτα; οὐ γὰρ περὶ τοῦ Ἰσου νῦν ὁ λόγος ἡμῖν μᾶλλον τι ἢ καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ καλοῦ καὶ αὐτοῦ τοῦ
d ἀγαθοῦ καὶ δικαίου καὶ ὀσίου καί, ὅπερ λέγω, περὶ πάντων οἷς ἐπισφραγιζόμεθα τὸ “αὐτὸ ὃ ἔστι” καὶ ἐν ταῖς ἐρωτήσεσιν ἐρωτῶντες καὶ ἐν ταῖς ἀποκρίσεσιν ἀποκρινόμενοι. ὥστε ἀναγκαῖον ἡμῖν τούτων πάντων τὰς ἐπιστήμας πρὸ τοῦ
5 γενέσθαι εἰληφέναι.

*Ἔστι ταῦτα.

Καὶ εἰ μὲν γε λαβόντες ἐκάστοτε μὴ ἐπιλελήσμεθα, εἰδότας αἰεὶ γίνεσθαι καὶ αἰεὶ διὰ βίου εἰδέναι· τὸ γὰρ εἰδέναι τοῦτ' ἔστιν, λαβόντα του ἐπιστήμην ἔχειν καὶ μὴ
10 ἀπολωλεκέναι ἢ οὐ τοῦτο λήθην λέγομεν, ὧ Σιμμία, ἐπιστήμης ἀποβολήν;

e Πάντως δήπου, ἔφη, ὧ Σώκρατες.

Εἰ δέ γε οἶμαι λαβόντες πρὶν γενέσθαι γιγνόμενοι ἀπολέσαμεν, ὕστερον δὲ ταῖς αἰσθήσεσι χρώμενοι περὶ αὐτὰ ἐκείνας ἀναλαμβάνομεν τὰς ἐπιστήμας ἄς ποτε καὶ πρὶν
5 εἶχομεν, ἄρ' οὐχ ὁ καλοῦμεν μανθάνειν οἰκείαν ἂν ἐπιστήμην ἀναλαμβάνειν εἴη; τοῦτο δέ που ἀναμνησκέσθαι λέγοντες ὀρθῶς ἂν λέγομεν;

Πάνν γε.

c 1 τούτων BT: τούτου B¹ c 11 ἢ TW: om. B d 2 τὸ αὐτὸ
scripsi: τοῦτο BTW: τὸ Iambl. d 4 ἡμῖν B: ἡμῖν εἶναι B² TW
πάντων B: πάντων B² TW d 7 μὴ ἐκάστοτε B¹ TW d 8 εἰ-
δότας BW t: εἰδότες T b καὶ αἰεὶ TW: καὶ B d 10 ὧ Σιμμία
om. T e 1 πάντως BT: παντελῶς B² W e 3 αὐτὰ BT: ταῦτα
W e 5 ἂν T: om. B e 6 εἴη T: ἂν εἴη B

Δυνατὸν γὰρ δὴ τοῦτό γε ἐφάνη, αἰσθόμενόν τι ἢ ἰδόντα 76
 ἢ ἀκούσαντα ἢ τινα ἄλλην αἰσθησιω λαβόντα ἕτερόν τι ἀπὸ
 τούτου ἐννοῆσαι ὃ ἐπελέληστο, ᾧ τοῦτο ἐπλησίαζεν ἀνόμιον
 ὄν ἢ ᾧ ὅμοιον· ὥστε, ὅπερ λέγω, δυοῖν θάτερα, ἦτοι ἐπι-
 στάμενοί γε αὐτὰ γεγόναμεν καὶ ἐπιστάμεθα διὰ βίου πάντες, 5
 ἢ ὕστερον, οὓς φαμεν μανθάνειν, οὐδὲν ἄλλ' ἢ ἀναμιμνή-
 σκονται οὗτοι, καὶ ἡ μάθησις ἀνάμνησις ἂν εἴη.

Καὶ μάλα δὴ οὕτως ἔχει, ᾧ Σώκρατες.

Πότερον οὖν αἰρή, ᾧ Συμμία; ἐπισταμένους ἡμᾶς γεγο-
 νέναι, ἢ ἀναμιμνήσκεσθαι ὕστερον ὧν πρότερον ἐπιστήμην b
 εἰληφότες ἦμεν;

Οὐκ ἔχω, ᾧ Σώκρατες, ἐν τῷ παρόντι ἐλέσθαι.

Τί δέ; τόδε ἔχεις ἐλέσθαι, καὶ πῆ σοι δοκεῖ περὶ αὐτοῦ;
 ἀνὴρ ἐπιστάμενος περὶ ὧν ἐπίσταται ἔχει ἂν δοῦναι λόγον 5
 ἢ οὐ;

Πολλὴ ἀνάγκη, ἔφη, ᾧ Σώκρατες.

Ἦ καὶ δοκοῦσί σοι πάντες ἔχειν διδόναι λόγον περὶ τού-
 των ὧν νυνδὴ ἐλέγομεν;

Βουλοίμην μεντᾶν, ἔφη ὁ Συμμίας· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον 10
 φοβοῦμαι μὴ αὔριον τηρικᾶδε οὐκέτι ἢ ἀνθρώπων οὐδεὶς
 ἀξίως οἶός τε τοῦτο ποιῆσαι.

Οὐκ ἄρα δοκοῦσί σοι ἐπίστασθαί γε, ἔφη, ᾧ Συμμία, c
 πάντες αὐτά;

Οὐδαμῶς.

Ἀναμιμνήσκονται ἄρα ἅ ποτε ἔμαθον;

Ἀνάγκη. 5

Πότε λαβοῦσαι αἱ ψυχαὶ ἡμῶν τὴν ἐπιστήμην αὐτῶν; οὐ
 γὰρ δὴ ἀφ' οὗ γε ἄνθρωποι γεγόναμεν.

Οὐ δῆτα.

Πρότερον ἄρα.

Ναί. 10

a 1 αἰσθανόμενον W   a 4 θάτερον B² T W: τὰ ἕτερα B   b 4 τόδε
 W: om. B T   c 4 ἅ ποτε B: ποτε & T   c 6 αὐτῶν B: om. T

Ἦσαν ἄρα, ὦ Συμμία, αἱ ψυχαὶ καὶ πρότερον, πρὶν εἶναι ἐν ἀνθρώπου εἶδει, χωρὶς σωμάτων, καὶ φρόνησιν εἶχον.

Εἰ μὴ ἄρα ἅμα γιγνόμενοι λαμβάνομεν, ὦ Σώκρατες,
15 ταύτας τὰς ἐπιστήμας· οὗτος γὰρ λείπεται ἔτι ὁ χρόνος.

d Εἶεν, ὦ ἑταῖρε· ἀπόλλυμεν δὲ αὐτὰς ἐν ποίῳ ἄλλῳ χρόνῳ;
—οὐ γὰρ δὴ ἔχοντές γε αὐτὰς γιγνόμεθα, ὡς ἄρτι ὠμολογή-
σαμεν—ἢ ἐν τούτῳ ἀπόλλυμεν ἐν ᾧ περ καὶ λαμβάνομεν; ἢ
ἔχεις ἄλλον τινὰ εἰπεῖν χρόνον; |

5 Οὐδαμῶς, ὦ Σώκρατες, ἀλλὰ ἔλαθον ἐμαυτὸν οὐδὲν εἰ-
πών. |

Ἄρ' οὖν οὕτως ἔχει, ἔφη, ἡμῖν, ὦ Συμμία; εἰ μὲν ἔστιν
ἃ θρυλοῦμεν αἰεὶ, καλὸν τέ τι καὶ ἀγαθὸν καὶ πᾶσα ἢ τοιαύτη
οὐσία, καὶ ἐπὶ ταύτην τὰ ἐκ τῶν αἰσθήσεων πάντα ἀνα-
e φέρομεν, ὑπάρχουσιν πρότερον ἀνευρίσκοντες ἡμετέραν
οὔσαν, καὶ ταῦτα ἐκείνη ἀπεικάζομεν, ἀναγκαῖον, οὕτως ὥσπερ
καὶ ταῦτα ἔστιν, οὕτως καὶ τὴν ἡμετέραν ψυχὴν εἶναι καὶ
πρὶν γεγονέναι ἡμᾶς· εἰ δὲ μὴ ἔστι ταῦτα, ἄλλως ἂν ὁ λόγος
5 οὗτος εἰρημένος εἴη; ἄρ' οὕτως ἔχει, καὶ ἴση ἀνάγκη ταυτά
τε εἶναι καὶ τὰς ἡμετέρας ψυχὰς πρὶν καὶ ἡμᾶς γεγονέναι,
καὶ εἰ μὴ ταῦτα, οὐδὲ τάδε;

Ἵπερφυῶς, ὦ Σώκρατες, ἔφη ὁ Συμμίας, δοκεῖ μοι ἢ
αὐτῇ ἀνάγκῃ εἶναι, καὶ εἰς καλὸν γε καταφεύγει ὁ λόγος εἰς
77 τὸ ὁμοίως εἶναι τὴν τε ψυχὴν ἡμῶν πρὶν γενέσθαι ἡμᾶς καὶ
τὴν οὐσίαν ἣν σὺ νῦν λέγεις. οὐ γὰρ ἔχω ἔγωγε οὐδὲν
οὕτω μοι ἐναργὲς ὄν ὡς τοῦτο, τὸ πάντα τὰ τοιαῦτ' εἶναι ὡς
οἶόν τε μάλιστα, καλὸν τε καὶ ἀγαθὸν καὶ τᾶλλα πάντα ἃ
5 σὺ νυνδὴ ἔλεγες· καὶ ἔμοιγε δοκεῖ ἱκανῶς ἀποδέδεικται.

Τί δὲ δὴ Κέβητι; ἔφη ὁ Σωκράτης· δεῖ γὰρ καὶ Κέβητα
πεῖθειν.

Ἰκανῶς, ἔφη ὁ Συμμίας, ὡς ἔγωγε οἶμαι· καίτοι καρτερῶ-

c 11 πρὶν ἐν W   c 14 ἅμα W: om. BT   c 15 ὁ om. W
d 3 ἐν ᾧ περ B: ᾧ περ T   d 7 ἔφη ἡμῖν ἔχει W   d 8 τι B²TW:
om. B   e 8 ἔφη ὦ σώκρατες W   a 4 πάντα BT: ἐπαντα B²W
a 5 ἐμοί ἐδόκει B: ἐμοιγε B²T: μοί γε W

τατος ἀνθρώπων ἐστὶν πρὸς τὸ ἀπιστεῖν τοῖς λόγοις· ἀλλ' οἶμαι οὐκ ἐνδεῶς τοῦτο πεπεῖσθαι αὐτόν, ὅτι πρὶν γενέσθαι ἡμᾶς ἦν ἡμῶν ἡ ψυχὴ· εἰ μέντοι καὶ ἐπειδὰν ἀποθάνωμεν **b** ἔτι ἔσται, οὐδὲ αὐτῷ μοι δοκεῖ, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ἀποδεδείχθαι, ἀλλ' ἔτι ἐνέστηκεν ἡ νυνδὴ Κέβης ἔλεγε, τὸ τῶν πολλῶν, ὅπως μὴ ἅμα ἀποθνήσκουτος τοῦ ἀνθρώπου διασκεδάννυται ἡ ψυχὴ καὶ αὐτῇ τοῦ εἶναι τοῦτο τέλος ἦ. τί **5** γὰρ κωλύει γίνεσθαι μὲν αὐτὴν καὶ συνίστασθαι ἀμόθεν ποθὲν καὶ εἶναι πρὶν καὶ εἰς ἀνθρώπειον σῶμα ἀφικέσθαι, ἐπειδὰν δὲ ἀφίκηται καὶ ἀπαλλάττηται τούτου, τότε καὶ αὐτὴν τελευτᾶν καὶ διαφθειρῆσθαι;

Εὐ λέγεις, ἔφη, ὦ Συμμία, ὁ Κέβης. φαίνεται γὰρ **c** ὥσπερ ἡμῖν ἀποδεδείχθαι οὐ δεῖ, ὅτι πρὶν γενέσθαι ἡμᾶς ἦν ἡμῶν ἡ ψυχὴ, δεῖ δὲ προσαποδείξαι ὅτι καὶ ἐπειδὰν ἀποθάνωμεν οὐδὲν ἦττον ἔσται ἢ πρὶν γενέσθαι, εἰ μέλλει τέλος ἢ ἀπόδειξις ἔξει. **5**

Ἀποδέδεικται μὲν, ἔφη, ὦ Συμμία τε καὶ Κέβης, ὁ Σωκράτης, καὶ νῦν, εἰ θέλετε συνθεῖναι τούτῳ τε τὸν λόγον εἰς ταῦτόν καὶ ὃν πρὸ τούτου ὠμολογήσαμεν, τὸ γίνεσθαι πᾶν τὸ ζῶν ἐκ τοῦ τεθνεώτος. εἰ γὰρ ἔστιν μὲν ἡ ψυχὴ καὶ πρότερον, ἀνάγκη δὲ αὐτῇ εἰς τὸ ζῆν ἰούσῃ τε **d** καὶ γιγνομένη μηδαμόθεν ἄλλοθεν ἢ ἐκ θανάτου καὶ τοῦ τεθνάναι γίνεσθαι, πῶς οὐκ ἀνάγκη αὐτὴν καὶ ἐπειδὰν ἀποθάνῃ εἶναι, ἐπειδὴ γε δεῖ αὐθις αὐτὴν γίνεσθαι; ἀποδέδεικται μὲν οὖν ὅπερ λέγετε καὶ νῦν. ὅμως δὲ μοι δοκεῖς **5** σύ τε καὶ Συμμίας ἠδέως ἂν καὶ τούτου διαπραγματεύσασθαι τὸν λόγον ἔτι μᾶλλον, καὶ δεδιέναι τὸ τῶν παίδων, μὴ ὡς ἀληθῶς ὁ ἄνεμος αὐτὴν ἐκβαίνουσαν ἐκ τοῦ σώματος δια-

a 9 ἐστὶν . . . ἀπιστεῖν in marg. T τοῖς in ras T b 2 δοκεῖ
om. pr. W ὦ σῶκρατες ἔφη T b 4 ἅμα B² T W: om. B δια-
σκεδαννῦται Matthiae b 6 ἀμόθεν Bekker: ἄλλοθεν B T W c 3 δεῖ
B: δεῖν T ὅτι B: ἔτι εἰ T (εἰ s. v.) W c 5 ἔξειν T: ἔχειν B
c 9 μὲν B: om. T W d 2 καὶ B: τε καὶ ἐκ T d 3 αὐτὴν T b:
αὐτῇ B (ut vid.) W d 4 γε B: δὲ T sed punct. not. αὐτὴν
αὐθις W d 5 λέγετε Par. 1811: λέγεται B T W

e φυσᾶ καὶ διασκεδάννυσω, ἄλλως τε καὶ ὅταν τύχη τις μὴ ἐν νηνεμίᾳ ἀλλ' ἐν μεγάλῳ τιῶν πνεύματι ἀποθνήσκων.

Καὶ ὁ Κέβης ἐπιγελάσας, ὧς δεδιώτων, ἔφη, ὦ Σώκρατες, πειρῶ ἀναπείθειν· μᾶλλον δὲ μὴ ὡς ἡμῶν δεδιώτων, ἀλλ'
5 ἴσως ἐνι τις καὶ ἐν ἡμῶν παῖς ὅστις τὰ τοιαῦτα φοβεῖται. τοῦτον οὖν πειρῶ μεταπείθειν μὴ δεδιέναι τὸν θάνατον ὥσπερ τὰ μορμολύκεια.

Ἄλλὰ χρή, ἔφη ὁ Σωκράτης, ἐπάδειν αὐτῷ ἐκάστης ἡμέρας ἕως ἂν ἐξεπάσῃτε.

78 Πόθεν οὖν, ἔφη, ὦ Σώκρατες, τῶν τοιούτων ἀγαθὸν ἐπωδὸν ληψόμεθα, ἐπειδὴ σύ, ἔφη, ἡμᾶς ἀπολείπεις;

Πολλὴ μὲν ἢ Ἑλλάς, ἔφη, ὦ Κέβης, ἐν ἣ ἔνευσί που ἀγαθοὶ ἄνδρες, πολλὰ δὲ καὶ τὰ τῶν βαρβάρων γένη, οὓς
5 πάντας χρή διερευνᾶσθαι ζητοῦντας τοιοῦτον ἐπωδόν, μήτε χρημάτων φειδομένους μήτε πόνων, ὡς οὐκ ἔστιν εἰς ὅτι ἂν εὐκαιρότερον ἀναλίσκοιτε χρήματα. ζητεῖν δὲ χρή καὶ αὐτοὺς μετ' ἀλλήλων· ἴσως γὰρ ἂν οὐδὲ ῥαδίως εὔροιτε μᾶλλον ὑμῶν δυναμένους τοῦτο ποιεῖν.

10 Ἄλλὰ ταῦτα μὲν δὴ, ἔφη, ὑπάρξει, ὁ Κέβης· ὅθεν δὲ ἀπελείπομεν ἐπανέλθωμεν, εἴ σοι ἡδομένῳ ἔστιν.

Ἄλλὰ μὴν ἡδομένῳ γε· πῶς γὰρ οὐ μέλλει;

Καλῶς, ἔφη, λέγεις.

Οὐκοῦν τοιόνδε τι, ἦ δ' ὅς ὁ Σωκράτης, δεῖ ἡμᾶς ἀνερέσθαι
5 ἑαυτούς, τῷ ποίῳ τιῶν ἄρα προσήκει τοῦτο τὸ πάθος πάσχειν, τὸ διασκεδάννυσθαι, καὶ ὑπὲρ τοῦ ποίου τιῶς δεδιέναι μὴ πάθῃ αὐτό, καὶ τῷ ποίῳ τιῶν (<οὔ>· καὶ μετὰ τοῦτο αὐ ἐπισκέψασθαι πότερον [ἦ] ψυχὴ ἔστιν, καὶ ἐκ τούτων θαρρεῖν ἢ δεδιέναι ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας ψυχῆς;

10 Ἀληθῆ, ἔφη, λέγεις.

c Ἄρ' οὖν τῷ μὲν συντεθέντι τε καὶ συνθέντι ὄντι φύσει

ε 6 πειρῶ μεταπείθειν W : πειρώμεθα πείθειν B T   ε 9 ἐξεπάσῃτε
Vind. 21 T² : ἐξαπάσῃτε T : ἐξεπάσῃται W : ἐξιάσῃται B γρ. W et in
marg. t   a 1 ἀγαθῶν gr. T   a 7 ἂν εὐκαιρότερον T : ἀναγκαιότερον
B W γρ. T   a 10 ὑπάρξει ἔφη B² T W   b 1 ἀπελείπομεν T W
b 4 ἀνερέσθαι T W Olymp. : ἐρέσθαι B   b 6 τὸ T W Olymp. : τοῦ B
b 7 οὐ add. Heindorf   b 8 ἦ B : om. T W

προσῆκει τοῦτο πάσχειν, διαίρεθῆναι ταύτη ἥπερ συνετέθη· εἰ δέ τι τυγχάνει ὄν ασύνθετον, τούτῳ μόνῳ προσῆκει μὴ πάσχειν ταῦτα, εἶπερ τῷ ἄλλῳ; 1

Δοκεῖ μοι, ἔφη, οὕτως ἔχειν, ὁ Κέβης.

5

Οὐκοῦν ἄπερ αἰεὶ κατὰ ταῦτα καὶ ὡσαύτως ἔχει, ταῦτα μάλιστα εἰκὸς εἶναι τὰ ασύνθετα, τὰ δὲ ἄλλοτ' ἄλλως καὶ μηδέποτε κατὰ ταῦτά, ταῦτα δὲ σύνθετα;

*Εμοιγε δοκεῖ οὕτως. 1

*Ιωμεν δὴ, ἔφη, ἐπὶ ταῦτα ἐφ' ἄπερ ἐν τῷ ἔμπροσθεν 10
λόγῳ. αὐτὴ ἡ οὐσία ἧς λόγον δίδομεν τοῦ εἶναι καὶ ἐρω- d
τῶντες καὶ ἀποκρινόμενοι, πότερον ὡσαύτως αἰεὶ ἔχει κατὰ
ταῦτα ἢ ἄλλοτ' ἄλλως; αὐτὸ τὸ ἴσον, αὐτὸ τὸ καλόν, αὐτὸ
ἕκαστον ὁ ἔστιν, τὸ ὄν, μὴ ποτε μεταβολὴν καὶ ἡντιοῦν
ἐνδέχεται; ἢ αἰεὶ αὐτῶν ἕκαστον ὁ ἔστιν, μονοειδὲς ὄν αὐτὸ 5
καθ' αὐτό, ὡσαύτως κατὰ ταῦτα ἔχει καὶ οὐδέποτε οὐδαμῆ
οὐδαμῶς ἀλλοίωσιν οὐδεμίαν ἐνδέχεται;

*Ὡσαύτως, ἔφη, ἀνάγκη, ὁ Κέβης, κατὰ ταῦτα ἔχειν, ὡ
Σώκρατες.

Τί δὲ τῶν πολλῶν καλῶν, οἷον ἀνθρώπων ἢ ἵππων ἢ 10
ἱματίων ἢ ἄλλων ὠντιωνοῦν τοιούτων, ἢ ἴσων [ἢ καλῶν] ἢ e
πάντων τῶν ἐκείνοις ὁμωνύμων; ἄρα κατὰ ταῦτα ἔχει, ἢ πάν
τοῦναντίον ἐκείνοις οὔτε αὐτὰ αὐτοῖς οὔτε ἀλλήλοις οὐδέποτε
ὡς ἔπος εἰπεῖν οὐδαμῶς κατὰ ταῦτά; 1

Οὕτως αὖ, ἔφη ὁ Κέβης, ταῦτα· οὐδέποτε ὡσαύτως ἔχει. 5

Οὐκοῦν τούτων μὲν κἂν ἄψαιιο κἂν ἴδοις κἂν ταῖς ἄλλαις 79
αἰσθήσεσιν αἰσθοιο, τῶν δὲ κατὰ ταῦτα ἐχόντων οὐκ ἔστιν
ὄτῳ ποτ' ἂν ἄλλῳ ἐπιλάβοιο ἢ τῷ τῆς διανοίας λογισμῷ,
ἀλλ' ἔστιν αἰδῆ τὰ τοιαῦτα καὶ οὐχ ὄρατά;

c 4 ταῦτα B (sed punct. not.): τὰ αὐτὰ T c 7 τὰ] & Heindorf
c 8 δὲ BT: δὲ εἶναι B²Wt d 2 κατὰ ταῦτα B²T: κατὰ τὰ
αὐτὰ W: καταπὰ B d 10 καλῶν secl. Classen e 1 ἢ ante
ἴσων om. T ἢ καλῶν secl. e 3 οὔτε BT: καὶ οὔτε B²W
οὐδεπώποτε B²W e 4 ταῦτά B: ταῖτά ἐστιν B²TW e 5 αὖ
T b: om. B ταῦτα B²T: om. B a 4 αἰδῆ] αἰδέε, αἰδῆ constanter
pr. T Ars.: αἰδέε, αἰδῆ B ὄρατά B: ὄραται T (sed ex emend.) W

5 Παντάπασιν, ἔφη, ἀληθῆ λέγεις.

Θῶμεν οὖν βούλει, ἔφη, δύο εἶδη τῶν ὄντων, τὸ μὲν ὄρατόν, τὸ δὲ αἰδέες;

Θῶμεν, ἔφη.

Καὶ τὸ μὲν αἰδέες αἰεὶ κατὰ ταυτὰ ἔχον, τὸ δὲ ὄρατόν
10 μηδέποτε κατὰ ταυτὰ;

Καὶ τοῦτο, ἔφη, θῶμεν.

b Φέρε δὴ, ἢ δ' ὅς, ἄλλο τι ἡμῶν αὐτῶν τὸ μὲν σῶμά ἐστι, τὸ δὲ ψυχὴ;

Οὐδὲν ἄλλο, ἔφη.

Ποτέρῳ οὖν ὁμοιότερον τῷ εἶδει φαμέν ἂν εἶναι καὶ
5 συγγενέστερον τὸ σῶμα;

Παντί, ἔφη, τοῦτό γε δήλον, ὅτι τῷ ὄρατῳ.

Τί δὲ ἡ ψυχὴ; ὄρατόν ἢ αἰδέες;

Οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων γε, ὦ Σώκρατες, ἔφη.

Ἄλλὰ μὴν ἡμεῖς γε τὰ ὄρατὰ καὶ τὰ μὴ τῆ τῶν ἀνθρώπων
10 φύσει ἐλέγομεν· ἢ ἄλλη τινὶ οἶει;

Τῇ τῶν ἀνθρώπων.

Τί οὖν περὶ ψυχῆς λέγομεν; ὄρατόν ἢ ἀόρατον εἶναι;

Οὐχ ὄρατόν.

Ἄιδές ἄρα;

15 Ναί.

Ὅμοιότερον ἄρα ψυχῇ σώματός ἐστιν τῷ αἰδεῖ, τὸ δὲ τῷ ὄρατῳ.

c Πᾶσα ἀνάγκη, ὦ Σώκρατες.

Οὐκοῦν καὶ τόδε πάλαί ἐλέγομεν, ὅτι ἡ ψυχὴ, ὅταν μὲν τῷ σώματι προσχρήται εἰς τὸ σκοπεῖν τι ἢ διὰ τοῦ ὄραν ἢ διὰ τοῦ ἀκούειν ἢ δι' ἄλλης τινὸς αἰσθήσεως—τοῦτο γάρ
5 ἐστιν τὸ διὰ τοῦ σώματος, τὸ δι' αἰσθήσεως σκοπεῖν τι—

a 6 βούλει B T Stob. : εἰ βούλει B¹ W b 4 φαμέν T Stob. : φαίμεν B Eus. b 9 μὴν T W Eus. Stob. : om. B b 10 ἐλέγομεν B² T W (ante φύσει) Eus. Stob. : λέγομεν B b 12 λέγομεν B T Eus. Stob. : ἐλέγομεν B² W t ἢ ἀόρατον B Eus. Stob. : om. T c 2 ἐλέγομεν B T W Eus. Stob. : λέγομεν Theodorctus c 5 αἰσθήσεως B² T W Stob. : αἰσθήσεων B

τότε μὲν ἔλκεται ὑπὸ τοῦ σώματος εἰς τὰ οὐδέποτε κατὰ ταῦτα ἔχοντα, καὶ αὐτὴ πλανᾶται καὶ ταραττεται καὶ εἰλιγγιᾷ ὥσπερ μεθούουσα, ἅτε τοιούτων ἐφαπτομένη;

Πάνυ γε.

Ὅταν δέ γε αὐτὴ καθ' αὐτὴν σκοπῆι, ἐκείσε οἴχεται εἰς' d
τὸ καθαρὸν τε καὶ ἀεὶ ὄν καὶ ἀθάνατον καὶ ὡσαύτως ἔχον, καὶ ὡς συγγενῆς οὔσα αὐτοῦ ἀεὶ μετ' ἐκείνου τε γίγνεται, ὅταν περ αὐτὴ καθ' αὐτὴν γένηται καὶ ἐξῆ αὐτῆι, καὶ πέπαιται τε τοῦ πλάνου καὶ περὶ ἐκεῖνα ἀεὶ κατὰ ταῦτα ὡσαύτως ἔχει, 5
ἅτε τοιούτων ἐφαπτομένη· καὶ τοῦτο αὐτῆς τὸ πάθημα φρόνησις κέκληται;]

Παντάσασιν, ἔφη, καλῶς καὶ ἀληθῆ λέγεις, ὦ Σώκρατες.]

Ποτέρῳ οὖν αὖ σοι δοκεῖ τῷ εἶδει καὶ ἐκ τῶν πρόσθεν καὶ ἐκ τῶν νῦν λεγομένων ψυχῆ ὁμοιότερον εἶναι καὶ συγγενέστερον; e

Πᾶς ἂν μοι δοκεῖ, ἢ δ' ὅς, συγχωρήσαι, ὦ Σώκρατες, ἐκ ταύτης τῆς μεθόδου, καὶ ὁ δυσμαθέστατος, ὅτι ὄλω καὶ παυτὶ ὁμοιότερόν ἐστι ψυχῆ τῷ ἀεὶ ὡσαύτως ἔχοντι μᾶλλον ἢ τῷ μή. 5

Τί δὲ τὸ σῶμα;

Τῷ ἐτέρῳ.

Ὅρα δὴ καὶ τῆδε ὅτι ἐπειδὴν ἐν τῷ αὐτῷ ὦσι ψυχῆ καὶ σῶμα, τῷ μὲν δουλεύειν καὶ ἄρχεσθαι ἢ φύσις προστάττει, 80
τῆ δὲ ἄρχειν καὶ δεσπύζειν· καὶ κατὰ ταῦτα αὖ πότερόν σοι δοκεῖ ὁμοιον τῷ θείῳ εἶναι καὶ πότερον τῷ θνητῷ; ἢ οὐ δοκεῖ σοι τὸ μὲν θεῖον οἶον ἄρχειν τε καὶ ἡγεμονεύειν πεφυκέναι, τὸ δὲ θνητὸν ἄρχεσθαί τε καὶ δουλεύειν; 5

Ἐμοιγε.

Ποτέρῳ οὖν ἢ ψυχῆ ἔοικεν;

Δῆλα δὴ, ὦ Σώκρατες, ὅτι ἢ μὲν ψυχῆ τῷ θείῳ, τὸ δὲ σῶμα τῷ θνητῷ.

c6 τότε B²T Eus. : τὸ B Stob. : ὅτε W d3 τε in ras. B
d4 γένηται BT Eus. Stob. : γίγνεται B²W d5 τε BT : γε Wt
d8 ἀληθῆ BT Stob. : ἀληθῶς B⁴W d9 πρόσθεν B²TW Eus.
Stob. : ἐμπροσθεν B e2 μοι B : ἐμοιγε B²TW Eus. Stob. e8 δὴ
BT Eus. Olymp. : δὲ W Stob. a2 τῆ ex τῷ T κατὰ ταῦτα
B²TW : καταπὰ B

10 Σκόπει δὴ, ἔφη, ὦ Κέβης, εἰ ἐκ πάντων τῶν εἰρημένων
 b τάδε ἡμῖν συμβαίνει, τῷ μὲν θείῳ καὶ ἀθανάτῳ καὶ νοητῷ
 καὶ μονοειδεῖ καὶ ἀδιαλύτῳ καὶ αἰὶ ὡσαύτως κατὰ ταῦτὰ
 ἔχοντι ἑαυτῷ ὁμοίωτον εἶναι ψυχῇ, τῷ δὲ ἀνθρωπίνῳ καὶ
 ἄνθρωπῳ καὶ πολυειδεῖ καὶ ἀνοήτῳ καὶ διαλυτῷ καὶ μηδέποτε
 5 κατὰ ταῦτὰ ἔχοντι ἑαυτῷ ὁμοίωτον αὐτῷ εἶναι σῶμα. ἔχομέν
 τι παρὰ ταῦτα ἄλλο λέγεις, ὦ φίλε Κέβης, ἢ οὐχ οὕτως ἔχει;
 Οὐκ ἔχομεν.

Τί οὖν; τούτων οὕτως ἔχόντων ἄρ' οὐχὶ σώματι μὲν
 ταχὺ διαλύεσθαι προσήκει, ψυχῇ δὲ αὐτὸ παράπαν ἀδια-
 10 λύτῳ εἶναι ἢ ἐγγύς τι τούτου;

c Πῶς γὰρ οὐ;

Ἐννοεῖς οὖν, ἔφη, ἐπειδὴν ἀποθάνῃ ὁ ἄνθρωπος, τὸ μὲν
 ὄρατὸν αὐτοῦ, τὸ σῶμα, καὶ ἐν ὄρατῷ κείμενον, ὃ δὴ νεκρὸν
 καλοῦμεν, ᾧ προσήκει διαλύεσθαι καὶ διαπίπτειν καὶ δια-
 5 πνεῖσθαι, οὐκ εὐθὺς τούτων οὐδὲν πέπονθεν, ἀλλ' ἐπιεικῶς
 συχνὸν ἐπιμένει χρόνον, ἔαν μὲν τις καὶ χαριέντως ἔχων τὸ
 σῶμα τελευτήσῃ καὶ ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ, καὶ πάνυ μάλα. συμ-
 πεσοῖν γὰρ τὸ σῶμα καὶ ταριχευθῆν, ὥσπερ οἱ ἐν Αἰγύπτῳ
 ταριχευθέντες, ὀλίγου ὄλου μένει ἀμήχανον ὅσον χρόνον·
 d ἔνια δὲ μέρη τοῦ σώματος, καὶ ἂν σαπῆ, ὅσα τε καὶ νεῦρα
 καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα, ὅμως ὡς ἔπος εἰπεῖν ἀθάνατά ἐστιν
 ἢ οὐ;

Ναί.

5 Ἡ δὲ ψυχὴ ἄρα, τὸ αἰδέες, τὸ εἰς τοιοῦτον τόπον ἕτερον
 οἰχόμενον γενναῖον καὶ καθαρὸν καὶ αἰδῆ, εἰς Αἶδου ὡς
 ἀληθῶς, παρὰ τὸν ἀγαθὸν καὶ φρόνιμον θεόν, οἶ, ἂν θεὸς

b 2 κατὰ B Eus. Stob. : καὶ κατὰ T   b 4 ἀνοήτῳ καὶ πολυειδεῖ
 T W Eus. Stob.   b 6 ἢ Schanz: ἢ B : ἢ W : ὡς T Eus. Stob. : ἢ
 marg. t : ἢ ὡς marg. b   c 2 ἐπειδὴν B: ὅτι ἐπειδὴν B' T W Eus. Stob.
 c 3 αὐτοῦ τὸ B Eus. : αὐτοῦ T Stob.   c 4 καὶ διαπνεῖσθαι T W b
 Eus. Stob. : om. B   c 7 ὥρᾳ T W b Eus. Stob. : ἡμέρᾳ B
 d 5 ἕτερον τόπον Ars.   d 6 τὸν γενναῖον Ars.   d 7 τὸν ἀγαθὸν
 θεὸν (καὶ φρόνιμον) Ars. (ut vid.)   οἶ δὲ Ars. (ut vid.)

θέλη, αὐτίκα καὶ τῇ ἐμῇ ψυχῇ ἰτέον, αὕτη δὲ δὴ ἡμῖν ἢ
 τοιαύτη καὶ οὕτω πεφικυῖα ἀπαλλαττομένη τοῦ σώματος
 εὐθὺς διαπεφύσσηται καὶ ἀπόλωλεν, ὥς φασιν οἱ πολλοὶ 10
 ἄνθρωποι; πολλοῦ γε δεῖ, ὦ φίλε Κέβης τε καὶ Συμμία, e
 ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ὧδ' ἔχει· ἔαν μὲν καθαρὰ ἀπαλλάττηται,
 μηδὲν τοῦ σώματος συνεφέλκουσα, ἅτε οὐδὲν κοινωνούσα
 αὐτῷ ἐν τῷ βίῳ ἐκοῦσα εἶναι, ἀλλὰ φεύγουσα αὐτὸ καὶ
 συνηθροισμένη αὐτῇ εἰς ἑαυτήν, ἅτε μελετώσα ἀεὶ τοῦτο— 5
 τὸ δὲ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ ὀρθῶς φιλοσοφοῦσα καὶ τῷ ὄντι
 τεθνᾶναι μελετώσα ῥαδίως· ἢ οὐ τοῦτ' ἂν εἶη μελέτη 8i
 θανάτου;

Παντάπασι γε.

Οὐκοῦν οὕτω μὲν ἔχουσα εἰς τὸ ὅμοιον αὐτῇ τὸ αἰδὲς
 ἀπέρχεται, τὸ θεῖόν τε καὶ ἀθάνατον καὶ φρόνιμον, οἷ 5
 ἀφικομένη ὑπάρχει αὐτῇ εὐδαίμονι εἶναι, πλάνης καὶ ἀνοίας
 καὶ φόβων καὶ ἀγρίων ἐρώτων καὶ τῶν ἄλλων κακῶν τῶν
 ἀνθρωπείων ἀπηλλαγμένη, ὥσπερ δὲ λέγεται κατὰ τῶν με-
 μνημένων, ὡς ἀληθῶς τὸν λοιπὸν χρόνον μετὰ θεῶν διάγουσα;
 οὕτω φῶμεν, ὦ Κέβης, ἢ ἄλλως; 10

Οὕτω νῆ Δία, ἔφη ὁ Κέβης.

Ἐὰν δέ γε οἶμαι μεμιασμένη καὶ ἀκάθαρτος τοῦ σώματος b
 ἀπαλλάττηται, ἅτε τῷ σώματι ἀεὶ συνουσα καὶ τοῦτο θερα-
 πεύουσα καὶ ἐρώσα καὶ γοητευομένη ὑπ' αὐτοῦ ὑπὸ τε τῶν
 ἐπιθυμιῶν καὶ ἡδονῶν, ὥστε μηδὲν ἄλλο δοκεῖν εἶναι ἀληθές
 ἀλλ' ἢ τὸ σωματοειδές, οὗ τις ἂν ἄψαιτο καὶ ἴδοι καὶ πίοι 5
 καὶ φάγοι καὶ πρὸς τὰ ἀφροδίσια χρήσαιτο, τὸ δὲ τοῖς
 ὄμμασι σκοτῶδες καὶ αἰδέες, νοητὸν δὲ καὶ φιλοσοφία αἰρετόν,

d 8 θέλει Ars. : ἐθέλη B T W Eus. Stob. e 5 αὐτῇ εἰς ἑαυτήν
 (αὐτήν) B³ T W Eus. Stob. : om. B e 6 τὸ Ars. : τοῦτο B·T W
 Eus. Stob. a 1 ῥαδίως B T W Ars. Eus. Stob. : secl. Hirschig
 a 8 ἀνθρωπείων B T (sed ei ex i) W : ἀνθρωπίνων C Ars. a 9 θεῶν
 B³ T Ars. Eus. Stob. : τῶν θεῶν B b 1 οἶμαι] οἱ Ars.
 b 3 γοητευομένη pr. T Ars. : γεγοητευομένη B t Eus. Stob. ὑπ' αὐτοῦ
 om. Ars. τε om. Ars. b 4 ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν W b 5 ἀλλ']
 ἄλλο Ars. ἂν τις Ars. φάγοι καὶ πίοι W b 7 σοφία Ars.

τοῦτο δὲ εἰθισμένη μισεῖν τε καὶ τρέμει καὶ φεύγει, οὕτω
 c δὴ ἔχουσαν οἶει ψυχὴν αὐτὴν καθ' αὐτὴν εἰλικρινῆ ἀπα-
 λάξεσθαι;

Οὐδ' ὀπωστιοῦν, ἔφη.

Ἄλλὰ [καὶ] διειλημμένην γε οἶμαι ὑπὸ τοῦ σωματοειδοῦς,
 5 ὃ αὐτῇ ἢ ὁμιλία τε καὶ συνουσία τοῦ σώματος διὰ τὸ ἀεὶ
 συνεῖναι καὶ διὰ τὴν πολλὴν μελέτην ἐνεποίησε σύμφυτον;

Πάνυ γε.]

Ἐμβριθὲς δέ γε, ὦ φίλε, τοῦτο οἶεσθαι χρὴ εἶναι καὶ
 βαρὺ καὶ γεῶδες καὶ ὄρατόν· ὃ δὴ καὶ ἔχουσα ἢ τοιαύτη
 10 ψυχὴ βαρύνεται τε καὶ ἔλκεται πάλιν εἰς τὸν ὄρατόν τόπον
 φόβῳ τοῦ αἰδοῦς τε καὶ Ἄιδου, ὥσπερ λέγεται, περὶ τὰ
 d μνήματά τε καὶ τοὺς τάφους κυλιδουμένη, περὶ ἃ δὴ καὶ
 ὦφθη ἅττα ψυχῶν σκιοειδῆ φαντάσματα, οἷα παρέχονται αἱ
 τοιαῦται ψυχαὶ εἶδωλα, αἱ μὴ καθαρῶς ἀπολυθεῖσαι ἀλλὰ
 τοῦ ὄρατοῦ μετέχουσαι, διὸ καὶ ὀρῶνται.

5 Εἰκός γε, ὦ Σώκρατες.

Εἰκὸς μέντοι, ὦ Κέβης· καὶ οὐ τί γε τὰς τῶν ἀγαθῶν
 αὐτὰς εἶναι, ἀλλὰ τὰς τῶν φαύλων, αἱ περὶ τὰ τοιαῦτα
 ἀναγκάζονται πλανᾶσθαι δίκην τίνουσαι τῆς προτέρας τρο-
 φῆς κακῆς οὔσης. καὶ μέχρι γε τούτου πλανῶνται, ἕως ἂν τῇ
 e τοῦ συνεπακολουθοῦντος, τοῦ σωματοειδοῦς, ἐπιθυμία πάλιν
 ἐνδεθῶσω εἰς σῶμα· ἐνδοῦνται δέ, ὥσπερ εἰκός, εἰς τοιαῦτα
 ἦθη ὅποι' ἅττ' ἂν καὶ μεμελετηκυῖαι τύχασω ἐν τῷ βίῳ.

Τὰ ποῖα δὴ ταῦτα λέγεις, ὦ Σώκρατες;

5 Οἶον τοὺς μὲν γαστριμαργίας τε καὶ ὕβρεις καὶ φιλοποσίας
 μεμελετηκότας καὶ μὴ διηυλαβημένους εἰς τὰ τῶν ὄνων γένη
 82 καὶ τῶν τοιούτων θηρίων εἰκὸς ἐνδύεσθαι. ἢ οὐκ οἶει;

Πάνυ μὲν οὖν εἰκὸς λέγεις.

c 4 καὶ B : om. B² T Ars. Stob. διειλημμένη pr. B c 5 τε
 om. W c 8 δέ γε τοῦτο (ὦ φίλε)? Ars. οἶεσθαι γε W c 9 δὴ
 καὶ B T Stob. : δὴ W d 2 . . . χων φαν . . . Ars. et mox ω ταφ . . .
 σθένει d 5 εἰκότως Ars. ὦ Σώκρατες] ἔφη Ars. d 7 αὐτὰς
 Ars. : ταύτας B T W Stob. d 8 τροφῆς B Stob. : τροφῆς T
 e 2 τοιαῦτα B T Stob. : τὰ τοιαῦτα W Eus. e 6 διευλαβημένους
 T (sed η punct. not.) b : διευλαβουμένους B Stob.

Τοὺς δέ γε ἀδικίας τε καὶ τυραννίδας καὶ ἄρπαγὰς προ-
 τετιμηκότας εἰς τὰ τῶν λύκων τε καὶ ἱεράκων καὶ ἰκτίνων
 γένη· ἢ ποῖ ἂν ἄλλοσέ φαμεν τὰς τοιαύτας ἰέναι; 5

Ἄμέλει, ἔφη ὁ Κέβης, εἰς τὰ τοιαῦτα.

Οὐκοῦν, ἢ δ' ὅς, δῆλα δὴ καὶ τᾶλλα ἢ ἂν ἕκαστα ἴοι
 κατὰ τὰς αὐτῶν ὁμοιότητος τῆς μελέτης;

Δῆλον δὴ, ἔφη· πῶς δ' οὔ;

Οὐκοῦν εὐδαιμονέστατοι, ἔφη, καὶ τούτων εἰσὶ καὶ εἰς 10
 βέλτιστον τόπον ἴοντες οἱ τὴν δημοτικὴν καὶ πολιτικὴν
 ἀρετὴν ἐπιτετηδευκότες, ἦν δὴ καλοῦσι σωφροσύνην τε καὶ b
 δικαιοσύνην, ἐξ ἔθους τε καὶ μελέτης γεγонуῖαν ἄνευ φιλο-
 σοφίας τε καὶ νοῦ;

Πῆ δὴ οὗτοι εὐδαιμονέστατοι;

Ἵτι τούτους εἰκός ἐστιν εἰς τοιοῦτον πάλιν ἀφικνεῖσθαι 5
 πολιτικὸν καὶ ἡμερον γένος, ἢ που μελιττῶν ἢ σφηκῶν ἢ
 μυρμηκῶν, καὶ εἰς ταυτὸν γε πάλιν τὸ ἀνθρώπινον γένος,
 καὶ γίγνεσθαι ἐξ αὐτῶν ἄνδρας μετρίους.

Εἰκός.

Εἰς δέ γε θεῶν γένος μὴ φιλοσοφῆσαντι καὶ παντελῶς 10
 καθαρῶ ἀπιόντι οὐ θέμις ἀφικνεῖσθαι ἀλλ' ἢ τῷ φιλομαθεῖ. c
 ἀλλὰ τούτων ἔνεκα, ᾧ ἑταῖρε Συμμία τε καὶ Κέβης, οἱ
 ὀρθῶς φιλόσοφοι ἀπέχονται τῶν κατὰ τὸ σῶμα ἐπιθυμιῶν
 ἀπασῶν καὶ καρτεροῦσι καὶ οὐ παραδιδόασιν αὐταῖς ἑαυτούς,
 οὔ τι οἰκοφθορίαν τε καὶ πενίαν φοβούμενοι, ὥσπερ οἱ 5
 πολλοὶ καὶ φιλοχρήματοι· οὐδὲ αὖ ἀτιμίαν τε καὶ ἀδοξίαν
 μοχθηρίας δεδιότες, ὥσπερ οἱ φίλαρχοί τε καὶ φιλότιμοι,
 ἔπειτα ἀπέχονται αὐτῶν.

Οὐ γὰρ ἂν πρέποι, ἔφη, ᾧ Σώκρατες, ὁ Κέβης.

Οὐ μέντοι μὰ Δία, ἢ δ' ὅς. τοιγάρτοι τούτοις μὲν d

a 3 γε om. W   a 4 τε om. W   a 5 ἰέναι B²T: εἶναι B
 a 7 ἢ BTW Eus.: ἢ Stob.: οἱ recc.   ἕκαστα B W Stob.: ἐκάσθη
 T Eus.   a 11 καὶ B Eus.: τε καὶ T Stob.   b 5 ὅτι B²TW Eus.
 Stob.: ὅτι οὐ B   ἐστιν om. Ars.   ἀφικεῖσθαι Ars.   b 6 καὶ
 T Eus. Stob.: τε καὶ B   (ἡμέ)τερον Ars. (ut vid.)   b 7 καὶ
 T: ἢ W: ἢ καὶ B W Eus. Stob.   c 1 ἀλλ' B: ἕλλω B²TW Iambl.
 Stob.   c 3 φιλόσοφοι T Ars. Iambl.: φιλοσοφοῦντες B   ἀπέχονται
 T W Ars. Iambl.: ἔχονται B   c 4 πασῶν W   c 5 οὔτι B²TW:
 οὐχὶ Iambl.: ὅτι B

ἅπασιν, ὧ Κέβης, ἐκείνοι οἷς τι μέλει τῆς ἑαυτῶν ψυχῆς
 ἀλλὰ μὴ σώματι πλάττοντες ζῶσι, χαίρειν εἰπόντες, οὐ
 κατὰ ταῦτα πορεύονται αὐτοῖς ὡς οὐκ εἰδόσω ὅπῃ ἔρχονται,
 5 αὐτοὶ δὲ ἠγούμενοι οὐ δεῖν ἐναντία τῇ φιλοσοφίᾳ πράττειν
 καὶ τῇ ἐκείνης λύσει τε καὶ καθαρμῶ ταύτῃ δὴ τρέπονται
 ἐκείνη ἐπόμενοι, ἢ ἐκείνη ὑψηγείται.

Πῶς, ὦ Σώκρατες;]

Ἐγὼ ἐρῶ, ἔφη. γιγνώσκουσι γάρ, ἢ δ' ὅς, οἱ φιλομαθεῖς
 e ὅτι παραλαβοῦσα αὐτῶν τὴν ψυχὴν ἢ φιλοσοφία ἀτεχνῶς
 διαδεδεμένην ἐν τῷ σώματι καὶ προσκεκολλημένην, ἀναγκα-
 ζομένην δὲ ὥσπερ διὰ εἴργμου διὰ τούτου σκοπεῖσθαι τὰ
 5 ὄντα ἀλλὰ μὴ αὐτὴν δι' αὐτῆς, καὶ ἐν πάσῃ ἀμαθίᾳ κυλι-
 δουμένην, καὶ τοῦ εἴργμου τὴν δεινότητα κατιδοῦσα ὅτι δι'
 ἐπιθυμίας ἐστίν, ὡς ἂν μάλιστα αὐτὸς ὁ δεδεμένος συλλήπτωρ
 83 εἶη τοῦ δεδέσθαι,—ὅπερ οὖν λέγω, γιγνώσκουσιν οἱ φιλομα-
 θεῖς ὅτι οὕτω παραλαβοῦσα ἢ φιλοσοφία ἔχουσιν αὐτῶν
 τὴν ψυχὴν ἠρέμα παραμυθείται καὶ λύειν ἐπιχειρεῖ, ἐνδεικνυ-
 μένη ὅτι ἀπάτης μὲν μεστὴ ἢ διὰ τῶν ὀμμάτων σκέψις,
 5 ἀπάτης δὲ ἢ διὰ τῶν ὠτων καὶ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων,
 πείθουσα δὲ ἐκ τούτων μὲν ἀναχωρεῖν, ὅσον μὴ ἀνάγκη
 αὐτοῖς χρῆσθαι, αὐτὴν δὲ εἰς αὐτὴν συλλέγεσθαι καὶ
 ἀθροίζεσθαι παρακελευομένη, πιστεύειν δὲ μηδενὶ ἄλλῳ ἄλλ'
 b ἢ αὐτὴν αὐτῇ, ὅτι ἂν νοήσῃ αὐτὴ καθ' αὐτὴν αὐτὸ καθ'
 αὐτὸ τῶν ὄντων· ὅτι δ' ἂν δι' ἄλλων σκοπῇ ἐν ἄλλοις ὄν
 ἄλλο, μηδὲν ἠγείσθαι ἀληθές· εἶναι δὲ τὸ μὲν τοιοῦτον
 αἰσθητόν τε καὶ ὀρατόν, ὃ δὲ αὐτὴ ὀρατὸν νοητόν τε καὶ αἰδέε.
 5 ταύτῃ οὖν τῇ λύσει οὐκ οἰομένη δεῖν ἐναντιοῦσθαι ἢ τοῦ ὡς.

d 2 ὦ B: ἔφη ὦ B² T W   d 3 σώματι B: σώματα B² T W
 d 4 πορεύονται Ars.   d 6 καὶ τῷ καθαρμῶ Ars.   δὴ Ars.: om.
 B T   d 7 ἐκείνη om. Ars.   d 8 πῶς] πῶς λέγεις ἔφη Ars.
 d 9 ἔφη om. Ars.   e 1 ἢ B T: om. W   e 2 δεδεμένην W
 a 1 τοῦ Ars. (coniecerat Heindorf): τῷ B T W Ars.   a 5 ὠτων
 B T Iambl.: ἀκοῶν W   καὶ] ἢ Ars.   a 6 ἀποχωρεῖν W   a 7 αὐ-
 τοῖς om. Ars.   a 8 ἀλλ' et mox αὐτὴν om. Ars.   b 1 ὅτι ἂν]
 ὄταν Ars. et mox αὐτὸ καθ' αὐτό τι (ut vid.)   b 2 ὄν om. Ars.
 b 4 τε om. Ars.   δ . . . ὀρατῶ] φ . . . προσέχει Ars.   b 5 οὖν] δὲ b

ἀληθῶς φιλοσόφου ψυχὴ οὕτως ἀπέχεται τῶν ἡδονῶν τε
καὶ ἐπιθυμιῶν καὶ λυπῶν [καὶ φόβων] καθ' ὅσον δύναται,
λογιζομένη ὅτι, ἐπειδὴν τις σφόδρα ἡσθῆ ἢ φοβηθῆ [ἢ
λυπηθῆ] ἢ ἐπιθυμήσῃ, οὐδὲν τοσοῦτον κακὸν ἔπαθεν ἀπ'
αὐτῶν ὧν ἂν τις οἰηθείη, οἶον ἢ νοσήσας ἢ τι ἀναλώσας c
διὰ τὰς ἐπιθυμίας, ἀλλ' ὁ πάντων μέγιστόν τε κακῶν καὶ
ἔσχατόν ἐστι, τοῦτο πάσχει καὶ οὐ λογίζεται αὐτό.

Τί τοῦτο, ὦ Σώκρατες; ἔφη ὁ Κέβης.

Ὅτι ψυχὴ παντὸς ἀνθρώπου ἀναγκάζεται ἅμα τε ἡσθῆναι 5
σφόδρα ἢ λυπηθῆναι ἐπὶ τῷ καὶ ἡγείσθαι περὶ ὃ ἂν μάλιστα
τοῦτο πάσχει, τοῦτο ἐναργέστατόν τε εἶναι καὶ ἀληθέστατον,
οὐχ οὕτως ἔχον· ταῦτα δὲ μάλιστα (τὰ) ὀρατά· ἢ οὐ;

Πάνυ γε.

Οὐκοῦν ἐν τούτῳ τῷ πάθει μάλιστα καταδεύεται ψυχὴ ὑπὸ d
σώματος;

Πῶς δῆ;

Ὅτι ἐκάστη ἡδονὴ καὶ λύπη ὥσπερ ἦλον ἔχουσα προσηλοῖ
αὐτὴν πρὸς τὸ σῶμα καὶ προσπερονᾷ καὶ ποιεῖ σωματοειδῆ, 5
δοξάζουσαν ταῦτα ἀληθῆ εἶναι ἄπερ ἂν καὶ τὸ σῶμα φῆ.
ἐκ γὰρ τοῦ ὁμοδοξεῖν τῷ σώματι καὶ τοῖς αὐτοῖς χαίρειν
ἀναγκάζεται οἷμαι ὁμότροπός τε καὶ ὁμότροφος γίνεσθαι
καὶ οἷα μηδέποτε εἰς Ἄιδου καθαρῶς ἀφικέσθαι, ἀλλὰ ἀεὶ
τοῦ σώματος ἀναπλέα ἐξιέναι, ὥστε ταχὺ πάλιν πίπτειν εἰς 10
ἄλλο σῶμα καὶ ὥσπερ σπειρομένη ἐμφύεσθαι, καὶ ἐκ τούτων e
ἄμοιρος εἶναι τῆς τοῦ θείου τε καὶ καθαροῦ καὶ μονοειδοῦς
συνουσίας.

b 7 λυπῶν καὶ ἐπιθυμιῶν W καὶ φόβων B et in marg. T : om. T
Ars. Iambl. b 8 τις] τίς τι Ars. ἢ λυπηθῆ T : post ἡσθῆ B² W
(sed καὶ pro ἢ W) Ars. Iambl. : om. B c 1 ὧν B T W : ὡς Iambl.
τις οἰηθείη ἂν Ars. c 2 κακῶν T Iambl. : κακὸν B c 3 ἐστι om. W
c 6 σφόδρα ἢ λυπηθῆναι Ars. Iambl. : ἢ λυπηθῆναι σφόδρα B et marg.
T : om. T δ] οὐ Ars. c 7 τοῦτο . . . ἀληθέστατον] μάλιστα δὲ
(δῆ) εἶναι τοῦτο Ars. c 8 τὰ add. Heindorf d 1 ὑπὸ B T Iambl. :
ὑπὸ τοῦ B² W d 6 καὶ om. Ars. d 8 ὁμότροφος καὶ ὁμότροπος
B² W Ars. d 9 καθαρῶς εἰς Ἄιδου W Ars. μηδέποτε post Ἄιδου
Ars. d 10 ἀναπλέα τοῦ σώματος T W Ars. Iambl.

Ἄληθέστατα, ἔφη, λέγεις, ὁ Κέβης, ὦ Σώκρατες.

5 Τούτων τοίνυν ἕνεκα, ὦ Κέβης, οἱ δικαίως φιλομαθεῖς κόσμιοί εἰσι καὶ ἀνδρεῖοι, οὐχ ὧν οἱ πολλοὶ ἕνεκά φασι· ἢ σὺ οἶει;

84 Οὐ δῆτα ἔγωγε.

Οὐ γάρ· ἀλλ' οὕτω λογίσαιτ' ἂν ψυχὴ ἀνδρὸς φιλοσόφου, καὶ οὐκ ἂν οἰηθείη τὴν μὲν φιλοσοφίαν χρῆναι αὐτὴν λύειν, λουούσης δὲ ἐκείνης, αὐτὴν παραδιδόναι ταῖς ἡδοναῖς καὶ

5 λύπαις ἑαυτὴν πάλιν αὐτὴν ἐγκαταδεῖν καὶ ἀνήνυτον ἔργον πράττειν Πηνελόπης τῶν ἐναντίως ἰστὸν μεταχειριζομένης, ἀλλὰ γαλήνην τούτων παρασκευάζουσα, ἐπομένη τῷ λογισμῷ καὶ αἰεὶ ἐν τούτῳ οὔσα, τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ θεῖον καὶ τὸ ἀδόξαστον

b θεωμένη καὶ ὑπ' ἐκείνου τρεφομένη, ζῆν τε οἶεται οὕτω δεῖν ἕως ἂν ζῆ, καὶ ἐπειδὴν τελευτήσῃ, εἰς τὸ συγγενὲς καὶ εἰς τὸ τοιοῦτον ἀφικομένη ἀπηλλάχθαι τῶν ἀνθρωπίνων κακῶν. ἐκ δὴ τῆς τοιαύτης τροφῆς οὐδὲν δεινὸν μὴ φοβηθῆ, [ταῦτα δ' ἐπιτηδεύσασα,] ὦ Συμμία τε καὶ Κέβης, ὅπως μὴ

5 διασπασθεῖσα ἐν τῇ ἀπαλλαγῇ τοῦ σώματος ὑπὸ τῶν ἀέμων διαφυσηθεῖσα καὶ διαπτομένη οἴχηται καὶ οὐδὲν ἔτι οὐδαμοῦ ἦ.

c Σιγὴ οὖν ἐγένετο ταῦτα εἰπόντος τοῦ Σωκράτους ἐπὶ πολὺν χρόνον, καὶ αὐτὸς τε πρὸς τῷ εἰρημένῳ λόγῳ ἦν ὁ Σωκράτης, ὡς ἰδεῖν ἐφαίνετο, καὶ ἡμῶν οἱ πλείστοι· Κέβης δὲ καὶ Συμμίας σμικρὸν πρὸς ἀλλήλω διελεγέσθην. καὶ ὁ

5 Σωκράτης ἰδὼν αὐτῷ ἤρετο, Τί; ἔφη, ὑμῖν τὰ λεχθέντα μῶν μὴ δοκεῖ ἐνδεῶς λέγεσθαι; πολλὰς γὰρ δὴ ἔτι ἔχει ὑποψίας καὶ ἀντιλαβὰς, εἴ γε δὴ τις αὐτὰ μέλλει ἰκανῶς διεξιέναι. εἰ μὲν οὖν τι ἄλλο σκοπεῖσθον, οὐδὲν λέγω· εἰ δέ τι περὶ

ο 5 ὦ Κέβης om. Ars. ο 6 καὶ B T : τε καὶ B² W φασιν om. Ars. a 3 αὐτὴν Ars. : ἑαυτὴν B T Iambl. a 4 αὐτὴ Ars. a 5 αὐ B T Iambl. : om. W ἐγκαταδεῖν] ἐπι in marg. B² a 6 μεταχειριζομένης B T W Ars. Iambl. : μεταχειριζομένην vulg. a 8 τὸ alterum et tertium om. Ars. b 1 οἶεται οὕτως δεῖν B Iambl. : οἶεται δεῖν οὕτω T Ars. : οὕτως οἶεται δεῖν W b 4 δὴ B² T W Iambl. : δὲ B b 5 δ'] γ' ci. Stephanus : inclusa secl. Ast c 6 λέγεσθαι B T : λελέχθαι B² W t c 8 δέ τι B : δέ T

τούτων ἀπορείτου, μηδὲν ἀποκνήσητε καὶ αὐτοὶ εἰπεῖν καὶ
διελθεῖν, εἴ πη ὑμῖν φαίνεται βέλτιον <ἂν> λεχθῆναι, καὶ d
αὐτὸ καὶ ἐμὲ συμπαραλαβεῖν, εἴ τι μᾶλλον οἴεσθε μετ' ἐμοῦ
εὐπορήσειν.

Καὶ ὁ Σιμμίας ἔφη· Καὶ μὴν, ὦ Σώκρατες, τᾶληθῆ σοι
ἐρῶ. πάλαι γὰρ ἡμῶν ἐκάτερος ἀπορῶν τὸν ἕτερον προωθεῖ 5
καὶ κελεύει ἐρέσθαι διὰ τὸ ἐπιθυμεῖν μὲν ἀκοῦσαι, ὀκνεῖν δὲ
ὄχλον παρέχειν, μὴ σοι ἀηδὲς ἢ διὰ τὴν παρούσαν συμφορὰν.

Καὶ ὁσ ἀκούσας ἐγέλασέν τε ἡρέμα καὶ φησιν· Βαβαί,
ὦ Σιμμία· ἡ που χαλεπῶς ἂν τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους πεί-
σαιμι ὡς οὐ συμφορὰν ἡγοῦμαι τὴν παρούσαν τύχην, ὅτε e
γε μὴδ' ὑμᾶς δύναμαι πείθειν, ἀλλὰ φοβείσθε μὴ δυσκολώ-
τερόν τι νῦν διάκειμαι ἢ ἐν τῷ πρόσθεν βίῳ· καί, ὡς ἔοικε,
τῶν κύκνων δοκῶ φαυλότερος ὑμῖν εἶναι τὴν μαντικὴν, οἳ
ἐπειδὰν αἰσθωνται ὅτι δεῖ αὐτοὺς ἀποθανεῖν, ἄδοντες καὶ ἐν 5
τῷ πρόσθεν χρόνῳ, τότε δὴ πλείστα καὶ κάλλιστα ἄδουσι, 85
γεγηθότες ὅτι μέλλουσι παρὰ τὸν θεὸν ἀπιέναι οὐπὲρ εἰσι
θεράποντες. οἳ δ' ἀνθρωποὶ διὰ τὸ αὐτῶν δέος τοῦ θανάτου
καὶ τῶν κύκνων καταψεύδονται, καὶ φασιν αὐτοὺς θρηνοῦντας
τὸν θάνατον ὑπὸ λύπης ἐξάδειν, καὶ οὐ λογίζονται ὅτι οὐδὲν 5
ὄρνεον ἄδει ὅταν πεινῇ ἢ ῥιγῶ ἢ τινα ἄλλην λύπην λυπῆται,
οὐδὲ αὐτὴ ἢ τε ἀηδῶν καὶ χελιδῶν καὶ ὁ ἔποψ, ἃ δὴ φασιν
διὰ λύπην θρηνοῦντα ἄδειν. ἀλλ' οὔτε ταῦτά μοι φαίνεται
λυπούμενα ἄδειν οὔτε οἳ κύκνοι, ἀλλ' ἅτε οἶμαι τοῦ Ἄπολ- b
λωνος ὄντες, μαντικοὶ τέ εἰσι καὶ προεϊδότες τὰ ἐν Ἄιδου
ἀγαθὰ ἄδουσι καὶ τέρπονται ἐκείνην τὴν ἡμέραν διαφερόντως
ἢ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ. ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς ἡγοῦμαι
ὁμόδουλός τε εἶναι τῶν κύκνων καὶ ἱερὸς τοῦ αὐτοῦ θεοῦ, 5
καὶ οὐ χεῖρον ἐκείνων τὴν μαντικὴν ἔχειν παρὰ τοῦ δεσπότου,

c9 τούτων B: τούτω T   d1 διελθεῖν BT: διεξελεθεῖν B² W t
ἐν add. ci. Heindorf   e3 τι om. Stob.   a1 κάλλιστα W (coniec-
cerat Blomfield): μάλιστα BT Stob. et s. v. W   a6 ῥιγοῖ B T W
a7 ὁ om. W   b3 καὶ B: τε καὶ T W   b4 ἡγοῦμαι T b Stob.:
που οἶμαι B (ut vid.) W   b5 τε T W Stob.: γε B   b6 χεῖρον'
Hermann

οὐδὲ δυσθυμότερον αὐτῶν τοῦ βίου ἀπαλλάττεσθαι. ἀλλὰ
 τούτου γ' ἔνεκα λέγειν τε χρῆ καὶ ἐρωτᾶν ὅτι ἂν βούλησθε,
 ἕως ἂν Ἀθηναίων ἐῷσι ἄνδρες ἔνδεκα.]

10 Καλῶς, ἔφη, λέγεις, ὁ Συμμίας· καὶ ἐγὼ τέ σοι ἐρῶ ὁ
 c ἀπορῶ, καὶ αὐτὸς ὅδε, ἣ οὐκ ἀποδέχεται τὰ εἰρημένα. ἐμοὶ
 γὰρ δοκεῖ, ὦ Σώκρατες, περὶ τῶν τοιούτων ἴσως ὥσπερ καὶ
 σοὶ τὸ μὲν σαφὲς εἰδέναι ἐν τῷ νῦν βίῳ ἢ ἀδύνατον εἶναι
 ἢ παγχάλεπόν τι, τὸ μέντοι αὐτὸ τὰ λεγόμενα περὶ αὐτῶν μὴ
 5 οὐχὶ παντὶ τρόπῳ ἐλέγχειν καὶ μὴ προαφίστασθαι πρὶν ἂν
 πανταχῇ σκοπῶν ἀπέπηγες, πάννυ μαλθακοῦ εἶναι ἀνδρός·
 δεῖν γὰρ περὶ αὐτὰ ἐν γέ τι τούτων διαπράξασθαι, ἢ μαθεῖν
 ὅπῃ ἔχει ἢ εὐρεῖν ἢ, εἰ ταῦτα ἀδύνατον, τὸν γοῦν βέλ-
 τιστόν τῶν ἀνθρωπίνων λόγων λαβόντα καὶ δυσεξελεγκτό-
 d τату, ἐπὶ τούτου ὀχούμενον ὥσπερ ἐπὶ σχεδίας κινδυνεύοντα
 διαπλεῦσαι τὸν βίον, εἰ μὴ τις δύναιτο ἀσφαλέστερον καὶ
 ἀκινδυνότερον ἐπὶ βεβαιότερου ὀχήματος, [ἦ] λόγου θείου
 τινός, διαπορευθῆναι. καὶ δὴ καὶ νῦν ἔγωγε οὐκ ἐπαισχυ-
 5 θήσομαι ἐρέσθαι, ἐπειδὴ καὶ σὺ ταῦτα λέγεις, οὐδ' ἐμαυ-
 τὸν αἰτιάσομαι ἐν ὑστέρω χρόνῳ ὅτι νῦν οὐκ εἶπον ἅ μοι
 δοκεῖ. ἐμοὶ γάρ, ὦ Σώκρατες, ἐπειδὴ καὶ πρὸς ἐμαυτὸν
 καὶ πρὸς τόνδε σκοπῶ τὰ εἰρημένα, οὐ πάννυ φαίνεται ἰκανῶς
 10 εἰρησθαι.

e Καὶ ὁ Σωκράτης, ἴσως γάρ, ἔφη, ὦ ἑταῖρε, ἀληθῆ σοὶ
 φαίνεται· ἀλλὰ λέγε ὅπῃ δὴ οὐχ ἰκανῶς.

Ταύτη ἔμοιγε, ἣ δ' ὅς, ἣ δὴ καὶ περὶ ἁρμονίας ἂν τις καὶ
 λύρας τε καὶ χορδῶν τὸν αὐτὸν τοῦτον λόγον εἴποι, ὡς ἣ
 5 μὲν ἁρμονία ἀόρατον καὶ ἀσώματον καὶ πάγκαλόν τι καὶ
 86 θεῖόν ἐστιν ἐν τῇ ἡρμοσμένῃ λύρᾳ, αὐτὴ δ' ἣ λύρα καὶ

b 9 ἕως ἂν T W: ἕως B   b 10 ἐγὼ τε T W: ἔγωγε B t   c 1 ἐμοὶ
 γὰρ T b: ἔμοι:γε B (ut vid.) W   c 4 μέντοι αὐτὸ B: τὸ μέντοι τὰ T:
 τὸ δὲ τοιαῦτα ex emend. W   c 5 οὐχὶ B T: οὐ W   c 8 ἣ εἰ B t:
 εἰ T   c 9 λόγον W   δυσελεγκτότατον W   d 3 ἣ secl.
 Heindorf   d 6 ἅ μοι δοκεῖ B T: ἅ μοι ἐδόκει B' W   e 3 ἦ δὴ
 W: ἣδη B T   e 4 λόγον τοῦτον W   e 5 ἀόρατον T: ἀοράτόν
 τι B

αἱ χορδαὶ σώματά τε καὶ σωματοειδῆ καὶ σύνθετα καὶ γεώδη ἐστὶ καὶ τοῦ θνητοῦ συγγενῆ. ἐπειδὴν οὖν ἡ κατάξιη τις τὴν λύραν ἢ διατέμη καὶ διαρρήξι τὰς χορδὰς, εἴ τις δισχυρίζοιτο τῷ αὐτῷ λόγῳ ὥσπερ σύ, ὡς ἀνάγκη ἔτι εἶναι 5 τὴν ἁρμονίαν ἐκείνην καὶ μὴ ἀπολωλέναι—οὐδεμία γὰρ μηχανὴ ἂν εἴη τὴν μὲν λύραν ἔτι εἶναι διερρωγυῖων τῶν χορδῶν καὶ τὰς χορδὰς θνητοειδεῖς οὔσας, τὴν δὲ ἁρμονίαν ἀπολωλέναι τὴν τοῦ θείου τε καὶ ἀθανάτου ὁμοφυῆ τε καὶ b συγγενῆ, προτέραυ τοῦ θνητοῦ ἀπολομένην—ἀλλὰ φαίη ἀνάγκη ἔτι ποῦ εἶναι αὐτὴν τὴν ἁρμονίαν, καὶ πρότερον τὰ ξύλα καὶ τὰς χορδὰς κατασαπήσασθαι πρὶν τι ἐκείνην παθεῖν—καὶ γὰρ οὖν, ὧ Σώκρατες, οἶμαι ἐγωγε καὶ αὐτόν 5 σε τοῦτο ἐντεθυμῆσθαι, ὅτι τοιοῦτόν τι μάλιστα ὑπολαμβάνομεν τὴν ψυχὴν εἶναι, ὥσπερ ἐντεταμένου τοῦ σώματος ἡμῶν καὶ συνεχομένου ὑπὸ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ καὶ ξηροῦ καὶ ὑγροῦ καὶ τοιούτων τιῶν, κρᾶσις εἶναι καὶ ἁρμονίαν αὐτῶν τούτων τὴν ψυχὴν ἡμῶν, ἐπειδὴν ταῦτα καλῶς καὶ c μετρίως κραθῆ πρὸς ἄλληλα—εἰ οὖν τυγχάνει ἡ ψυχὴ οὔσα ἁρμονία τις, δῆλον ὅτι, ὅταν χαλασθῆ τὸ σῶμα ἡμῶν ἀμέτρως ἢ ἐπιταθῆ ὑπὸ νόσων καὶ ἄλλων κακῶν, τὴν μὲν ψυχὴν ἀνάγκη εὐθύς ὑπάρχει ἀπολωλέναι, καίπερ οὔσαν 5 θειοτάτην, ὥσπερ καὶ αἱ ἄλλαι ἁρμονίαι αἱ τ' ἐν τοῖς φθόγγοις καὶ ἐν τοῖς τῶν δημιουργῶν ἔργοις πᾶσι, τὰ δὲ λείψανα τοῦ σώματος ἐκάστου πολὺν χρόνον παραμένειν, ἕως ἂν ἡ κατακαυθῆ ἢ κατασαπῆ—ὄρα οὖν πρὸς τοῦτον τὸν d λόγον τί φήσομεν, ἐάν τις ἀξιοῖ κρᾶσις οὔσαν τὴν ψυχὴν τῶν ἐν τῷ σώματι ἐν τῷ καλουμένῳ θανάτῳ πρώτην ἀπόλλυσθαι.

Διαβλέψας οὖν ὁ Σωκράτης, ὥσπερ τὰ πολλὰ εἰώθει, 5

a 2 σώματα B: σῶμα T σύνθετα B: σύνθετά τε T a 4 καὶ B: ἡ T a 7 ἂν secl. Bekker b 1 ὁμοφυῆ καὶ ξυμφυῆ W b 3 ἀνάγκη Baier b 4 καὶ B: τε καὶ B² T W c 1 μετρίως καὶ καλῶς W c 3 ἡμῶν B: om. T c 4 ἐπιταθῆ T W: ὑποταθῆ B et ὑπο s. v. W in marg. t c 5 ἀνάγκη B T W: ἀνάγκην t ὑπάρχειν B T W c 7 ἐν T: αἱ ἐν B d 1 κατακαυθῆ] καταθῆ pr. W α 5 διαβλεψάμενος in marg. B²

καὶ μειδιάσας, Δίκαια μέντοι, ἔφη, λέγει ὁ Σιμμίας. εἰ
 οὖν τις ὑμῶν εὐπορώτερος ἐμοῦ, τί οὐκ ἀπεκρίνατο; καὶ γὰρ
 οὐ φαῦλως ἔοικεν ἀπτομένῳ τοῦ λόγου. δοκεῖ μέντοι μοι
 χρῆναι πρὸ τῆς ἀποκρίσεως ἔτι πρότερον Κέβητος ἀκούσαι
 e τί αὐτῷ ὄδε ἐγκαλεῖ τῷ λόγῳ, ἵνα χρόνου ἐγγενομένου βου-
 λενσώμεθα τί ἐροῦμεν, ἔπειτα [δὲ] ἀκούσαντας ἢ συγχωρεῖν
 αὐτοῖς ἕαν τι δοκῶσι προσῆδειν, ἕαν δὲ μή, οὕτως ἤδη
 ὑπερδικεῖν τοῦ λόγου. ἀλλ' ἄγε, ἢ δ' ὅς, ὦ Κέβης, λέγε,
 5 τί ἦν τὸ σὲ αὐτῷ θράττον [ἀπιστίαν παρέχει].

Λέγω δὴ, ἢ δ' ὅς ὁ Κέβης. ἐμοὶ γὰρ φαίνεται ἔτι ἐν
 τῷ αὐτῷ ὁ λόγος εἶναι, καί, ὅπερ ἐν τοῖς πρόσθεν ἐλέγομεν,
 87 ταῦτόν ἐγκλημα ἔχειν. ὅτι μὲν γὰρ ἦν ἡμῶν ἢ ψυχῇ καὶ
 πρὶν εἰς τόδε τὸ εἶδος ἐλθεῖν, οὐκ ἀνατίθεμαι μὴ οὐχὶ πάνν
 χαριέντως καί, εἰ μὴ ἐπαχθές ἐστὼ εἰπεῖν, πάνν ἱκανῶς
 ἀποδεδείχθαι· ὡς δὲ καὶ ἀποθανόντων ἡμῶν ἔτι που ἔστιν,
 5 οὐ μοι δοκεῖ τῆδε. ὡς μὲν οὐκ ἰσχυρότερον καὶ πολυ-
 χροσιώτερον ψυχῇ σώματος, οὐ συγχωρῶ τῇ Σιμμίου ἀντι-
 λήψει· δοκεῖ γάρ μοι πᾶσι τούτοις πάνν πολὺ διαφέρειν. τί
 οὖν, ἂν φαίη ὁ λόγος, ἔτι ἀπιστεῖς, ἐπειδὴ ὄρας ἀποθανόντος
 τοῦ ἀνθρώπου τό γε ἀσθενέστερον ἔτι οὖν; τὸ δὲ πολυ-
 b χροσιώτερον οὐ δοκεῖ σοι ἀναγκαῖον εἶναι ἔτι σῶζεσθαι ἐν
 τούτῳ τῷ χρόνῳ; πρὸς δὴ τοῦτο τόδε ἐπίσκεψαι, εἴ τι λέγω·
 εἰκόνας γάρ τινας, ὡς ἔοικεν, καγὼ ὥσπερ Σιμμίας δέομαι.
 ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ ὁμοίως λέγεσθαι ταῦτα ὥσπερ ἂν τις περι
 5 ἀνθρώπου ὑφάντου πρεσβύτου ἀποθανόντος λέγοι τοῦτον
 τὸν λόγον, ὅτι οὐκ ἀπόλωλεν ὁ ἀνθρωπος ἀλλ' ἔστι που
 σῶς, τεκμήριον δὲ παρέχοιτο θοιμάτιον δὲ ἡμπείχετο αὐτὸς
 ὑψηνάμενος ὅτι ἐστὶ σῶν καὶ οὐκ ἀπόλωλεν, καὶ εἴ τις
 c ἀπιστοίη αὐτῷ, ἀνερωτῶη πότερον πολυχροσιώτερόν ἐστι

d 6 ὁ Σιμμίας λέγει W δ B : om. T e 2 δὲ B : om. T W
 e 4 ἀλλὰ γε B T W e 5 τὸ B T W : ὁ al. ἀπιστίαν παρέχει secl.
 Heermann e 7 ἐμπροσθεν W a 2 ἀνατίθεμαι W Olymp. : ἀντι-
 τίθεμαι B T a 4 ἔστιν B² T : ἔσται B W a 8 ἐπειδὴ B : ἐπειδὴ
 γε B² T W b 7 σῶς Forster : ἴσως B T W c 1 ἀπιστοίη
 Heindorf : ἀπιστῶν B T W

τὸ γένος ἀνθρώπου ἢ ἱματίου ἐν χρεία τε ὄντος καὶ φορου-
 μένου, ἀποκριναμένου δὴ [τινος] ὅτι πολὺ τὸ τοῦ ἀνθρώπου,
 οἷοιτο ἀποδεδεῖχθαι ὅτι παντὸς ἄρα μᾶλλον ὃ γε ἄνθρωπος
 σῶς ἐστιν, ἐπειδὴ τό γε ὀλιγοχροσιώτερον οὐκ ἀπόλωλεν. 5
 τὸ δ' οἶμαι, ὦ Σιμμία, οὐχ οὕτως ἔχει· σκοπεῖ γὰρ καὶ σὺ
 ἂ λέγω. πᾶς [γὰρ] ἂν ὑπολάβοι ὅτι εὖηθες λέγει ὁ τοῦτο
 λέγων· ὁ γὰρ ὑφάντης οὗτος πολλὰ κατατρίψας τοιαῦτα
 ἱμάτια καὶ ὑφηνάμενος ἐκείνων μὲν ὕστερος ἀπόλωλεν πολ-
 λῶν ὄντων, τοῦ δὲ τελευταίου οἶμαι πρότερος, καὶ οὐδὲν τι d
 μᾶλλον τούτου ἔνεκα ἄνθρωπός ἐστιν ἱματίου φαυλότερον
 οὐδ' ἀσθενέστερον. τὴν αὐτὴν δὲ ταύτην οἶμαι εἰκόνα
 δέξαιτ' ἂν ψυχὴ πρὸς σῶμα, καὶ τις λέγων αὐτὰ ταῦτα περὶ
 αὐτῶν μέτρι' ἂν μοι φαίνοιτο λέγειν, ὥς ἡ μὲν ψυχὴ 5
 πολυχρόνιον ἐστι, τὸ δὲ σῶμα ἀσθενέστερον καὶ ὀλιγο-
 χρονιώτερον· ἀλλὰ γὰρ ἂν φαίη ἐκάστην τῶν ψυχῶν πολλὰ
 σώματα κατατρίβειν, ἄλλως τε κἂν πολλὰ ἔτη βιωῖ. εἰ γὰρ
 ῥεοὶ τὸ σῶμα καὶ ἀπολλύοιτο ἔτι ζῶντος τοῦ ἀνθρώπου,
 ἀλλ' ἡ ψυχὴ αἰεὶ τὸ κατατριβόμενον ἀνυφαίνοι, ἀναγκαῖον e
 μεντᾶν εἶη, ὁπότε ἀπολλύοιτο ἡ ψυχὴ, τὸ τελευταῖον ὕφασμα
 τυχεῖν αὐτὴν ἔχουσαν· καὶ τούτου μόνου προτέρα ἀπόλ-
 λυσθαι, ἀπολομένης δὲ τῆς ψυχῆς τότε ἤδη τὴν φύσιν τῆς
 ἀσθενείας ἐπιδεικνύοι τὸ σῶμα καὶ ταχὺ σαπὲν διοίχοιτο. 5
 ὥστε τούτῳ τῷ λόγῳ οὐπω ἄξιον πιστεῦσαντα θαρρεῖν ὥς
 ἐπειδὴν ἀποθάνωμεν ἔτι που ἡμῶν ἡ ψυχὴ ἐστιν. εἰ γὰρ 88
 τις καὶ πλέον ἔτι τῷ λέγουσι ἢ ἂ σὺ λέγεις συγχωρήσειεν,
 δοὺς αὐτῷ μὴ μόνον ἐν τῷ πρὶν καὶ γενέσθαι ἡμᾶς χρόνῳ
 εἶναι ἡμῶν τὰς ψυχὰς, ἀλλὰ μηδὲν κωλύειν καὶ ἐπειδὴν
 ἀποθάνωμεν ἐνίῳν ἔτι εἶναι καὶ ἔσεσθαι καὶ πολλάκις γενή- 5
 σεσθαι καὶ ἀποθανεῖσθαι αὐθις—οὕτω γὰρ αὐτὸ φύσει

c 3 ἀποκρινομένου T δὴ om. W τινος seclusi c 7 γὰρ
 B: om. TW c 9 ὕστερος BT et σ s. v. W: ὕστερον B² W
 d 3 ταύτην B² TW: om. B d 5 αὐτῶν B² TW: τῶν αὐτῶν B
 μὲν ψυχὴ B: ψυχὴ μὲν TW d 8 κἂν B² TW: καὶ εἰ B βιωῖ T:
 βιωῖ BW a 1 ἡ ψυχὴ ἡμῶν TW a 4 τὰς ψυχὰς B: τὴν
 ψυχὴν TW

ἰσχυρὸν εἶναι, ὥστε πολλάκις γιγνομένην ψυχὴν ἀντέχειν
 —δοὺς δὲ ταῦτα ἐκείνο μηκέτι συγχωροῦ, μὴ οὐ πονεῖν
 αὐτὴν ἐν ταῖς πολλαῖς γενέσεσιν καὶ τελευτώσῃ γε ἐν
 10 τινι τῶν θανάτων παντάπασιν ἀπόλλυσθαι, τοῦτον δὲ τὸν
 b θάνατον καὶ ταύτην τὴν διάλυσω τοῦ σώματος ἢ τῇ ψυχῇ
 φέρει ὄλεθρον μηδένα φαίη εἰδέναι—ἀδύνατον γὰρ εἶναι
 ὄψοῦν αἰσθέσθαι ἡμῶν—εἰ δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει, οὐδενὶ
 προσήκει θάνατον θαρροῦντι μὴ οὐκ ἀνοήτως θαρρεῖν, ὅς ἂν
 5 μὴ ἔχη ἀποδείξει ὅτι ἔστι ψυχὴ παντάπασιν ἀθάνατόν τε
 καὶ ἀνώλεθρον· εἰ δὲ μή, ἀνάγκη εἶναι ἀεὶ τὸν μέλλοντα
 ἀποθανεῖσθαι δεδιέναι ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ ψυχῆς μὴ ἐν τῇ νῦν
 τοῦ σώματος διαζεύξει παντάπασιν ἀπόληται.

c Πάντες οὖν ἀκούσαντες εἰπόντων αὐτῶν ἀηδῶς διετεθή-
 μεν, ὡς ὕστερον ἐλέγομεν πρὸς ἀλλήλους, ὅτι ὑπὸ τοῦ
 ἔμπροσθεν λόγου σφόδρα πεπεισμένους ἡμᾶς πάλιν ἐδόκου
 ἀναταράξαι καὶ εἰς ἀπιστίαν καταβαλεῖν οὐ μόνον τοῖς
 5 προειρημένους λόγοις, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ὕστερον μέλλοντα
 ῥηθήσεσθαι, μὴ οὐδενὸς ἄξιοι εἶμεν κριταὶ ἢ καὶ τὰ πρά-
 γματα αὐτὰ ἄπιστα ἦ.

EX. Νῆ τοὺς θεοὺς, ὦ Φαίδων, συγγνώμην γε ἔχω ὑμῖν.
 καὶ γὰρ αὐτόν με νῦν ἀκούσαντά σου τοιοῦτόν τι λέγειν
 d πρὸς ἔμαντόν ἐπέρχεται· “Τίνι οὖν ἔτι πιστεύσομεν λόγῳ;
 ὡς γὰρ σφόδρα πιθανὸς ὢν, ὃν ὁ Σωκράτης ἔλεγε λόγον,
 νῦν εἰς ἀπιστίαν καταπέπτωκεν.” θαυμαστῶς γὰρ μου ὁ
 λόγος οὗτος ἀντιλαμβάνεται καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, τὸ ἀρμονίαν
 5 τινὰ ἡμῶν εἶναι τὴν ψυχὴν, καὶ ὥσπερ ὑπέμνησέν με ῥηθεῖς
 ὅτι καὶ αὐτῷ μοι ταῦτα προεδέδοκτο. καὶ πάνυ δέομαι
 πάλιν ὥσπερ ἐξ ἀρχῆς ἄλλου τινὸς λόγου ὅς με πείσει ὡς
 τοῦ ἀποθανόντος οὐ συναποθνήσκει ἡ ψυχὴ. λέγε οὖν πρὸς

a 7 τὴν ψυχὴν W   a 8 μηκέτι ἐκείνο T   b 1 ἢ TW:
 εἰ B   b 3 αἰσθέσθαι T: αἰσθάνεσθαι B   b 4 προσήκειν Stephanus
 b 6 ἀνάγκη BW t: ἀνάγκη T   c 3 πάλιν T: πάλαι B   c 5 ὕστερον
 W sed a supra on   c 6 εἴημεν TW: ἦμεν B   c 7 αὐτὰ B² TW:
 om. B   f] εἴη Heindorf   d 1 πιστεύσομεν B: πιστεύσωμεν T

Διὸς πῆ ὁ Σωκράτης μετῆλθε τὸν λόγον; καὶ πότερον
κακέινος, ὡσπερ ὑμᾶς φῆς, ἐνδηλός τι ἐγένετο ἀχθόμενος ἢ e
οὔ, ἀλλὰ πράως ἐβοήθει τῷ λόγῳ; [ἦ] καὶ ἱκανῶς ἐβοήθησεν
ἢ ἐνδεῶς; πάντα ἡμῖν διέλθε ὡς δύνασαι ἀκριβέστατα.

ΦΑΙΔ. Καὶ μὴν, ὦ Ἐχέκρατες, πολλάκις θαυμάσας
Σωκράτη οὐ πρόποτε μᾶλλον ἠγάσθην ἢ τότε παραγενόμενος. 5
τὸ μὲν οὖν ἔχειν ὅτι λέγοι ἐκεῖνος ἴσως οὐδὲν ἄτοπον· ἀλλὰ 89
ἔγωγε μάλιστα ἐθαύμασα αὐτοῦ πρώτον μὲν τοῦτο, ὡς ἠδέως
καὶ εὐμενῶς καὶ ἀγαμένως τῶν νεανίσκων τὸν λόγον ἀπ-
εδέξατο, ἔπειτα ἡμῶν ὡς ὀξέως ἦσθετο ὁ ἑπεπόνθεμεν ὑπὸ
τῶν λόγων, ἔπειτα ὡς εὖ ἡμᾶς ἴασατο καὶ ὡσπερ πεφευγότας 5
καὶ ἠττημένους ἀνεκαλέσατο καὶ προὔτρεψεν πρὸς τὸ παρ-
έπεσθαί τε καὶ συσκοπεῖν τὸν λόγον.

ΕΧ. Πῶς δῆ;

ΦΑΙΔ. Ἐγὼ ἔρῳ. ἔτυχον γὰρ ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ καθή-
μενος παρὰ τὴν κλίνην ἐπὶ χαμαιζήλου τινός, ὁ δὲ ἐπὶ πολὺ b
ὑψηλοτέρου ἢ ἐγώ. καταψήσας οὖν μου τὴν κεφαλὴν καὶ
συμπιέσας τὰς ἐπὶ τῷ αὐχένι τρίχας—ειώθει γάρ, ὅποτε
τύχοι, παίζειν μου εἰς τὰς τρίχας—Αὔριον δῆ, ἔφη, ἴσως, ὦ
Φαίδων, τὰς καλὰς ταύτας κόμας ἀποκερῆι. 5

Ἔοικεν, ἦν δ' ἐγώ, ὦ Σώκρατες.

Οὐκ, ἂν γε ἐμοὶ πείθῃ.

Ἄλλὰ τί; ἦν δ' ἐγώ.

Τήμερον, ἔφη, καὶ γὰρ τὰς ἐμὰς καὶ σὺ ταύτας, ἔανπερ γε
ἡμῖν ὁ λόγος τελευτήσῃ καὶ μὴ δυνώμεθα αὐτὸν ἀναβιώ- 10
σασθαι. καὶ ἔγωγ' ἂν, εἰ σὺ εἶην καὶ με διαφεύγοι ὁ c
λόγος, ἔνορκον ἂν ποιησαίμην ὡσπερ Ἀργεῖοι, μὴ πρότερον
κομήσειν, πρὶν ἂν νικήσω ἀναμαχόμενος τὸν Σιμμίου τε καὶ
Κέβητος λόγον.

e 1 τὶ B : om. T   e 2 ἢ B : ἦ T : om. al. Heindorf   e 5 τότε
B² T W : ποτε B   a 9 καθήμενος ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ T W   b 1 πολὺ
B : πολλῶ T b   b 5 ταύτας B² T W : om. B   b 7 γε ἐμοὶ B T :
ἐμοίγε W   b 10 δυνώμεθα B² T W : δυνάμεθα B   c 1 διαφύγοι T W
c 3 ἀναμαχόμενος in marg. T

5 'ΑΛΛ', ἦν δ' ἐγώ, πρὸς δύο λέγεται οὐδ' ὁ Ἡρακλῆς οἴος
' τε εἶναι.

'Αλλὰ καὶ ἐμέ, ἔφη, τὸν Ἰόλεων παρακάλει, ἕως ἔτι
φῶς ἔστιν.

Παρακαλῶ τοῖνυν, ἔφην, οὐχ ὡς Ἡρακλῆς, ἀλλ' ὡς
10 Ἰόλεως τὸν Ἡρακλῆ.

Οὐδὲν διοίσει, ἔφη. ἀλλὰ πρῶτον εὐλαβηθῶμέν τι πάθος
μὴ πάθωμεν.

Τὸ ποῖον; ἦν δ' ἐγώ.

d Μὴ γενώμεθα, ἦ δ' ὅς, μισόλογοι, ὥσπερ οἱ μισάνθρωποι
γιγνόμενοι· ὡς οὐκ ἔστιν, ἔφη, ὅτι ἂν τις μείζον τούτου
κακὸν πάθοι ἢ λόγους μισήσας. γίγνεται δὲ ἐκ τοῦ αὐτοῦ
τρόπου μισολογία τε καὶ μισανθρωπία. ἦ τε γὰρ μισαν-
5 θρωπία ἐνδύεται ἐκ τοῦ σφόδρα τινὶ πιστεῦσαι ἄνευ τέχνης,
καὶ ἠγήσασθαι παντάπασί γε ἀληθῆ εἶναι καὶ ὑγιῆ καὶ
πιστὸν τὸν ἄνθρωπον, ἔπειτα ὀλίγον ὕστερον εὐρεῖν τούτου
πονηρόν τε καὶ ἄπιστον, καὶ αὐθις ἕτερον· καὶ ὅταν τοῦτο
πολλάκις πάθῃ τις καὶ ὑπὸ τούτων μάλιστα οὐς ἂν ἠγήσαιο
e οἰκειστάτους τε καὶ ἑταιροτάτους, τελευτῶν δὴ θαμὰ προσ-
κρούων μισεῖ τε πάντας καὶ ἠγεῖται οὐδενὸς οὐδὲν ὑγιᾶς
εἶναι τὸ παράπαν. ἦ οὐκ ἦσθησαι σύ πω τοῦτο γιγνόμενον;

Πάνυ γε, ἦν δ' ἐγώ.

5 Οὐκοῦν, ἦ δ' ὅς, αἰσχρόν, καὶ δῆλον ὅτι ἄνευ τέχνης τῆς
περὶ τάνθρωπεια ὁ τοιοῦτος χρῆσθαι ἐπεχειρεῖ τοῖς ἀνθρώ-
ποις; εἰ γὰρ που μετὰ τέχνης ἐχρήτο, ὥσπερ ἔχει οὕτως
90 ἂν ἠγήσατο, τοὺς μὲν χρηστοὺς καὶ πονηροὺς σφόδρα
ὀλίγους εἶναι ἑκατέρους, τοὺς δὲ μεταξὺ πλείστους.

Πῶς λέγεις; ἔφην ἐγώ.

Ὡσπερ, ἦ δ' ὅς, περὶ τῶν σφόδρα σμικρῶν καὶ μεγάλων

c 5 οὐδ' ὁ Ἡρακλῆς λέγεται B³TW c 9 τοῖνυν ἔφην B³W: τοῖνυν
ἔφην B: ἔφην τοῖνυν T ὡς B: ὡς δ T c 11 ἔφην B: om. T
d 6 γε B³TW: τε B e 3 σύ πω] σὺ B et in marg. γρ. W: οὐπω
T W: οὕτω Stob. e 6 ἐπεχειρεῖ Stob.: ἐπιχειρεῖ B T W ἀνθρώ-
ποις B³TW: ἀνθρωπέοις B a 1 ἠγήσατο B Stob.: ἠγήσαιο T b
a 3 ἔφην B: ἦν δ' T W

οἷε τι σπανιώτερον εἶναι ἢ σφόδρα μέγαν ἢ σφόδρα σμικρὸν 5
 ἐξευρεῖν ἄνθρωπον ἢ κύνα ἢ ἄλλο ὁτιοῦν; ἢ αὖ ταχὺν ἢ
 βραδὺν ἢ αἰσχροὺν ἢ καλὸν ἢ λευκὸν ἢ μέλανα; ἢ οὐχὶ
 ἤσθησαι ὅτι πάντων τῶν τοιούτων τὰ μὲν ἄκρα τῶν ἐσχάτων
 σπάνια καὶ ὀλίγα, τὰ δὲ μεταξὺ ἄφθονα καὶ πολλά;

Πάνυ γε, ἦν δ' ἐγώ.

10

Οὐκοῦν οἷε, ἔφη, εἰ πονηρίας ἀγὼν προτεθείη, πάνυ ἂν b
 ὀλίγους καὶ ἐνταῦθα τοὺς πρώτους φανῆναι;

Εἰκὸς γε, ἦν δ' ἐγώ.

Εἰκὸς γάρ, ἔφη. ἀλλὰ ταύτη μὲν οὐχ ὁμοιοὶ οἱ λόγοι
 τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ σοῦ νυνδὴ προάγοντος ἐγὼ ἐφespόμην, 5
 ἀλλ' ἐκείνῃ, ἦ, ἐπειδάν τις πιστεύσῃ λόγῳ τινὶ ἀληθεῖ
 εἶναι ἄνευ τῆς περὶ τοὺς λόγους τέχνης, κᾶπειτα ὀλίγον
 ὕστερον αὐτῷ δόξῃ ψευδοῦς εἶναι, ἐνίοτε μὲν ὦν, ἐνίοτε δ'
 οὐκ ὦν, καὶ αὐθις ἕτερος καὶ ἕτερος.—καὶ μάλιστα δὴ οἱ
 περὶ τοὺς ἀντιλογικὸς λόγους διατρίψαντες οἴσθ' ὅτι τελευ- c
 τῶντες οἴονται σοφώτατοι γεγενῆσθαι καὶ κατανενοηκέναι
 μόνοι ὅτι οὔτε τῶν πραγμάτων οὐδενὸς οὐδὲν ὑγιᾶς οὐδὲ
 βέβαιον οὔτε τῶν λόγων, ἀλλὰ πάντα τὰ ὄντα ἀτεχνῶς ὥσπερ
 ἐν Εὐρίπῳ ἄνω κάτω στρέφεται καὶ χρόνον οὐδένα ἐν 5
 οὐδενὶ μένει.

Πάνυ μὲν οὖν, ἔφην ἐγώ, ἀληθῆ λέγεις.

Οὐκοῦν, ὦ Φαίδων, ἔφη, οἰκτρὸν ἂν εἴη τὸ πάθος, εἰ
 ὄντος δὴ τινος ἀληθοῦς καὶ βεβαίου λόγου καὶ δυνατοῦ
 κατανοῆσαι, ἔπειτα διὰ τὸ παραγίγνεσθαι τοιούτοις τισὶ d
 λόγοις, τοῖς αὐτοῖς τοτὲ μὲν δοκοῦσιν ἀληθέσιν εἶναι, τοτὲ
 δὲ μὴ, μὴ ἑαυτὸν τις αἰτιῶτο μηδὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀτεχνίαν,
 ἀλλὰ τελευτῶν διὰ τὸ ἀλγεῖν ἄσμενος ἐπὶ τοὺς λόγους ἀφ'

a 7 καλὸν ἢ αἰσχροὺν T W οὐχὶ T W : οὐκ B a 10 γε B :
 om. W b 3 γε W : δὲ B T b 4 οἱ B T : om. W b 5 ἀνθρώ-
 ποις B : ἀνθρώποις εἰσίν T W ἐφespόμην T : ἐφespόμην B W
 b 6 ἦ secl. Madvig b 7 ὕστερον ὀλίγον T W b 8 δόξει W
 c 2 καὶ T W : τε καὶ B c 4 οὔτε τῶν λόγων] οὐδὲν τῶν ὄντων in
 marg. B² τὰ B² W : om. B T c 5 κάτω T W : καὶ κάτω B
 c 7 ἔφη B T : om. B² W c 9 δὴ B : γε T W d 1 τοιουτοῖσι
 τισὶ T : τοιουτοῖσι B t d 2 ἀληθέσιν B : ἀληθῆ λέγειν T d 3 μὴ
 alterum om. pr. T tis om. W

5 ἑαυτοῦ τὴν αἰτίαν ἀπόσαιοτο καὶ ἤδη τὸν λοιπὸν βίον μισῶν
τε καὶ λαιδορῶν τοὺς λόγους διατελοῖ, τῶν δὲ ὄντων τῆς
ἀληθείας τε καὶ ἐπιστήμης στέρηθείη.

Νὴ τὸν Δία, ἦν δ' ἐγώ, οἰκτρὸν δῆτα.

Πρῶτον μὲν τοίνυν, ἔφη, τοῦτο εὐλαβηθῶμεν, καὶ μὴ
e παρίωμεν εἰς τὴν ψυχὴν ὡς τῶν λόγων κινδυνεῦει οὐδὲν
ὑγιὲς εἶναι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ὅτι ἡμεῖς οὐπω ὑγιῶς ἔχομεν,
ἀλλὰ ἀνδριστέον καὶ προθυμητέον ὑγιῶς ἔχειν, σοὶ μὲν οὖν
καὶ τοῖς ἄλλοις καὶ τοῦ ἔπειτα βίου παντὸς ἕνεκα, ἐμοὶ δὲ
91 αὐτοῦ ἕνεκα τοῦ θανάτου, ὡς κινδυνεύω ἐγώ γε ἐν τῷ παρόντι
περὶ αὐτοῦ τούτου οὐ φιλοσόφως ἔχειν ἀλλ' ὥσπερ οἱ πάντες
ἀπαίδευτοι φιλονίκως. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ὅταν περὶ τοῦ ἀμ-
φισβητῶσι, ὅπῃ μὲν ἔχει περὶ ὧν ἂν ὁ λόγος ἦ οὐ φροντί-
5 ζουσι, ὅπως δὲ ἂν αὐτοὶ ἔθεντο ταῦτα δόξει τοῖς παροῦσιν,
τοῦτο προθυμοῦνται. καὶ ἐγώ μοι δοκῶ ἐν τῷ παρόντι
τοσοῦτον μόνον ἐκείνων διοίσειν· οὐ γὰρ ὅπως τοῖς παροῦσιν
ἂν ἐγὼ λέγω δόξει ἀληθῆ εἶναι προθυμήσομαι, εἰ μὴ εἴη
πάρεργον, ἀλλ' ὅπως αὐτῷ ἐμοὶ ὅτι μάλιστα δόξει οὕτως
b ἔχειν. λογιζομαι γάρ, ὦ φίλε ἑταῖρε—θέασαι ὡς πλεο-
νεκτικῶς—εἰ μὲν τυγχάνει ἀληθῆ ὄντα ἂν λέγω, καλῶς δὴ
ἔχει τὸ πεισθῆναι· εἰ δὲ μηδὲν ἐστὶ τελευτήσαντι, ἀλλ' οὖν
τοῦτόν γε τὸν χρόνον αὐτὸν τὸν πρὸ τοῦ θανάτου ἦττον τοῖς
5 παροῦσιν ἀηδῆς ἔσομαι ὀδυρόμενος, ἢ δὲ ἄνοιά μοι αὕτη οὐ
συνδιατελεῖ—κακὸν γὰρ ἂν ἦν—ἀλλ' ὀλίγον ὕστερον ἀπο-
λείται. ✕παρεσκευασμένος δὴ, ἔφη, ὦ Συμμία τε καὶ Κέβης,
οὕτως ἐρχομαι ἐπὶ τὸν λόγον· ὑμεῖς μέντοι, ἂν ἐμοὶ πεί-
c θησθε, σμικρὸν φροντίσαντες Σωκράτους, τῆς δὲ ἀληθείας
πολὺ μᾶλλον, ἔαν μὲν τι ὑμῖν δοκῶ ἀληθὲς λέγειν, συνομολο-
γήσατε, εἰ δὲ μή, παντὶ λόγῳ ἀντιτείνετε, [εὐλαβοῦμενοι]

d 6 τοὺς λόγους B² T W : om. B   d 9 εὐλαβηθῶμεν B T : εὐλε-
βητέον B² W (sed θῶμεν s. v.)   a 3 φιλονείκως B t : φιλονεικῶσιν T
ἀμφισβητήσωσιν T W   a 8-9 δόξει T : δόξη B   a 8 προθυμήσομαι T :
προθυμηθήσομαι B   b 1 ὡς B T : ὥσπερ W   b 4 γε B² T W :
δὲ B   b 5 ἄνοια B² T W : διάνοια B   b 7 δὴ B : μὲν δὴ T b
c 2 λέγειν ἀληθές T   c 3 εὐλαβοῦμενοι B² T W : om. B

ὅπως μὴ ἐγὼ ὑπὸ προθυμίας ἄμα ἐμαυτὸν τε καὶ ὑμᾶς ἐξαπατήσας, ὥσπερ μέλιττα τὸ κέντρον ἐγκαταλιπὼν οἰχήσομαι. 1/5

Ἄλλ' ἰτέον, ἔφη. πρῶτόν με ὑπομνήσατε ἃ ἐλέγετε, ἐὰν μὴ φαίνωμαι μεμνημένος. Σιμμίας μὲν γάρ, ὡς ἐγῶμαι, ἀπιστεῖ τε καὶ φοβεῖται μὴ ἡ ψυχὴ ὅμως καὶ θειότερον καὶ κάλλιον ὄν τοῦ σώματος προαπολλύηται ἐν ἁρμονίας εἶδει d οὔσα. Κέβης δέ μοι ἔδοξε τοῦτο μὲν ἐμοὶ συγχωρεῖν, πολυχρονιώτερόν γε εἶναι ψυχὴν σώματος, ἀλλὰ τὸδε ἄδηλον παντί, μὴ πολλὰ δὴ σώματα καὶ πολλάκις κατατρίψασα ἢ ψυχὴ τὸ τελευταῖον σῶμα καταλιπούσα νῦν 5 αὐτὴ ἀπολλύηται, καὶ ἢ αὐτὸ τοῦτο θάνατος, ψυχῆς ὄλεθρος, ἐπεὶ σῶμά γε αἰεὶ ἀπολλύμενον οὐδὲν παύεται. Ἄρα ἄλλ' ἢ ταῦτ' ἐστίν, ὦ Σιμμία τε καὶ Κέβης, ἃ δεῖ ἡμᾶς ἐπισκοπεῖσθαι;

Συνωμολογείτην δὴ ταῦτ' εἶναι ἄμφω. e

Πότερον οὖν, ἔφη, πάντας τοὺς ἐμπροσθε λόγους οὐκ ἀποδέχεσθε, ἢ τοὺς μὲν, τοὺς δ' οὔ;

Τοὺς μὲν, ἐφάτην, τοὺς δ' οὔ.

Τί οὖν, ἢ δ' ὅς, περὶ ἐκείνου τοῦ λόγου λέγετε ἐν ᾧ 5 ἔφαμεν τὴν μάθησιν ἀνάμνησιν εἶναι, καὶ τούτου οὕτως ἔχοντος ἀναγκαίως ἔχειν ἄλλοθι πρότερον ἡμῶν εἶναι τὴν ψυχὴν, πρὶν ἐν τῷ σώματι ἐνδεθῆναι; 92

Ἐγὼ μὲν, ἔφη ὁ Κέβης, καὶ τότε θαυμαστῶς ὡς ἐπέισθην ὑπ' αὐτοῦ καὶ νῦν ἐμμένω ὡς οὐδενὶ λόγῳ.

Καὶ μὴν, ἔφη ὁ Σιμμίας, καὶ αὐτὸς οὕτως ἔχω, καὶ πάντῳ ἂν θαυμάζοιμι εἴ μοι περὶ γε τούτου ἄλλο ποτέ τι δόξειεν. 5

Καὶ ὁ Σωκράτης, Ἄλλὰ ἀνάγκη σοι, ἔφη, ὦ ξένη Θηβαίε, ἄλλα δόξαι, ἐάνπερ μείνη ἢδε ἡ οἴησις, τὸ ἁρμονίαν μὲν εἶναι σύνθετον πρᾶγμα, ψυχὴν δὲ ἁρμονίαν τιτὰ ἐκ τῶν κατὰ τὸ

c 7 γὰρ B: om. T ὡς ἐγῶμαι om. W: ἐγῶμαι s. v. w d 1 κάλλιστον W d 5 νῦν ante τὸ τελευταῖον transp. T d 8 δεῖ e δὴ T e 4 ἐφάτην T b Stob.: φάτην B W e 5 λέγετε T Stob.: λέγεται B W e 7 ἄλλοθι T: ἄλλο τι B Stob.: ἄλλοθί που W a 3 ἐμμένω W a 5 ἄλλο T b: ἄλλα B W Stob. ποτέ τι scripsi: ποτέ ἐτι T Stob.: ποτέ B W a 7 ἄλλα] ἄλλο Stob. δόξαι T Stob. (sed δοξαι εν pr. T): δοξάσαι B W

σῶμα ἐντεταμένων συγκείσθαι· οὐ γάρ που ἀποδέξει γε
 b σαυτοῦ λέγοντος ὡς πρότερον ἢ ἄρμονία συγκειμένη, πρὶν
 ἐκεῖνα εἶναι ἐξ ὧν ἔδει αὐτὴν συντεθῆναι. ἢ ἀποδέξει;

Οὐδαμῶς, ἔφη, ὦ Σώκρατες.

Αἰσθάνη οὖν, ἢ δ' ὅς, ὅτι ταῦτά σοι συμβαίνει λέγειν,
 5 ὅταν φῆς μὲν εἶναι τὴν ψυχὴν πρὶν καὶ εἰς ἀνθρώπου εἰδός
 τε καὶ σῶμα ἀφικέσθαι, εἶναι δὲ αὐτὴν συγκειμένην ἐκ τῶν
 οὐδέπω ὄντων; οὐ γὰρ δὴ ἄρμονία γέ σοι τοιοῦτόν ἐστιν
 φ' ἀπεικάζεις, ἀλλὰ πρότερον καὶ ἡ λύρα καὶ αἱ χορδαὶ καὶ
 c οἱ φθόγγοι ἔτι ἀνάρμοστοι ὄντες γίνονται, τελευταῖον δὲ
 πάντων συνίσταται ἡ ἄρμονία καὶ πρῶτον ἀπόλλυται. οὗτος
 οὖν σοι ὁ λόγος ἐκείνῳ πῶς συνάσσεται;

Οὐδαμῶς, ἔφη ὁ Σιμμίας.

5 Καὶ μὴν, ἢ δ' ὅς, πρέπει γε εἶπερ τῷ ἄλλῳ λόγῳ συνωδῶ
 εἶναι καὶ τῷ περὶ ἄρμονίας.

Πρέπει γάρ, ἔφη ὁ Σιμμίας.

Οὗτος τοίνυν, ἔφη, σοὶ οὐ συνωδός· ἀλλ' ὄρα πότερον
 αἰρῆ τῶν λόγων, τὴν μάθησιν ἀνάμνησιν εἶναι ἢ ψυχὴν
 10 ἄρμονίαν;

Πολὸν μᾶλλον, ἔφη, ἐκείνον, ὦ Σώκρατες. ὅδε μὲν γάρ
 d μοι γέγονεν ἄνευ ἀποδείξεως μετὰ εἰκότος τινὸς καὶ εὐπρε-
 πείας, ὅθεν καὶ τοῖς πολλοῖς δοκεῖ ἀνθρώποις· ἐγὼ δὲ τοῖς
 διὰ τῶν εἰκότων τὰς ἀποδείξεις ποιουμένοις λόγοις σύνοῖδα
 οὔσιν ἀλαζόσιν, καὶ ἂν τις αὐτοὺς μὴ φυλάττηται, εὔ μάλα
 5 ἐξαπατῶσι, καὶ ἐν γεωμετρίας καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἅπασιν.
 ὁ δὲ περὶ τῆς ἀναμνήσεως καὶ μαθήσεως λόγος δι' ὑποθέσεως
 ἀξίας ἀποδέξασθαι εἴρηται. ἐρρήθη γάρ που οὕτως ἡμῶν
 εἶναι ἢ ψυχὴν καὶ πρὶν εἰς σῶμα ἀφικέσθαι, ὥσπερ αὐτῆς
 ἐστιν ἢ οὐσία ἔχουσα τὴν ἐπωνυμίαν τὴν τοῦ "ὁ ἔστιν."

b 1 σαυτοῦ B² T W Stob. : αὐτοῦ B   b 4 ὅτι B T Stob. : ὅτι οὐ W
 b 6 τε B² T W : γε B : om. Stob.   b 8 φ B² T W Stob. : θ B
 c 3 ξυνάσσεται B² T W : ξυνέσσεται B : ξυναιέσσεται Stob.   c 8 σοὶ
 οὐ B² T W Stob. : οἴου B   c 9 ψυχὴν B² T W Stob. : ψυχὴ B
 c 11 ἔφη ἐκεῖνο B (ἐκείνον B²) : ἐκείνον ἔφη T W Stob.   d 7 ὑποδέ-
 ξασθαι W sed à supra ὁ   d 8 αὐτῆς] αὐτὴ Mudge

ἐγὼ δὲ ταύτην, ὡς ἔμαντὸν πείθω, ἰκανῶς τε καὶ ὀρθῶς ἀπο- e
δέδεγμαι. ἀνάγκη οὖν μοι, ὡς ἔοικε, διὰ ταῦτα μήτε ἔμαντοῦ
μήτε ἄλλου ἀποδέχεσθαι λέγοντος ὡς ψυχὴ ἔστιν ἄρμονία.

Τί δέ, ἢ δ' ὅς, ὦ Συμμία, τῆδε; δοκεῖ σοι ἄρμονία ἢ ἄλλη 93
τιῶι συνθέσει προσήκει ἄλλως πῶς ἔχειν ἢ ὡς ἂν ἐκεῖνα
ἔχη ἐξ ὧν ἂν συγκέηται;

Οὐδαμῶς.

Οὐδὲ μὴν ποιεῖν τι, ὡς ἐγῆμαι, οὐδέ τι πάσχειν ἄλλο 5
παρ' ἢ ἂν ἐκεῖνα ἢ ποιῆ ἢ πάσχη; Συνέφη.

Οὐκ ἄρα ἠγεῖσθαι γε προσήκει ἄρμονίαν τούτων ἐξ ὧν ἂν
συντεθῆ, ἀλλ' ἔπεσθαι. Συνεδόκει.

Πολλοῦ ἄρα δεῖ ἐναντία γε ἄρμονία κινηθῆναι ἂν ἢ
φθέγξασθαι ἢ τι ἄλλο ἐναντιωθῆναι τοῖς αὐτῆς μέρεσι.

Πολλοῦ μέντοι, ἔφη. 10

Τί δέ; οὐχ οὕτως ἄρμονία πέφυκεν εἶναι ἐκάστη ἄρμονία
ὡς ἂν ἄρμοσθῆ;

Οὐ μανθάνω, ἔφη.

*Ἡ οὐχί, ἢ δ' ὅς, ἂν μὲν μᾶλλον ἄρμοσθῆ καὶ ἐπὶ πλέον,
εἴπερ ἐνδέχεται τοῦτο γίνεσθαι, μᾶλλον τε ἂν ἄρμονία εἴη καὶ b
πλείων, εἰ δ' ἦττόν τε καὶ ἐπ' ἔλαττον, ἦττων τε καὶ ἐλάττων;

Πάνυ γε.

*Ἡ οὖν ἔστι τοῦτο περὶ ψυχῆν, ὥστε καὶ κατὰ τὸ σμικρό-
τατον μᾶλλον ἐτέραν ἐτέρας ψυχῆς ἐπὶ πλέον καὶ μᾶλλον 5
ἢ ἐπ' ἔλαττον καὶ ἦττον αὐτὸ τοῦτο εἶναι, ψυχῆν;

Οὐδ' ὀπωστιοῦν, ἔφη.

Φέρε δὴ, ἔφη, πρὸς Διός· λέγεται ψυχὴ ἢ μὲν νοῦν τε
ἔχειν καὶ ἀρετὴν καὶ εἶναι ἀγαθὴ, ἢ δὲ ἀνοίαν τε καὶ μοχθηρίαν
καὶ εἶναι κακὴ; καὶ ταῦτα ἀληθῶς λέγεται; c

*Ἀληθῶς μέντοι.

a 1 ἂν ἐκεῖνα B Stob. : ἐκεῖνα ἂν T a 2 ἐξ B T : τὰ ἐξ W
a 8 ἂν Stob. : om. B T W a 14 ἢ om. Heusde b 1 ἂν B Stob. :
om. T b 2 ἦττων B T W Stob. : ἦττον al. b 4 ἢ T b : ἢ B² et
s. v. W : εἰ B W b 5 μᾶλλον secl. Heusde ψυχῆν Stob.
b 6 ἐπ(1) B T Stob. : om. W b 8 ἔφη B Stob. : om. T τε
B Stob. ; om. T W

Τῶν οὖν θεμένων ψυχὴν ἁρμονίαν εἶναι τί τις φήσει
ταῦτα ὄντα εἶναι ἐν ταῖς ψυχαῖς, τὴν τε ἀρετὴν καὶ τὴν
5 κακίαν; πότερον ἁρμονίαν αὐτὰς ἄλλημ καὶ ἀναρμοστίαν;
καὶ τὴν μὲν ἡρμόσθαι, τὴν ἀγαθὴν, καὶ ἔχειν ἐν αὐτῇ
ἁρμονίᾳ οὖσῃ ἄλλην ἁρμονίαν, τὴν δὲ ἀναρμοστον αὐτὴν τε
εἶναι καὶ οὐκ ἔχειν ἐν αὐτῇ ἄλλην;

Οὐκ ἔχω ἔγωγ', ἔφη ὁ Σιμμίας, εἰπεῖν· δῆλον δ' ὅτι
10 τοιαῦτ' ἄττ' ἂν λέγοι ὁ ἐκεῖνο ὑποθέμενος.

δ Ἀλλὰ προωμολόγηται, ἔφη, μηδὲν μᾶλλον μηδ' ἦττον
ἐτέραν ἐτέρας ψυχὴν ψυχῆς εἶναι· τοῦτο δ' ἔστι τὸ ὁμο-
λόγημα, μηδὲν μᾶλλον μηδ' ἐπὶ πλέον μηδ' ἦττον μηδ' ἐπ'
ἐλαττον ἐτέραν ἐτέρας ἁρμονίαν ἁρμονίας εἶναι. ἢ γάρ;

5 Πάνυ γε.

Τὴν δέ γε μηδὲν μᾶλλον μηδὲ ἦττον ἁρμονίαν οὖσαν μήτε
μᾶλλον μήτε ἦττον ἡρμόσθαι· ἔστιν οὕτως;

*Ἔστιν.

Ἡ δὲ μήτε μᾶλλον μήτε ἦττον ἡρμωσμένη ἔστιν ὅτι πλέον
10 ἢ ἐλαττον ἁρμονίας μετέχει, ἢ τὸ ἴσον;

Τὸ ἴσον.

Οὐκοῦν ψυχὴ ἐπειδὴ οὐδὲν μᾶλλον οὐδ' ἦττον ἄλλη
e ἄλλης αὐτὸ τοῦτο, ψυχῆ, ἐστίν, οὐδὲ δὴ μᾶλλον οὐδὲ ἦττον
ἡρμωσται;

Οὕτω.

Τοῦτο δέ γε πεποθυῖα οὐδὲν πλέον ἀναρμοστίας οὐδὲ
5 ἁρμονίας μετέχει ἄν;

Οὐ γὰρ οὖν.

Τοῦτο δ' αὖ πεποθυῖα ἂρ' ἄν τι πλέον κακίας ἢ ἀρετῆς
μετέχει ἐτέρα ἐτέρας, εἴπερ ἢ μὲν κακία ἀναρμοστία, ἢ δὲ
ἀρετὴ ἁρμονία εἶη;

c 3 θεμένων B: τιθεμένων T b Stob. c 5 πότερον B: πότερα T
Stob. αὐτὰς B Stob.: τινὰ αὐτὰ T ἄλλην] καλὴν in marg. B²
c 9 ἔγωγε, φησὶν Stob. δ B² T W: δ B d 4 ἁρμονίας secl.
Schmidt d 6-7 μήτε . . . μήτε Stallbaum: μηδὲ . . . μηδὲ B T W
Stob. d 9 ἢ T: ἢ W: εἰ B Stob. d 12 ἐπειδὴ om. Stob.
e 1 οὐδὲ] οὐδὲν Bekker

Οὐδὲν πλέου.

10

Μάλλον δέ γέ που, ὦ Σιμμία, κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον
κακίας οὐδεμία ψυχὴ μεθέξει, εἴπερ ἄρμονία ἐστίν· ἄρμονία
γὰρ δήπου παντελῶς αὐτὸ τοῦτο οὔσα, ἄρμονία, ἀναρμοστίας
οὔποτ' ἂν μετάσχοι.

94

Οὐ μέντοι.

5

Οὐδέ γε δήπου ψυχὴ, οὔσα παντελῶς ψυχὴ, κακίας.

Πῶς γὰρ ἔκ γε τῶν προειρημένων;

Ἐκ τούτου ἄρα τοῦ λόγου ἡμῖν πᾶσαι ψυχαὶ πάντων
ζῶων ὁμοίως ἀγαθαὶ ἔσονται, εἴπερ ὁμοίως ψυχαὶ πεφύκασιν
αὐτὸ τοῦτο, ψυχαί, εἶναι.

10

Ἐμοιγε δοκεῖ, ἔφη, ὦ Σώκρατες.

Ἡ καὶ καλῶς δοκεῖ, ἦ δ' ὅς, οὕτω λέγεσθαι, καὶ πάσχειν
ἂν ταῦτα ὁ λόγος εἰ ὀρθὴ ἢ ὑπόθεσις ἦν, τὸ ψυχὴν ἄρμονίαν
εἶναι;

b

Οὐδ' ὀπωστιοῦν, ἔφη.

Τί δέ; ἦ δ' ὅς· τῶν ἐν ἀνθρώπῳ πάντων ἔσθ' ὅτι ἄλλο
λέγεις ἄρχειν ἢ ψυχὴν ἄλλως τε καὶ φρόνιμον;

5

Οὐκ ἔγωγε.

Πότερον συγχωροῦσαν τοῖς κατὰ τὸ σῶμα πάθεσιν ἢ καὶ
ἐναντιομένην; λέγω δὲ τὸ τοιούδε, οἷον καύματος ἐνότος
καὶ δίψους ἐπὶ τούνωτιον ἔλκειν, τὸ μὴ πίνειν, καὶ πείνης
ἐνούσης ἐπὶ τὸ μὴ ἐσθίειν, καὶ ἄλλα μυρία που ὀρώμεν
ἐναντιομένην τὴν ψυχὴν τοῖς κατὰ τὸ σῶμα· ἢ οὐ;

10

c

Πάνν μὲν οὖν.

Οὐκοῦν αὖ ὠμολογήσαμεν ἐν τοῖς πρόσθεν μήποτ' ἂν
αὐτήν, ἄρμονίαν γε οὔσαν, ἐναντία ἄδειν οἷς ἐπιτείνοιτο

a 9 ψυχαὶ secl. ci. Heindorf a 10 τοῦτο T W Stob. : τοῦτο
τὸ B t εἶναι ψυχαὶ Stob. b 1 ἂν Stob. : om. B T W ἢ T W
Stob. : om. B b 7 πάθεσιν B T : παθήμασιν W Stob. ἢ καὶ
B² T W Stob. : om. B b 8 ἐναντιομένην T (sed add. in marg.
παθήμασιν) W Stob. : ἐναντιομένην παθήμασι B τὸ B T Stob. :
om. W οἷον T W Stob. : ὡς εἰ B : ὡσεὶ et ὡς καύματος in marg. b
b 9 τὸ B T : τοῦ W b 10 που μυρία Stob. c 3 πρόσθεν B T
Stob. : ἔμπροσθεν W μήποτ' ἂν αὐτήν B² T W : μήποτε ταύτην
B Stob.

5 καὶ χαλῶτο καὶ ψάλλοιτο καὶ ἄλλο ὅτιοῦν πάθος πάσχοι
ἐκεῖνα ἐξ ὧν τυγχάνοι οὔσα, ἀλλ' ἔπεσθαι ἐκείνοισ καὶ οὔποτ'
ἀν ἡγεμονεύειν;

Ἔμολογήσαμεν, ἔφη· πῶς γὰρ οὔ;

Τί οὖν; νῦν οὐ πᾶν τούναντίον ἡμῖν φαίνεται ἐργαζομένη,
10 ἡγεμονεύουσα τε ἐκείνων πάντων ἐξ ὧν φησί τις αὐτὴν
d εἶναι, καὶ ἐναντιουμένη ὀλίγου πάντα διὰ παντὸς τοῦ βίου
καὶ δεσπόζουσα πάντας τρόπους, τὰ μὲν χαλεπώτερον κολά-
ζουσα καὶ μετ' ἀλγηδόνων, τά τε κατὰ τὴν γυμναστικὴν καὶ
τὴν ἰατρικὴν, τὰ δὲ πραότερον, καὶ τὰ μὲν ἀπειλοῦσα, τὰ δὲ
5 νουθετοῦσα, ταῖς ἐπιθυμίαις καὶ ὀργαῖς καὶ φόβοις ὡς ἄλλη
οὔσα ἄλλῳ πράγματι διαλεγόμενη; οἷόν που καὶ Ὅμηρος ἐν
'Ὀδυσσεΐα πεποίηκεν, οὗ λέγει τὸν Ὀδυσσεΐα·

στῆθος δὲ πλήξας κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ·

e τέτλαθι δῆ, κραδίη· καὶ κύντερον ἄλλο ποτ' ἔτλης.

ἄρ' οἶε αὐτὸν ταῦτα ποιῆσαι διανοούμενον ὡς ἁρμονίας
αὐτῆς οὔσης καὶ οἷας ἄγεσθαι ὑπὸ τῶν τοῦ σώματος παθη-
μάτων, ἀλλ' οὐχ οἷας ἄγειν τε ταῦτα καὶ δεσπόζειν, καὶ
5 οὔσης αὐτῆς πολὺν θειοτέρου τινὸς πράγματος ἢ καθ'
ἁρμονίαν;

Νῆ Δία, ὦ Σώκρατες, ἔμοιγε δοκεῖ.

Οὐκ ἄρα, ὦ ἄριστε, ἡμῖν οὐδαμῆ καλῶς ἔχει ψυχὴν
95 ἁρμονίαν τινὰ φάναι εἶναι· οὔτε γὰρ ἄν, ὡς ἔοικεν, Ὅμηρῳ
θείῳ ποιητῇ ὁμολογοῖμεν οὔτε αὐτοὶ ἡμῖν αὐτοῖς.

Ἔχει οὕτως, ἔφη.

Εἶεν δῆ, ἢ δ' ὅς ὁ Σωκράτης, τὰ μὲν Ἄρμονίας ἡμῖν τῆς
5 Θηβαϊκῆς Ἰλαά πῶς, ὡς ἔοικε, μετρίως γέγονεν· τί δὲ δὴ τὰ
Κάδμου, ἔφη, ὦ Κέβης, πῶς ἰλασόμεθα καὶ τίνι λόγῳ;

Σύ μοι δοκεῖς, ἔφη ὁ Κέβης, ἐξευρήσειν· τουτουὶ γοῦν

c 5 ψάλλοιτο pr. T (ut vid.) Stob.: πάλλοιτο B T W c 6 τυγχάνοι
T: τυγχάνει B Stob. c 9 νῦν B T Stob.: om. W d 1 ἐνατιου-
μένη B² T W Stob.: ἐναντιουμένην B d 3 τε B T Stob.: δὲ W
e 3 παθημάτων B² T W Stob.: παθῶν B e 5 πράγματος B: dm. T
Stob. e 7 ἔμοιγε B Stob.: ἐμοὶ T e 3 ἔχει T W Stob.:
ἔχειν B t a 7 τουτουὶ B: τούτων T

τὸν λόγον τὸν πρὸς τὴν ἁρμονίαν θαυμαστῶς μοι εἶπες ὡς
 παρὰ δόξαν. Συμμίον γὰρ λέγοντος ὅτε ἠπόρει, πάνυ ἐθαύ-
 μαζον εἶ τι ἕξει τις χρήσασθαι τῷ λόγῳ αὐτοῦ· πάνυ οὖν **b**
 μοι ἀτόπως ἔδοξεν εὐθύς τὴν πρώτην ἐφοδον οὐ δέξασθαι
 τοῦ σοῦ λόγου. ταῦτά δὴ οὐκ ἂν θαυμάσαιμι καὶ τὸν τοῦ
 Κάδμου λόγον εἰ πάθοι.

Ὦγαθέ, ἔφη ὁ Σωκράτης, μὴ μέγα λέγε, μὴ τις ἡμῖν **5**
 βασκανία περιτρέψῃ τὸν λόγον τὸν μέλλοντα ἔσεσθαι.
 ἀλλὰ δὴ ταῦτα μὲν τῷ θεῷ μελήσει, ἡμεῖς δὲ Ὀμηρικῶς
 ἐγγὺς ἰόντες πειρώμεθα εἰ ἄρα τι λέγεις. ἔστι δὲ δὴ τὸ
 κεφάλαιον ὧν ζητεῖς· ἀξιοῖς ἐπιδειχθῆναι ἡμῶν τὴν ψυχὴν
 ἀνώλεθρόν τε καὶ ἀθάνατον οὔσαν, εἰ φιλόσοφος ἀνὴρ μέλ- **c**
 λων ἀποθανεῖσθαι, θαρρῶν τε καὶ ἠγούμενος ἀποθανῶν ἐκεῖ
 εὖ πράξειε διαφερόντως ἢ εἰ ἐν ἄλλῳ βίῳ βιοὺς ἐτελεύτα,
 μὴ ἀνόητόν τε καὶ ἠλίθιον θάρρος θαρρήσει. τὸ δὲ ἀπο-
 φαίνειν ὅτι ἰσχυρόν τί ἐστιν ἡ ψυχὴ καὶ θεοειδὲς καὶ ἦν ἔτι **5**
 πρότερον, πρὶν ἡμᾶς ἀνθρώπους γενέσθαι, οὐδὲν κωλύει
 φῆς πάντα ταῦτα μηνύειν, ἀθανασίαν μὲν μὴ, ὅτι δὲ πολυ-
 χροنیον τέ ἐστιν ψυχὴ καὶ ἦν που πρότερον ἀμήχανον ὅσον
 χρόνον καὶ ἦδει τε καὶ ἔπραττεν πολλὰ ἄττα· ἀλλὰ γὰρ
 οὐδὲν τι μᾶλλον ἦν ἀθάνατον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ εἰς ἀν- **d**
 θρώπου σῶμα ἐλθεῖν ἀρχὴ ἦν αὐτῇ ὀλέθρου, ὥσπερ νόσος·
 καὶ τάλαιπωρομένη τε δὴ τοῦτον τὸν βίον ζῶη καὶ τελευτῶσά
 γε ἐν τῷ καλουμένῳ θανάτῳ ἀπολλύοιτο. διαφέρειν δὲ δὴ
 φῆς οὐδὲν εἶτε ἄπαξ εἰς σῶμα ἔρχεται εἶτε πολλάκις, πρὸς **5**
 γε τὸ ἕκαστον ἡμῶν φοβεῖσθαι· προσήκει γὰρ φοβεῖσθαι,
 εἰ μὴ ἀνόητος εἴη, τῷ μὴ εἰδότηι μηδὲ ἔχοντι λόγον διδόναι
 ὡς ἀθάνατόν ἐστι. τοιαῦτ' ἄττα ἐστίν, οἶμαι, ὧ Κέβηθ, ἂ **e**

a 9 ὅτε] ὅ τι ci. Forster   b 1 χρήσασθαι B: χρῆσθαι T   οὖν T:
 μὲν οὖν B   b 5 ἡμῖν W: ἡμῶν B T   b 6 ἔσεσθαι B T: λέγεσθαι
 B² W t   c 3 εἰ B: om. T   c 5 ἦν B T: ὅτι ἦν B² W   c 7 φῆς
 ἀν in marg. b   πολυχρονιώτερον W   c 8 ὅσον χρόνον B: om. T
 d 4 διαφέρει al. Heindorf   d 6 προσήκειν Baiter   e 1 τοιαῦτ'
 ἄττα B: τοιαῦτα T

λέγεις· καὶ ἐξεπίτηδες πολλάκις ἀναλαμβάνω, ἵνα μὴ τι διαφύγη ἡμᾶς, εἴ τέ τι βούλει, προσθήῃς ἢ ἀφέλῃς.

Καὶ ὁ Κέβης, Ἄλλ' οὐδὲν ἔγωγε ἐν τῷ παρόντι, ἔφη, οὔτε ἀφελεῖν οὔτε προσθεῖναι δέομαι· ἔστι δὲ ταῦτα ἂ λέγω.

Ὁ οὖν Σωκράτης συχνὸν χρόνον ἐπισχὼν καὶ πρὸς ἑαυτὸν τι σκεψάμενος, Οὐ φαῦλον πρᾶγμα, ἔφη, ὦ Κέβης, ζητεῖς· ὄλως γὰρ δεῖ περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς τὴν αἰτίαν διαπραγματεύσασθαι. ἐγὼ οὖν σοι δίειμι περὶ αὐτῶν, ἐὰν βούλη, τὰ γε ἐμὰ πάθη· ἔπειτα ἂν τί σοι χρήσιμον φαίνεται ὧν ἂν λέγω, πρὸς τὴν πειθῶ περὶ ὧν δὴ λέγεις χρήση.

Ἄλλὰ μήν, ἔφη ὁ Κέβης, βούλομαι γε.

Ἄκουε τοίνυν ὡς ἐροῦντος. ἐγὼ γάρ, ἔφη, ὦ Κέβης, νέος ὢν θαυμαστῶς ὡς ἐπεθύμησα ταύτης τῆς σοφίας ἦν δὴ καλοῦσι περὶ φύσεως ἱστορίαν· ὑπερήφανος γάρ μοι ἐδόκει εἶναι, εἰδέναι τὰς αἰτίας ἐκάστου, διὰ τί γίγνεται ἕκαστον καὶ διὰ τί ἀπόλλυται καὶ διὰ τί ἔστι. καὶ πολλάκις ἐμαυτὸν ἄνω κάτω μετέβαλλον σκοπῶν πρῶτον τὰ τοιαῦτα· Ἄρ' ἐπειδὴν τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν σηπεδόνα τινὰ λάβῃ, ὡς τινες ἔλεγον, τότε δὴ τὰ ζῶα συντρέφεται; καὶ πότερον τὸ αἷμά ἐστιν ᾧ φρουοῦμεν, ἢ ὁ ἀῆρ ἢ τὸ πῦρ; ἢ τούτων μὲν οὐδέν, ὁ δ' ἐγκέφαλός ἐστιν ὁ τὰς αἰσθήσεις παρέχων τοῦ ἀκούειν καὶ ὄρᾶν καὶ ὁσφραίνεσθαι, ἐκ τούτων δὲ γίγνοιτο μνήμη καὶ δόξα, ἐκ δὲ μνήμης καὶ δόξης λαβούσης τὸ ἡρεμεῖν, κατὰ ταῦτα γίνεσθαι ἐπιστήμην; καὶ αὐτῶν τὰς φθορὰς σκοπῶν, καὶ τὰ περὶ τὸν οὐρανόν

ε 3 διαφύγη W : διαφεύγοι B T   ε 9 δεῖ B T Stob. : δὴ W
 α 3 φανεῖται T   δὴ λέγεις Baumann : ἂν λέγῃς B : λέγεις T Stob.
 α 5-6 βούλομαι ... Κέβης om. B : add. in marg. B²   α 5 γε B² W t :
 τε T   α 8 ὑπερήφανος B T W (ὑπέρφρων schol.) : ὑπερήφανον Eus.
 Stob.   α 9 εἰδέναι B² T W Eus. Stob. : om. B   αἰτίας B W
 Eus. Stob. et in marg. γρ. T : ἱστορίας T   β 1 πρῶτον B² T W
 Eus. Stob. : om. B   β 2 καὶ τὸ ψυχρὸν T Eus. Stob. : καὶ ψυχρὸν
 B W : secl. Schanz : καὶ τὸ ὑγρὸν Sprengel   β 8 κατὰ ταῦτα B W
 Eus. Stob. : καὶ ταῦτα T : κατὰ ταῦτά Heindorf

τε καὶ τὴν γῆν πάθη, τελευτῶν οὕτως ἐμαντῶ ἔδοξα πρὸς c
 ταύτην τὴν σκέψιν ἀφυῆς εἶναι ὡς οὐδὲν χρῆμα. τεκμή-
 ριον δέ σοι ἐρῶ ἱκανόν· ἐγὼ γὰρ ἂ καὶ πρότερον σαφῶς
 ἠπιστάμην, ὥς γε ἐμαντῶ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐδόκουν, τότε
 ὑπὸ ταύτης τῆς σκέψεως οὕτω σφόδρα ἐτυφλώθην, ὥστε 5
 ἀπέμαθον καὶ ταῦτα ἂ πρὸ τοῦ ᾧμην εἰδέναί, περὶ ἄλλων τε
 πολλῶν καὶ διὰ τί ἄνθρωπος αὐξάνεται. τοῦτο γὰρ ᾧμην
 πρὸ τοῦ παντὶ δῆλον εἶναι, ὅτι διὰ τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν·
 ἐπειδὰν γὰρ ἐκ τῶν σιτίων ταῖς μὲν σαρκὶ σάρκες προσ- d
 γένωνται, τοῖς δὲ ὀστοῖς ὀστᾶ, καὶ οὕτω κατὰ τὸν αὐτὸν
 λόγον καὶ τοῖς ἄλλοις τὰ αὐτῶν οἰκεία ἐκάστοις προσγένηται,
 τότε δὴ τὸν ὀλίγον ὄγκον ὄντα ὕστερον πολὺν γεγονέναι,
 καὶ οὕτω γίγνεσθαι τὸν σμικρὸν ἄνθρωπον μέγαν. οὕτως 5
 τότε ᾧμην· οὐ δοκῶ σοι μετρίως;

Ἔμοιγε, ἔφη ὁ Κέβης.

Σκέψαι δὴ καὶ τάδε ἔτι. ᾧμην γὰρ ἱκανῶς μοι δοκεῖν,
 ὁπότε τις φαίνοιτο ἄνθρωπος παραστὰς μέγας σμικρῶ μείζων
 εἶναι αὐτῇ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἵππος ἵππου· καὶ ἔτι γε τούτων e
 ἐναργέστερα, τὰ δέκα μοι ἐδόκει τῶν ὀκτῶ πλέονα εἶναι διὰ
 τὸ δύο αὐτοῖς προσεῖναι, καὶ τὸ δίπηχυν τοῦ πηχυαίου μείζον
 εἶναι διὰ τὸ ἡμίσει αὐτοῦ ὑπερέχειν.

Νῦν δὲ δὴ, ἔφη ὁ Κέβης, τί σοι δοκεῖ περὶ αὐτῶν; 5

Πόρρω που, ἔφη, νῆ Δία ἐμὲ εἶναι τοῦ οἶεσθαι περὶ
 τούτων του τὴν αἰτίαν εἰδέναί, ὅς γε οὐκ ἀποδέχομαι ἐμαντοῦ
 οὐδὲ ὡς ἐπειδὰν ἐνί τις προσθῆ ἔν, ἢ τὸ ἐν ᾧ προστετέθη
 δύο γέγονεν, (ἢ τὸ προστεθέν), ἢ τὸ προστεθὲν καὶ ᾧ προσ-
 τετέθη διὰ τὴν πρόσθεσιν τοῦ ἐτέρου τῶ ἐτέρῳ δύο ἐγένετο· 97
 θαυμάζω γὰρ εἰ ὅτε μὲν ἐκάτερον αὐτῶν χωρὶς ἀλλήλων
 ἦν, ἐν ἄρα ἐκάτερον ἦν καὶ οὐκ ἦσθην τότε δύο, ἐπεὶ δ'

c 1 τε B²TW Eus. Stob. : om. B c 5 ὑπὸ ταύτης BT : ὑπ' αὐ-
 τῆς W Eus. c 6 ἀπέμαθον καὶ ταῦτα B² (in marg.) TW Eus.
 Stob. : ἀποτ' ἔμαθον B c 8 τὸ B : τοῦ T d 1 προσγένωνται
 B²TW : προσγενῶνται B d 8 γὰρ B : γὰρ ἐγὼ T : γὰρ ἔγωγε b
 d 9 παραστὰς ἄνθρωπος W e 1 αὐτῇ] αὐτοῦ Wyttenbach ἵππου
 B : ἵππῳ Tb e 3 τὸ BT : τὸ τὰ W προσεῖναι B²TW :
 προσθεῖναι B e 4 ἡμίσει B²TW : ἡμισυ B e 7 του W t :
 τοῦ BT e 9 ἢ τὸ προστεθὲν add. Wyttenbach

ἐπλησίασαν ἀλλήλοις, αὕτη ἄρα αἰτία αὐτοῖς ἐγένετο τοῦ δύο
 5 γενέσθαι, ἢ σύνοδος τοῦ πλησίον ἀλλήλων τεθῆναι. οὐδέ
 γε ὡς ἔάν τις ἐν διασχίσει, δύναμαι ἔτι πείθεσθαι ὡς αὕτη
 αὖ αἰτία γέγονεν, ἢ σχίσις, τοῦ δύο γεγόνεναί· ἐναντία γὰρ
 b γίγνεται ἢ τότε αἰτία τοῦ δύο γίνεσθαι. τότε μὲν γὰρ ὅτι
 συνηγέτο πλησίον ἀλλήλων καὶ προσετίθετο ἕτερον ἐτέρῳ,
 νῦν δ' ὅτι ἀπάγεται καὶ χωρίζεται ἕτερον ἀφ' ἐτέρου. οὐδέ
 γε δι' ὅτι ἐν γίγνεται ὡς ἐπίσταμαι, ἔτι πείθω ἑμαυτόν,
 5 οὐδ' ἄλλο οὐδὲν ἐνὶ λόγῳ δι' ὅτι γίγνεται ἢ ἀπόλλυται ἢ
 ἔστι, κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον τῆς μεθόδου, ἀλλὰ τι' ἄλλον
 τρόπον αὐτὸς εἰκῆ φύρω, τοῦτον δὲ οὐδαμῆ προσίεμαι.

Ἄλλ' ἀκούσας μὲν ποτε ἐκ βιβλίου τινός, ὡς ἔφη, Ἄναξ-
 c αγόρου ἀναγιγνώσκοντος, καὶ λέγοντος ὡς ἄρα νοῦς ἐστὶν ὁ
 διακοσμῶν τε καὶ πάντων αἴτιος, ταύτη δὴ τῇ αἰτία ἦσθην τε
 καὶ ἔδοξέ μοι τρόπον τινα εὖ ἔχειν τὸ τὸν νοῦν εἶναι πάντων
 αἰτίων, καὶ ἠγησάμην, εἰ τοῦθ' οὕτως ἔχει, τὸν γε νοῦν
 5 κοσμοῦντα πάντα κοσμεῖν καὶ ἕκαστον τιθεῖναι ταύτη ὅπῃ
 ἂν βέλτιστα ἔχη· εἰ οὖν τις βούλοιο τὴν αἰτίαν εὐρεῖν
 περὶ ἐκάστου ὅπῃ γίγνεται ἢ ἀπόλλυται ἢ ἔστι, τοῦτο δεῖν
 περὶ αὐτοῦ εὐρεῖν, ὅπῃ βέλτιστον αὐτῷ ἐστὶν ἢ εἶναι ἢ
 d ἄλλο ὅτιοῦν πάσχειν ἢ ποιεῖν· ἐκ δὲ δὴ τοῦ λόγου τούτου
 οὐδὲν ἄλλο σκοπεῖν προσήκειν ἀνθρώπῳ καὶ περὶ αὐτοῦ [ἐκεί-
 νου] καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀλλ' ἢ τὸ ἄριστον καὶ τὸ βέλτιστον.
 ἀναγκαῖον δὲ εἶναι τὸν αὐτὸν τοῦτον καὶ τὸ χεῖρον εἰδέναι
 5 τὴν αὐτὴν γὰρ εἶναι ἐπιστήμην περὶ αὐτῶν. ταῦτα δὴ
 λογιζόμενος ἄσμενος ἠύρηκέναί ᾧ μὴν διδάσκαλον τῆς αἰτίας
 περὶ τῶν ὄντων κατὰ νοῦν ἑμαυτῷ, τὸν Ἄναξαγόραν, καί
 μοι φράσειν πρῶτον μὲν πότερον ἢ γῆ πλατεῖά ἐστὶν ἢ
 e στρογγύλη, ἐπειδὴ δὲ φράσειεν, ἐπεκδιηγῆσεσθαι τὴν αἰτίαν

a 4 αὐτοῖς αἰτία T τοῦ δύο W : δύο B : δυοῖν T a 6 διχάση W
 a 7 αὐ om. T b 1 ἢ W : ἢ B T μὲν om. W b 2 τὸ πλησίον
 et mox τὸ ἕτερον W b 3 ὑφ' W b 5 ἐνὶ λόγῳ B : ἐν
 ἀλόγῳ T ἢ γίγνεται W c 2 δὴ B Eus. : ἦδη T τε B
 Eus. : om. T c 7 ὅπῃ ἢ Eus. c 8 αὐτῷ B² T W Eus. : αὐ-
 τῶν B d 2 προσήκειν B² T W : προσήκει B W ἐκείνου B : om.
 T W Eus. d 3 τῶν B² T W Eus. : om. B d 8 ἐστὶν om. W
 e 1 ἐπεκδιηγῆσασθαι W (et mox e 4, b 3)

καὶ τὴν ἀνάγκην, λέγοντα τὸ ἄμεινον καὶ ὅτι αὐτὴν ἄμεινον ἦν τοιαύτην εἶναι· καὶ εἰ ἐν μέσῳ φαίη εἶναι αὐτήν, ἐπεκδιηγῆσεσθαι ὡς ἄμεινον ἦν αὐτὴν ἐν μέσῳ εἶναι· καὶ εἴ μοι ταῦτα ἀποφαίνοι, παρεσκευάσμην ὡς οὐκέτι ποθεσόμενος αἰτίας ἄλλο εἶδος. καὶ δὴ καὶ περὶ ἡλίου οὕτω παρεσκευάσμην ὡσαύτως πευσόμενος, καὶ σελήνης καὶ τῶν ἄλλων ἄστρον, τάχους τε πέρι πρὸς ἄλληλα καὶ τροπῶν καὶ τῶν ἄλλων παθημάτων, πῆ ποτε ταῦτ' ἄμεινόν ἐστιν ἕκαστον καὶ ποιεῖν καὶ πάσχειν ἢ πάσχει. οὐ γὰρ ἂν ποτε αὐτὸν ᾤμην, φάσκοντά γε ὑπὸ νοῦ αὐτὰ κεκοσμηῆσθαι, ἄλλην τιμὰ αὐτοῖς αἰτίαν ἐπενεγκεῖν ἢ ὅτι βέλτιστον αὐτὰ οὕτως ἔχειν ἐστὶν ὡσπερ ἔχει· ἐκάστῳ οὖν αὐτῶν ἀποδιδόντα τὴν αἰτίαν καὶ κοινῇ πᾶσι τὸ ἐκάστῳ βέλτιστον ᾤμην καὶ τὸ κοινὸν πᾶσι ἐπεκδιηγῆσεσθαι ἀγαθόν· καὶ οὐκ ἂν ἀπεδόμην πολλοῦ τὰς ἐλπίδας, ἀλλὰ πάνυ σπουδῇ λαβὼν τὰς βίβλους ὡς τάχιστα οἷός τ' ἢ ἀνεγίγνωσκον, ἔν' ὡς τάχιστα εἰδεῖν τὸ βέλτιστον καὶ τὸ χεῖρον.

Ἄπο δὴ θαυμαστῆς ἐλπίδος, ᾧ ἐταῖρε, ᾤχόμενον φερόμενος, ἐπειδὴ προῖων καὶ ἀναγιγνώσκων ὀρῶ ἄνδρα τῷ μὲν νῶ οὐδὲν χρώμενον οὐδέ τινας αἰτίας ἐπαιτιώμενον εἰς τὸ διακοσμεῖν τὰ πράγματα, ἀέρας δὲ καὶ αἰθέρας καὶ ὕδατα αἰτιώμενον καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ ἄτοπα. καὶ μοι ἔδοξεν ὁμοιότατον πεπουθέναι ὡσπερ ἂν εἴ τις λέγων ὅτι Σωκράτης πάντα ὅσα πράττει νῶ πράττει, κάπειτα ἐπιχειρήσας λέγειν τὰς αἰτίας ἐκάστων ὧν πράττω, λέγοι πρῶτον μὲν ὅτι διὰ ταῦτα νῦν ἐνθάδε κάθημαι, ὅτι σύγκειται μοι τὸ σῶμα ἐξ ὀστέων καὶ νεύρων, καὶ τὰ μὲν ὀστᾶ ἐστὶν στερεὰ καὶ διαφυὰς ἔχει χωρὶς ἀπ' ἀλλήλων, τὰ δὲ νεῦρα οἷα ἐπιτείνεσθαι καὶ ἀνίεσθαι, περιαμπέχοντα τὰ ὀστᾶ μετὰ τῶν σαρκῶν καὶ δέρματος ὃ συνέχει αὐτά· αἰωρουμένων οὖν τῶν ὀστέων ἐν ταῖς αὐτῶν συμβολαῖς χαλῶντα καὶ συντείνοντα

α 1 ἀποφαίνοι T b : ἀποφαίνουτο B παρεσκευασάμην W (et mox)
 ποθεσόμενος T Eus. : ὑποθέμενος B et γρ. T : ὑποθησόμενος W a 8 αἰ-
 τίαν αὐτοῖς B² W βέλτιον W b 1 αὐτῶν B Eus. : αὐτὸν T
 b 7 ᾧ ἐταῖρε ἐλπίδος T W Eus. c 3 λέγοι γρ. W :

τὰ νεῦρα κάμπτεσθαί που ποιεῖ οἶόν τ' εἶναι ἐμὲ νῦν τὰ
 5 μέλη, καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν συγκαμφθεὶς ἐνθάδε κά-
 θημαι· καὶ αὐτὸ περὶ τοῦ διαλέγεσθαι ὑμῶν ἑτέρας τοιαύτας
 αἰτίας λέγοι, φωνάς τε καὶ ἀέρας καὶ ἀκοὰς καὶ ἄλλα μυρία
 e τοιαῦτα αἰτιώμενος, ἀμελήσας τὰς ὡς ἀληθῶς αἰτίας λέγειν,
 ὅτι, ἐπειδὴ Ἀθηναίοις ἔδοξε βέλτιον εἶναι ἐμοῦ καταψη-
 φίσασθαι, διὰ ταῦτα δὴ καὶ ἐμοὶ βέλτιον αὐτὸ δέδοκται ἐνθάδε
 καθῆσθαι, καὶ δικαιότερον παραμένοντα ὑπέχειν τὴν δίκην
 5 ἣν ἂν κελεύσωσιν· ἐπεὶ νῆ τὸν κύνα, ὡς ἐγῶμαι, πάλαι ἂν
 99 ταῦτα τὰ νεῦρα καὶ τὰ ὀστᾶ ἢ περὶ Μέγαρον ἢ Βοιωτοὺς ἦν,
 ὑπὸ δόξης φερόμενα τοῦ βελτίστου, εἰ μὴ δικαιότερον ὦμην
 καὶ κάλλιον εἶναι πρὸ τοῦ φεύγειν τε καὶ ἀποδιδράσκειν
 ὑπέχειν τῇ πόλει δίκην ἥντιν' ἂν τάττη. ἀλλ' αἰτία μὲν
 5 τὰ τοιαῦτα καλεῖν λίαν ἄτοπον· εἰ δέ τις λέγοι ὅτι ἄνευ
 τοῦ τὰ τοιαῦτα ἔχειν καὶ ὀστᾶ καὶ νεῦρα καὶ ὅσα ἄλλα ἔχω
 οὐκ ἂν οἶός τ' ἢ ποιεῖν τὰ δόξαντά μοι, ἀληθῆ ἂν λέγοι· ὡς
 μέντοι διὰ ταῦτα ποιῶ ἢ ποιῶ, καὶ ταῦτα νῶ πράττων, ἀλλ' οὐ
 b τῇ τοῦ βελτίστου αἰρέσει, πολλῇ ἂν καὶ μακρὰ ῥαθυμία εἴη
 τοῦ λόγου. τὸ γὰρ μὴ διελέσθαι οἶόν τ' εἶναι ὅτι ἄλλο μὲν
 τί ἐστὶ τὸ αἴτιον τῶ ὄντι, ἄλλο δὲ ἐκεῖνο ἄνευ οὗ τὸ αἴτιον
 οὐκ ἂν ποτ' εἴη αἴτιον· ὃ δὴ μοι φαίνονται ψηλαφῶντες οἱ
 5 πολλοὶ ὥσπερ ἐν σκότει, ἀλλοτρίῳ ὀνόματι προσχρώμενοι,
 ὡς αἴτιον αὐτὸ προσαγορεύειν. διὸ δὴ καὶ ὁ μὲν τις δῖνην
 περιτιθεὶς τῇ γῆ ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ μένειν δὴ ποιεῖ τὴν γῆν,
 ὃ δὲ ὥσπερ καρδόπῳ πλατεία βάθρον τὸν ἀέρα ὑπερείδει·
 c τὴν δὲ τοῦ ὡς οἶόν τε βέλτιστα αὐτὰ τεθῆναι δύναμιν οὕτω
 νῦν κείσθαι, ταύτην οὔτε ζητοῦσιν οὔτε τιτὰ οἴονται δαι-
 μονίαν ἰσχὺν ἔχειν, ἀλλὰ ἡγοῦνται τούτου Ἄτλαντα ἂν
 ποτε ἰσχυρότερον καὶ ἀθανατώτερον καὶ μᾶλλον ἅπαντα

d 4 που om. W e 1 ὡς om. pr. T e 5 κελεύωσιν T a 1 καὶ
 T W Eus. : τε καὶ B a 6 ἄλλα ὅσα W a 7 ἀληθῆ ἂν λέγοι om. T
 a 8 ποιῶ ἢ B² T W Eus. : ποιῶν ἢ B πράττων Heindorf : πράττω
 B T W Eus. b 1 ἂν T W Eus. : om. B (post ῥαθυμία recc.)
 b 3 ἐστὶ τι T ἐκεῖνο B T Simpl. Stob. : ἐκεῖνο δ B¹ W t b 5 σκότῳ
 W ὀνόματι T Simpl. Stob. : ὀνόματι B W b 8 ἀέρα B T
 Simpl. Eus. Stob. : ἀέρα κάτω W c 1 βέλτιστα αὐτὰ T Simpl. Eus.
 Stob. : αὐτὰ βέλτιστά B² W : βέλτιστον αὐτὰ B c 3 ἂν ποτε
 ἄτλαντα T W Eus. Stob.

συνέχοντα ἐξευρεῖν, καὶ ὡς ἀληθῶς τὸ ἀγαθὸν καὶ δέον 5
 συνδέειν καὶ συνέχειν οὐδὲν οἴονται. ἐγὼ μὲν οὖν τῆς
 τοιαύτης αἰτίας ὅπη ποτὲ ἔχει μαθητῆς ὄτουσιν ἠδιστ' ἂν
 γενοίμην· ἐπειδὴ δὲ ταύτης ἐστερήθη καὶ οὐτ' αὐτὸς εὐρεῖν
 οὔτε παρ' ἄλλου μαθεῖν οἶός τε ἐγενόμην, τὸν δεύτερον
 πλοῦν ἐπὶ τὴν τῆς αἰτίας ζήτησιν ἢ πεπραγμάτευμαι βούλει d
 σοι, ἔφη, ἐπίδειξιν ποιήσωμαι, ὧ Κέβης;

Ἵπερφυῶς μὲν οὖν, ἔφη, ὡς βούλομαι.

*Ἐδοξε τοῖνυν μοι, ἢ δ' ὅς, μετὰ ταῦτα, ἐπειδὴ ἀπειρήκη
 τὰ ὄντα σκοπῶν, δεῖν εὐλαβηθῆναι μὴ πάθοιμι ὅπερ οἱ τὸν 5
 ἥλιον ἐκλείποντα θεωροῦντες καὶ σκοπούμενοι πάσχουσιν·
 διαφθείρονται γάρ που ἔνιοι τὰ ὄμματα, ἐὰν μὴ ἐν ὕδατι ἢ
 τινι τοιούτῳ σκοπῶνται τὴν εἰκόνα αὐτοῦ. τοιοῦτόν τι καὶ e
 ἐγὼ διανοήθη, καὶ ἔδεια μὴ παντάπασιν τὴν ψυχὴν τυφλω-
 θείην βλέπων πρὸς τὰ πράγματα τοῖς ὄμμασι καὶ ἐκάστη
 τῶν αἰσθήσεων ἐπιχειρῶν ἄπτεσθαι αὐτῶν. ἔδοξε δὴ μοι
 χρῆναι εἰς τοὺς λόγους καταφυγόντα ἐν ἐκείνοις σκοπεῖν 5
 τῶν ὄντων τὴν ἀλήθειαν. ἴσως μὲν οὖν ᾧ εἰκάσω τρόπον
 τινὰ οὐκ ἔοικεν· οὐ γὰρ πάνυ συγχωρῶ τὸν ἐν [τοῖς] λόγοις 100
 σκοπούμενον τὰ ὄντα ἐν εἰκόσι μᾶλλον σκοπεῖν ἢ τὸν ἐν
 [τοῖς] ἔργοις. ἀλλ' οὖν δὴ ταύτη γε ὥρμησα, καὶ ὑποθέμενος
 ἐκάστοτε λόγον ὃν ἂν κρίνω ἔρρωμενέστατον εἶναι, ἃ μὲν
 ἂν μοι δοκῆ τούτῳ συμφωνεῖν τίθημι ὡς ἀληθῆ ὄντα, καὶ 5
 περὶ αἰτίας καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων [όντων], ἃ δ' ἂν
 μὴ, ὡς οὐκ ἀληθῆ. βούλομαι δὲ σοι σαφέστερον εἰπεῖν
 ἃ λέγω· οἶμαι γάρ σε νῦν οὐ μαθάνειν.

Οὐ μὰ τὸν Δία, ἔφη ὁ Κέβης, οὐ σφόδρα.

'Ἄλλ', ἢ δ' ὅς, ὧδε λέγω, οὐδὲν καιρόν, ἀλλ' ἄπερ αἰεί b

c 7 τοιαύτης B Stob. : αὐτῆς T d 1 ἢ TWb Stob. : ἢ B :
 ἦν b d 2 ποιήσωμαι recc. : ποιήσομαι BTW Stob. d 3 οὖν
 om. W d 4 ἀπειρήκη T (η ex ει) : ἀπειρήκει Stob. : ἀπείρηκα
 BWt d 6 ἐκλιπόντα T πάσχουσιν B² TW Stob. : om. B
 d 7 ἔνιοι BT Stob. : ἐνίοτε B² Wt e 1 ἢ ἐν τινι T e 6 ᾧ Tb :
 ὡς B W t Stob. a 1 τοῖς B W : om. T Stob. a 2 ἐν om. W
 a 3 τοῖς B Stob. : om. TW a 4 ὃν B² TW Stob. : om. B
 a 6 ὄντων B W : om. T Stob. : τῶν ὄντων vulg.

τε ἄλλοτε καὶ ἐν τῷ παρεληλυθότι λόγῳ οὐδὲν πέπαυμαι λέγων. ἔρχομαι [γὰρ] δὴ ἐπιχειρῶν σοι ἐπιδείξασθαι τῆς αἰτίας τὸ εἶδος ὃ πεπραγμάτευμαι, καὶ εἶμι πάλω ἐπ' ἐκείνα
 5 τὰ πολυθρύλητα καὶ ἄρχομαι ἀπ' ἐκείνων, ὑποθέμενος εἶναι τι καλὸν αὐτὸ καθ' αὐτὸ καὶ ἀγαθὸν καὶ μέγα καὶ τᾶλλα πάντα· ἃ εἴ μοι δίδως τε καὶ συγχωρεῖς εἶναι ταῦτα, ἐλπίζω σοι ἐκ τούτων τὴν αἰτίαν ἐπιδείξω καὶ ἀνευρήσειω ὡς ἀθάνατον [ἢ] ψυχῇ.

c Ἄλλὰ μὲν, ἔφη ὁ Κέβης, ὡς διδόντος σοι οὐκ ἂν φθάνοις περαιῶν.

Σκόπει δὴ, ἔφη, τὰ ἐξῆς ἐκείνοις ἐάν σοι συνδοκῇ ὡσπερ ἐμοί. φαίνεται γάρ μοι, εἴ τί ἐστιν ἄλλο καλὸν πλὴν αὐτὸ
 5 τὸ καλόν, οὐδὲ δι' ἐν ἄλλο καλὸν εἶναι ἢ διότι μετέχει ἐκείνου τοῦ καλοῦ· καὶ πάντα δὴ οὕτως λέγω. τῇ τοιαύδε αἰτίᾳ συγχωρεῖς;

Συγχωρῶ, ἔφη.

Οὐ τοίνυν, ἢ δ' ὅς, ἔτι μανθάνω οὐδὲ δύναμαι τὰς ἄλλας
 10 αἰτίας τὰς σοφὰς ταύτας γινώσκειν· ἀλλ' ἐάν τις μοι λέγῃ
 d δι' ὅτι καλόν ἐστιν ὅτιοῦν, ἢ χρῶμα εὐανθὲς ἔχον ἢ σχῆμα ἢ ἄλλο ὅτιοῦν τῶν τοιούτων, τὰ μὲν ἄλλα χαίρειω ἐῷ,
 —ταράττομαι γὰρ ἐν τοῖς ἄλλοις πᾶσι—τοῦτο δὲ ἀπλῶς καὶ ἀτέχνως καὶ ἴσως εὐήθως ἔχω παρ' ἐμαυτῷ, ὅτι οὐκ ἄλλο τι
 5 ποιεῖ αὐτὸ καλόν ἢ ἢ ἐκείνου τοῦ καλοῦ εἴτε παρουσία ἢ εἴτε κοινωνία εἴτε ὄπη δὴ καὶ ὅπως †προσγενομένη· οὐ γὰρ ἔτι τοῦτο δισχυρίζομαι, ἀλλ' ὅτι τῷ καλῷ πάντα τὰ καλὰ [γίγνεται] καλά. τοῦτο γάρ μοι δοκεῖ ἀσφαλέστατον εἶναι καὶ ἐμαυτῷ ἀποκρίνασθαι καὶ ἄλλῳ, καὶ τούτου ἐχόμενος
 e ἠγοῦμαι οὐκ ἂν ποτε πεσεῖν, ἀλλ' ἀσφαλὲς εἶναι καὶ ἐμοὶ καὶ ὄψοῦν ἄλλῳ ἀποκρίνασθαι ὅτι τῷ καλῷ τὰ καλὰ [γίγνεται] καλά· ἢ οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ;

b 2 τε B² T W : καὶ B   b 3 γὰρ B : om. T   b 8 σοι B : σε T
 τὴν B T : τὴν τε W   b 9 ἢ om. pr. T   c 4, 5 πλὴν . . . καλόν
 B² T W : om. B   d 1 ἢ (bis) B : ἢ ὅτι B² T W   d 4 εἴθεος W
 d 6 προσγενομένη] προσαγορευομένη Wyttenbach   d 7 πάντα T W b :
 om. B   d 8 γίγνεται T b : om. B W   d 9 ἀποκρίνεσθαι T
 e 3 γίγνεται T et (post καλὰ) W : om. B

Δοκεῖ.

Καὶ μεγέθει ἄρα τὰ μεγάλα μεγάλα καὶ τὰ μείζω μείζω, 5
καὶ σμικρότητι τὰ ἐλάττω ἐλάττω;

Ναί.

Οὐδὲ σὺ ἄρ' ἂν ἀποδέχοιο εἰ τίς τινα φαίη ἕτερον ἑτέρου
τῆ κεφαλῇ μείζω εἶναι, καὶ τὸν ἐλάττω τῷ αὐτῷ τούτῳ
ἐλάττω, ἀλλὰ διαμαρτύροιο ἂν ὅτι σὺ μὲν οὐδεν ἄλλο λέγεις 101
ἢ ὅτι τὸ μείζον πάν ἕτερον ἑτέρου οὐδενὶ ἄλλῳ μείζον ἐστὶν
ἢ μεγέθει, καὶ διὰ τοῦτο μείζον, διὰ τὸ μέγεθος, τὸ δὲ
ἐλαττον οὐδενὶ ἄλλῳ ἐλαττον ἢ σμικρότητι, καὶ διὰ τοῦτο
ἐλαττον, διὰ τὴν σμικρότητα, φοβούμενος οἶμαι μή τίς σοι 5
ἐναντίος λόγος ἀπαντήσῃ, ἐὰν τῆ κεφαλῇ μείζονά τινα φῆς
εἶναι καὶ ἐλάττω, πρῶτον μὲν τῷ αὐτῷ τὸ μείζον μείζον εἶναι
καὶ τὸ ἐλαττον ἐλαττον, ἔπειτα τῆ κεφαλῇ σμικρῶ οὐσῆ τὸν
μείζω μείζω εἶναι, καὶ τοῦτο δὴ τέρας εἶναι, τὸ σμικρῶ τι 6
μέγαν τινὰ εἶναι· ἢ οὐκ ἂν φοβοῖο ταῦτα;

Καὶ ὁ Κέβης γελάσας, Ἔγωγε, ἔφη.

Οὐκοῦν, ἢ δ' ὅς, τὰ δέκα τῶν ὀκτῶ δυοῖν πλείω εἶναι, καὶ
διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ὑπερβάλλειν, φοβοῖο ἂν λέγεις, ἀλλὰ 5
μὴ πλήθει καὶ διὰ τὸ πλήθος; καὶ τὸ δίπηχυ τοῦ πηχναίου
ἡμίσει μείζον εἶναι ἀλλ' οὐ μεγέθει; ὁ αὐτὸς γάρ που φόβος.

Πάνυ γ', ἔφη.

Τί δέ; ἐνὶ ἐνὸς προστεθέντος τὴν πρόσθεσιν αἰτίαν εἶναι
τοῦ δύο γενέσθαι ἢ διασχιθέντος τὴν σχίσιν οὐκ εὐλαβοῖο 6
ἂν λέγεις; καὶ μέγα ἂν βοῶν ὅτι οὐκ οἶσθα ἄλλως πως
ἕκαστον γιγνόμενον ἢ μετασχὸν τῆς ἰδίας οὐσίας ἐκάστου
οὐ ἂν μετάσχη, καὶ ἐν τούτοις οὐκ ἔχεις ἄλλην τινὰ αἰτίαν
τοῦ δύο γενέσθαι ἀλλ' ἢ τὴν τῆς δυνάδος μετάσχεσιν, καὶ 5
δεῖν τούτου μετασχεῖν τὰ μέλλοντα δύο ἔσεσθαι, καὶ μονάδος
ὁ ἂν μέλλῃ ἐν ἔσεσθαι, τὰς δὲ σχίσεις ταύτας καὶ προσθέσεις
καὶ τὰς ἄλλας τὰς τοιαύτας κομψείας ἐώης ἂν χαίρειν, παρεῖς

e 6 ἐλάττω alterum in marg. t e 8 ἄρα ἂν T W : ἄρα B
a 2 τὸ B T : τὸ μὲν W a 4 ἐλαττον (ante ἦ) om. T b 2 εἶναι
B : εἰδέναί T c 2 μέγα B² T W : μεγάλα B οἶσθα T :
οἰδόμεθα B : οἰώμεθα W c 4 μετάσχη T et η s. v. W : μετάσχοι B W

ἀποκρίνασθαι τοῖς σεαυτοῦ σοφωτέροις· σὺ δὲ δεδιὼς ἄν, τὸ
 d λεγόμενον, τὴν σαυτοῦ σκιὰν καὶ τὴν ἀπειρίαν, ἐχόμενος
 ἐκείνου τοῦ ἀσφαλοῦς τῆς ὑποθέσεως, οὕτως ἀποκρίναιο ἄν.
 εἰ δέ τις αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως ἔχοιτο, χαίρειν ἐφῆς ἄν καὶ
 οὐκ ἀποκρίναιο ἕως ἄν τὰ ἀπ' ἐκείνης ὀρμηθέντα σκέψαιο
 5 εἴ σοι ἀλλήλοις συμφωνεῖ ἢ διαφωνεῖ· ἐπειδὴ δὲ ἐκείνης
 αὐτῆς δέοι σε διδόναι λόγον, ὡσαύτως ἄν διδοίης, ἄλλην αὖ
 ὑπόθεσιν ὑποθέμενος ἣτις τῶν ἄνωθεν βελτίστη φαίνοιτο,
 e ἕως ἐπὶ τι ἱκανὸν ἔλθοις, ἅμα δὲ οὐκ ἄν φύροιο ὥσπερ οἱ
 ἀντιλογικοὶ περὶ τε τῆς ἀρχῆς διαλεγόμενος καὶ τῶν ἐξ
 ἐκείνης ὀρμημένων, εἶπερ βούλοιο τι τῶν οὕτων εὑρεῖν;
 ἐκείνοις μὲν γὰρ ἴσως οὐδὲ εἰς περὶ τούτου λόγος οὐδὲ
 5 φροντίς· ἱκανοὶ γὰρ ὑπὸ σοφίας ὁμοῦ πάντα κυκῶντες ὁμως
 δύνασθαι αὐτοὶ αὐτοῖς ἀρέσκειν· σὺ δ', εἶπερ εἶ τῶν φιλοσόφων,
 102 οἶμαι ἄν ὡς ἐγὼ λέγω ποιοῖς.]

Ἄληθέστατα, ἔφη, λέγεις, ὅ τε Συμμίας ἅμα καὶ ὁ Κέβης.

ΕΧ. Νῆ Δία, ὦ Φαίδων, εἰκότως γε· θαυμαστῶς γὰρ
 μοι δοκεῖ ὡς ἐναργῶς τῷ καὶ σμικρὸν νοῦν ἔχοντι εἰπεῖν
 5 ἐκείνος ταῦτα.

ΦΑΙΔ. Πάνυ μὲν οὖν, ὦ Ἐχέκρατες, καὶ πᾶσι τοῖς
 παροῦσιν ἔδοξεν.

ΕΧ. Καὶ γὰρ ἡμῶν τοῖς ἀποῦσι, νῦν δὲ ἀκούουσιν. ἀλλὰ
 τίνα δὴ ἦν τὰ μετὰ ταῦτα λεχθέντα;

10 ΦΑΙΔ. Ὡς μὲν ἐγὼ οἶμαι, ἐπεὶ αὐτῷ ταῦτα συνεχωρήθη,
 b καὶ ὠμολογεῖτο εἶναι τι ἕκαστον τῶν εἰδῶν καὶ τούτων
 τᾶλλα μεταλαμβάνοντα αὐτῶν τούτων τὴν ἐπωνυμίαν ἴσχειν,
 τὸ δὴ μετὰ ταῦτα ἠρώτα, Εἰ δὴ, ἦ δ' ὅς, ταῦτα οὕτως λέγεις,
 ἀρ' οὐχ, ὅταν Συμμίαν Σωκράτους φῆς μείζω εἶναι, Φαίδωνος
 5 δὲ ἐλάττω, λέγεις τότε εἶναι ἐν τῷ Συμμία ἀμφοτέρα, καὶ
 μέγεθος καὶ σμικρότητα;

ο 9 σεαυτοῦ B² T W : ἑαυτοῦ B   d 1 σαυτοῦ B¹ T W : ἑαυτοῦ B
 d 2 ἀποκρίνοιο pr. T W   d 3 ἔφοιτο Madvig   d 6 αὖ B : δ' T
 e 3 ὀρμωμένων pr. T   e 4 οὐδὲ εἰς B : οὐδεὶς T W b   e 5 ὁμως
 B² T W : ὅπως B   b 5 τότε B : τότε W : ταῦτ' T

*Εγωγε.

*Αλλά γάρ, ἢ δ' ὅς, ὁμολογεῖς τὸ τὸν Σιμμίαν ὑπερέχειν Σωκράτους οὐχ ὡς τοῖς ῥήμασι λέγεται οὕτω καὶ τὸ ἀληθὲς ἔχει. οὐ γάρ που πεφυκέναι Σιμμίαν ὑπερέχειν τούτῳ, τῷ c Σιμμίαν εἶναι, ἀλλὰ τῷ μεγέθει ὃ τυγχάνει ἔχων· οὐδ' αὖ Σωκράτους ὑπερέχειν ὅτι Σωκράτης ὁ Σωκράτης ἐστίν, ἀλλ' ὅτι σμικρότητα ἔχει ὁ Σωκράτης πρὸς τὸ ἐκείνου μέγεθος;

*Αληθῆ.

5

Οὐδέ γε αὖ ὑπὸ Φαίδωνος ὑπερέχεσθαι τῷ ὅτι Φαίδων ὁ Φαίδων ἐστίν, ἀλλ' ὅτι μέγεθος ἔχει ὁ Φαίδων πρὸς τὴν Σιμμίου σμικρότητα;

*Ἐστι ταῦτα.

Οὕτως ἄρα ὁ Σιμμίας ἐπωνυμίαν ἔχει σμικρός τε καὶ 10 μέγας εἶναι, ἐν μέσῳ ὧν ἀμφοτέρων, τοῦ μὲν τῷ μεγέθει ὑπερέχειν τὴν σμικρότητα ὑπέχων, τῷ δὲ τὸ μέγεθος τῆς d σμικρότητος παρέχων ὑπερέχων. Καὶ ἅμα μειδιάσας, *Ἐοικα, ἔφη, καὶ συγγραφικῶς ἐρεῖν, ἀλλ' οὖν ἔχει γέ που ὡς λέγω. Συνέφη.

Λέγω δὴ τοῦδ' ἔνεκα, βουλόμενος δόξαι σοὶ ὅπερ ἐμοί. 5 ἐμοὶ γὰρ φαίνεται οὐ μόνον αὐτὸ τὸ μέγεθος οὐδέποτε ἔθέλειν ἅμα μέγα καὶ σμικρὸν εἶναι, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν ἡμῖν μέγεθος οὐδέποτε προσδέχεσθαι τὸ σμικρὸν οὐδ' ἔθέλειν ὑπερέχεσθαι, ἀλλὰ δυοῖν τὸ ἕτερον, ἢ φεύγειν καὶ ὑπεκχωρεῖν ὅταν αὐτῷ προσή τὸ ἐναντίον, τὸ σμικρὸν, ἢ προσελθόντος ἐκείνου e ἀπολωλέναι ὑπομένον δὲ καὶ δεξάμενον τὴν σμικρότητα οὐκ ἔθέλειν εἶναι ἕτερον ἢ ὅπερ ἦν. ὥσπερ ἐγὼ δεξάμενος καὶ ὑπομείνας τὴν σμικρότητα, καὶ ἔτι ὧν ὅσπερ εἰμί, οὗτος ὁ αὐτὸς σμικρὸς εἰμι· ἐκεῖνο δὲ οὐ τετόλμηκεν μέγα ὧν 5 σμικρὸν εἶναι· ὡς δ' αὐτως καὶ τὸ σμικρὸν τὸ ἐν ἡμῖν οὐκ ἔθέλει ποτὲ μέγα γίνεσθαι οὐδὲ εἶναι, οὐδ' ἄλλο οὐδὲν τῶν

c 6 τῷ B T: τούτῳ W d 1 ὑπέχων T W: ὑπερέχων B t τῷ
 δὲ ex τὸ δὲ T et mox om. τὸ d 5 δὴ T b: δὲ W d 6 οὐδέ-
 ποτ(ε) B W: οὐποτε T e 1 προσή T b: προσείη B: προσήει W
 e 4 ὥσπερ W e 5 ἐκεῖνο B² T W: ἐκεῖνος B οὐ B² T W:
 om. B e 6 ὡσάτως T e 7 γενέσθαι W οὐδὲ B T: οὔτε
 B² W t

ἐναντίων, ἔτι ὃν ὅπερ ἦν, ἅμα τοῦναντίον γίνεσθαι τε
 103 καὶ εἶναι, ἀλλ' ἦτοι ἀπέρχεται ἢ ἀπόλλυται ἐν τούτῳ τῷ
 παθήματι.

Παντάπασιν, ἔφη ὁ Κέβης, οὕτω φαίνεται μοι.

Καὶ τις εἶπε τῶν παρόντων ἀκούσας—ὄστις δ' ἦν, οὐ
 5 σαφῶς μέμνημαι—Πρὸς θεῶν, οὐκ ἐν τοῖς πρόσθεν ἡμῖν
 λόγοις αὐτὸ τὸ ἐναντίον τῶν νυνὶ λεγομένων ὠμολογεῖτο, ἐκ
 τοῦ ἐλάττους τὸ μείζον γίνεσθαι καὶ ἐκ τοῦ μείζονος τὸ
 ἔλαττον, καὶ ἀτεχνῶς αὕτη εἶναι ἢ γένεσις τοῖς ἐναντίοις,
 ἐκ τῶν ἐναντίων; νῦν δέ μοι δοκεῖ λέγεσθαι ὅτι τοῦτο οὐκ
 10 ἂν ποτε γένοιτο.

Καὶ ὁ Σωκράτης παραβαλὼν τὴν κεφαλὴν καὶ ἀκούσας,
 b Ἄνδρικῶς, ἔφη, ἀπεμνημόνευκας, οὐ μέντοι ἐννοεῖς τὸ
 διαφέρον τοῦ τε νῦν λεγομένου καὶ τοῦ τότε. τότε μὲν
 γὰρ ἐλέγετο ἐκ τοῦ ἐναντίου πράγματος τὸ ἐναντίον πρᾶγμα
 γίνεσθαι, νῦν δέ, ὅτι αὐτὸ τὸ ἐναντίον ἑαυτῷ ἐναντίον οὐκ
 5 ἂν ποτε γένοιτο, οὔτε τὸ ἐν ἡμῖν οὔτε τὸ ἐν τῇ φύσει.
 τότε μὲν γάρ, ὦ φίλε, περὶ τῶν ἐχόντων τὰ ἐναντία ἐλέγο-
 μεν, ἐπονομάζοντες αὐτὰ τῇ ἐκείνων ἐπωνυμίᾳ, νῦν δὲ περὶ
 ἐκείνων αὐτῶν ὧν ἐνότων ἔχει τὴν ἐπωνυμίαν τὰ ὀνομαζό-
 c μενα· αὐτὰ δ' ἐκείνα οὐκ ἂν ποτέ φामεν ἐθελῆσαι γένεσθαι
 ἀλλήλων δέξασθαι. Καὶ ἕμα βλέψας πρὸς τὸν Κέβητα
 εἶπεν, Ἄρα μή που, ὦ Κέβης, ἔφη, καὶ σέ τι τούτων
 ἐτάραξεν ὧν ὅδε εἶπεν;

5 Οὐδ' αὖ, ἔφη ὁ Κέβης, οὕτως ἔχω· καίτοι οὔτι λέγω
 ὡς οὐ πολλά με ταραττει.

Συνωμολογήκαμεν ἄρα, ἢ δ' ὅς, ἀπλῶς τοῦτο, μηδέποτε
 ἐναντίον ἑαυτῷ τὸ ἐναντίον ἕσεσθαι.

Παντάπασιν, ἔφη.

ε 8 ἔτι ὃν T W : αἴτιον B et γρ. W   α 5 ἡμῖν W : ὑμῖν B T
 α 11 παραλαβὼν W   b 5 ποτε om. T   c 2 πρὸς B : εἰς B² T W
 c 3 ἔφη ὦ Κέβης T W   c 5 οὐδ' αὖ W t : δ δ' αὖ B T et γρ. W
 καίτοι οὔτι B² : καὶ τοιοῦτό τι B T W   c 8 ἕσεσθαι ante ἑαυτῷ T

Ἔτι δὴ μοι καὶ τόδε σκέψαι, ἔφη, εἰ ἄρα συνομολογήσεις. 10
θερμὸν τι καλεῖς καὶ ψυχρόν;

Ἐγωγε.

Ἄρ' ὅπερ χιόνα καὶ πῦρ;

Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε. d

Ἄλλ' ἕτερόν τι πυρὸς τὸ θερμὸν καὶ ἕτερόν τι χιόνος τὸ
ψυχρόν;

Ναί.

Ἄλλὰ τόδε γ' οἶμαι δοκεῖ σοι, οὐδέποτε χιόνα γ' οὔσαν 5
δεξαμένην τὸ θερμὸν, ὥσπερ ἐν τοῖς πρόσθεν ἐλέγομεν,
ἔτι ἔσεσθαι ὅπερ ἦν, χιόνα καὶ θερμὸν, ἀλλὰ προσιόντος
τοῦ θερμοῦ ἢ ὑπεκχωρήσειν αὐτῷ ἢ ἀπολείσθαι.

Πάνυ γε.

Καὶ τὸ πῦρ γε αὖ προσιόντος τοῦ ψυχροῦ αὐτῷ ἢ 10
ὑπεξίεναι ἢ ἀπολείσθαι, οὐ μέντοι ποτὲ τολμήσειν δεξά-
μενον τὴν ψυχρότητα ἔτι εἶναι ὅπερ ἦν, πῦρ καὶ ψυχρόν.

Ἀληθῆ, ἔφη, λέγεις. e

Ἔστιν ἄρα, ἢ δ' ὅς, περὶ ἔνια τῶν τοιούτων, ὥστε μὴ
μόνον αὐτὸ τὸ εἶδος ἀξιούσθαι τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος εἰς τὸν
αἰεὶ χρόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλο τι ὃ ἔστι μὲν οὐκ ἐκείνο, ἔχει
δὲ τὴν ἐκείνου μορφήν αἰεὶ, ὅτανπερ ἦ. ἔτι δὲ ἐν τῷδε 5
ἴσως ἔσται σαφέστερον ὃ λέγω· τὸ γὰρ περιττὸν αἰεὶ που
δεῖ τούτου τοῦ ὀνόματος τυγχάνειν ὅπερ νῦν λέγομεν· ἢ οὐ;

Πάνυ γε.

Ἄρα μόνον τῶν ὄντων—τούτο γὰρ ἐρωτῶ—ἢ καὶ ἄλλο
τι ὃ ἔστι μὲν οὐχ ὅπερ τὸ περιττόν, ὅμως δὲ δεῖ αὐτὸ 104
μετὰ τοῦ ἑαυτοῦ ὀνόματος καὶ τούτο καλεῖν αἰεὶ διὰ τὸ οὕτω
πεφυκέναι ὥστε τοῦ περιττοῦ μηδέποτε ἀπολείπεσθαι; λέγω
δὲ αὐτὸ εἶναι οἶον καὶ ἢ τριάς πέπονθε καὶ ἄλλα πολλά.
σκόπει δὲ περὶ τῆς τριάδος. ἄρα οὐ δοκεῖ σοι τῷ τε αὐτῆς 5

c 13 χιόνα B : χιών T

σθεν T : ἐμπροσθεν B

ἀπολείσθαι om. T

e 5 τῷδε T : τοῖσδε B

d 5 χιόνα γ' W : χιόνα B T

d 6 πρό-

d 8 αὐτῷ T W : αὐτὸ B

d 9-11 πάνυ . . .

d 11 τολμήσειν B² T W : τολμήσειν B

ὀνόματι ἀεὶ προσαγορευτέα εἶναι καὶ τῷ τοῦ περιττοῦ, ὄντος οὐχ ὅπερ τῆς τριάδος; ἀλλ' ὅμως οὕτως πέφυκε καὶ ἡ τριάς καὶ ἡ πεμπτὰς καὶ ὁ ἡμισυς τοῦ ἀριθμοῦ ἅπας, ὥστε
 b οὐκ ὦν ὅπερ τὸ περιττὸν ἀεὶ ἕκαστος αὐτῶν ἐστὶ περιττός· καὶ αὐτὰ τὰ δύο καὶ [τὰ] τέτταρα καὶ ἅπας ὁ ἕτερος αὐτῶν στίχος τοῦ ἀριθμοῦ οὐκ ὦν ὅπερ τὸ ἄρτιον ὅμως ἕκαστος αὐτῶν ἄρτιός ἐστιν ἀεὶ· συγχωρεῖς ἢ οὐ;

5 Πῶς γὰρ οὐκ; ἔφη.

Ὁ τοίνυν, ἔφη, βούλομαι δηλῶσαι, ἄθρει. ἔστιν δὲ τόδε, ὅτι φαίνεται οὐ μόνον ἐκεῖνα τὰ ἐναντία ἀλληλα οὐ δεχόμενα, ἀλλὰ καὶ ὅσα οὐκ ὄντ' ἀλλήλοις ἐναντία ἔχει ἀεὶ τὰναντία, οὐδὲ ταῦτα ἔοικε δεχομένοις ἐκείνην τὴν ιδέαν ἢ
 10 ἂν τῇ ἐν αὐτοῖς οὔσῃ ἐναντία ἢ, ἀλλ' ἐπιούσης αὐτῆς ἦτοι
 c ἀπολλύμενα ἢ ὑπεκχωροῦντα. ἢ οὐ φήσομεν τὰ τρία καὶ ἀπολεῖσθαι πρότερον καὶ ἄλλο ὄτιοῦν πείσεσθαι, πρὶν ὑπομεῖναι ἕτι τρία ὄντα ἄρτια γενέσθαι;

Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη ὁ Κέβης.

5 Οὐδὲ μὴν, ἢ δ' ὅς, ἐναντίον γέ ἐστι δυὰς τριάδι.

Οὐ γὰρ οὖν.

Οὐκ ἄρα μόνον τὰ εἶδη τὰ ἐναντία οὐχ ὑπομένει ἐπιόντα ἀλληλα, ἀλλὰ καὶ ἄλλ' ἅττα τὰ ἐναντία οὐχ ὑπομένει ἐπιόντα.

10 Ἄληθέστατα, ἔφη, λέγεις.

Βούλει οὖν, ἢ δ' ὅς, ἐὰν οἰοί τ' ὦμεν, ὀρισώμεθα ὅποια ταῦτά ἐστω;

Πάνυ γε.

d Ἄρ' οὖν, ἔφη, ὦ Κέβης, τάδε εἶη ἂν, ἃ ὅτι ἂν κατάσχη, μὴ μόνον ἀναγκάζει τὴν αὐτοῦ ιδέαν αὐτὸ ἴσχειν, ἀλλὰ καὶ ἐναντίου αὐτῷ ἀεὶ τινος;

a 7 ὅπερ Heindorf οὕτως T: οὕτω πως B t b 2 τὰ om. T
 b 4 ἀεὶ om. T b 8 ἀεὶ ἔχει T b 10 αὐτοῖς recc.: αὐτῇ B T W
 c 2 πρὶν T W: πρὶν ἢ B c 5 οὐδὲ B² T W: οὐ δὲ B et ἡ s. v. W
 c 8 τὰ om. T c 11 ἢ δ' ὅς] ἔφη W d 1 & B² W: om. B T
 d 2 ἀναγκάζει B² T W: ἀναγκάζειν B αὐτὸ B T: αὐτοῖς W ἴσχειν
 T W: σχεῖν B d 3 αὐτῷ ἀεὶ τινος B: ἀεὶ τινος αὐτῷ W: δεῖ
 αὐτῷ τινος T

Πῶς λέγει;

᾽Ωσπερ ἄρτι ἐλέγομεν. οἶσθα γὰρ δήπου ὅτι ἂν ἡ τῶν 5
τριῶν ιδέα κατάσχη, ἀνάγκη αὐτοῖς οὐ μόνον τρισὶν εἶναι
ἀλλὰ καὶ περιττοῖς.

Πάνυ γε.

Ἐπὶ τὸ τοιοῦτον δή, φαμέν, ἡ ἐναντία ιδέα ἐκείνη τῇ 10
μορφῇ ἣ ἂν τοῦτο ἀπεργάζηται οὐδέποτε ἂν ἔλθοι.

Οὐ γάρ.

Εἰργάζετο δέ γε ἡ περιττή;

Ναί.

Ἐναντία δὲ ταύτη ἡ τοῦ ἀρτίου;

Ναί.

Ἐπὶ τὰ τρία ἄρα ἡ τοῦ ἀρτίου ιδέα οὐδέποτε ἦξει. e

Οὐ δήτα.

*Αμοιρα δὴ τοῦ ἀρτίου τὰ τρία.

*Αμοιρα.

*Ανάρτιος ἄρα ἡ τριάς. 5

Ναί.

Ἐο τοῖνυν ἔλεγον ὀρίσασθαι, ποῖα οὐκ ἐναντία τινὶ ὄντα
ὅμως οὐ δέχεται αὐτό, τὸ ἐναντίον—οἶον νῦν ἡ τριάς τῷ
ἀρτίῳ οὐκ οὔσα ἐναντία οὐδέν τι μᾶλλον αὐτὸ δέχεται, τὸ
γὰρ ἐναντίον αἰεὶ αὐτῷ ἐπιφέρει, καὶ ἡ δυὰς τῷ περιττῷ καὶ 10
τὸ πῦρ τῷ ψυχρῷ καὶ ἄλλα πάμπολλα—ἀλλ' ὄρα δὴ εἰ 105
οὕτως ὀρίζη, μὴ μόνον τὸ ἐναντίον τὸ ἐναντίον μὴ δέχεσθαι,
ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνο ὃ ἂν ἐπιφέρῃ τι ἐναντίον ἐκείνῳ, ἐφ' ὅτι
ἂν αὐτὸ ἦ, αὐτὸ τὸ ἐπιφέρον τὴν τοῦ ἐπιφερομένου ἐναν-
τιότητα μηδέποτε δέξασθαι. πάλιν δὲ ἀναμνησκον· οὐ 5
γὰρ χεῖρον πολλάκις ἀκούειν. τὰ πέντε τὴν τοῦ ἀρτίου
οὐ δέξεται, οὐδὲ τὰ δέκα τὴν τοῦ περιττοῦ, τὸ διπλάσιον.
τοῦτο μὲν οὖν καὶ αὐτὸ ἄλλῳ <οὐκ> ἐναντίον, ὅμως δὲ τὴν

d 9 ἐπι B: ἐπει T   d 10 ἡ W: ἦ B T   e 7 ὀρίσασθαι B T:
ὀρίσασθαι δεῖν W   e 10 αὐτῷ αἰεὶ T W   a 2 μὴ δέχεσθαι τὸ
ἐναντίον T (add. sign. transp.)   a 3 ὅτι B T: ὅτω B² W   a 4 ἦ
T: ἦ B: εἴη W   a 5 δέξεσθαι Madvig   a 8 αὐτὸ T W: αὐτῷ B
et φ s. v. W   οὐκ add. Köhler

b τοῦ περιπτοῦ οὐ δέξεται· οὐδὲ δὴ τὸ ἡμιόλιον οὐδὲ τᾶλλα τὰ τοιαῦτα, τὸ ἥμισυ, τὴν τοῦ ὄλου, καὶ τριτημόριον αὐτὸ καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, εἴπερ ἔπη τε καὶ συνδοκεῖ σοι οὕτως.

Πάνυ σφόδρα καὶ συνδοκεῖ, ἔφη, καὶ ἔπομαι.

5 Πάλω δὴ μοι, ἔφη, ἐξ ἀρχῆς λέγε. καὶ μή μοι ὁ ἄνθρωπος ἐρωτῶ ἀποκρίνου, ἀλλὰ μιμούμενος ἐμέ. λέγω δὴ παρ' ἡμῶν τὸ πρῶτον ἔλεγον ἀπόκρισω, τὴν ἀσφαλῆ ἐκείνην, ἐκ τῶν νῦν λεγομένων ἄλλην ὁρῶν ἀσφάλειαν. εἰ γὰρ ἔροιό με
 c ἀσφαλῆ σοι ἐρῶ ἀπόκρισω ἐκείνην τὴν ἀμαθῆ, ὅτι ὡς ἂν θερμότης, ἀλλὰ κομψοτέραν ἐκ τῶν νῦν, ὅτι ὡς ἂν πῦρ· οὐδὲ ἄν ἔρη ὡς ἂν σώματι τί ἐγγένηται νοσήσει, οὐκ ἐρῶ ὅτι ὡς ἂν νόσος, ἀλλ' ὡς ἂν πυρετός· οὐδ' ὡς ἂν ἀριθμῶ τί
 5 ἐγγένηται περιπτὸς ἔσται, οὐκ ἐρῶ ὡς ἂν περιπτότης, ἀλλ' ὡς ἂν μονάς, καὶ τᾶλλα οὕτως. ἀλλ' ὄρα εἰ ἤδη ἱκανῶς οἶσθ' ὅτι βούλομαι.

Ἄλλὰ πάνυ ἱκανῶς, ἔφη.

Ἀποκρίνου δὴ, ἦ δ' ὅς, ὡς ἂν τί ἐγγένηται σώματι ζῶν
 10 ἔσται;

Ἦν ἂν ψυχῆ, ἔφη.

d Οὐκοῦν αἰεὶ τοῦτο οὕτως ἔχει;

Πῶς γὰρ οὐχί; ἦ δ' ὅς.

Ψυχῆ ἄρα ὅτι ἂν αὐτὴ κατάσχη, αἰεὶ ἦκει ἐπ' ἐκείνω φέρουσα ζώην;

5 Ἦκει μέντοι, ἔφη.

Πότερον δ' ἔστι τι ζωῆ ἐναντίον ἢ οὐδέν;

Ἔστιν, ἔφη.

Τί;

b 1 δὴ T: om. B   b 5 μοι μή T   δ ἂν ἐρωτῶ B W: ὡς ἂν ἐρωτῶ
 T: ἦν ἂν ἐρωτῶ ἀποκρίσιν γρ W   b 6 ἀλλὰ B W: ἀλλὰ ἐλλφ T:
 ἀλλ' ἄλλην γρ. W   δὴ B² T W: δὲ B   b 7 ἐκ B T: ἀλλ' ἦν ἐκ
 W   b 8 ὁρῶν T b: ὁρῶ B   b 9 ὡς T: δ B W et mox ἐν τῶ
 secl. ci. Stephanus   ἔστιν W sed ai s. v.   c 3 ὡς ἂν] δ ἂν B W:
 ὡς δὲ T   τί om. W   νοσήσει . . . c 5 ἐγγένηται B² T W: om. B
 c 4 ὡς T: δ B² W   c 5 περιπτὸν pr. T   c 9 ὡς T Stob.: δ B
 (et mox c 11)   c 11 ἔφη B Stob.: ἔφη ἔσται T   d 3 ψυχῆ T:
 ἦ ψυχῆ B Stob.

Θάνατος.

Οὐκοῦν ψυχὴ τὸ ἐναντίον ᾧ αὐτὴ ἐπιφέρει αἰεὶ οὐ μὴ 10
ποτε δέξεται, ὡς ἐκ τῶν πρόσθεν ὠμολόγηται;

Καὶ μάλα σφόδρα, ἔφη ὁ Κέβης.

Τί οὖν; τὸ μὴ δεχόμενον τὴν τοῦ ἀρτίου ἰδέαν τί νυνδὴ
ὠνομάζομεν;

Ἄναρτιον, ἔφη. 15

Τὸ δὲ δίκαιον μὴ δεχόμενον καὶ ὃ ἂν μουσικὸν μὴ δέχεται;

Ἄμουσον, ἔφη, τὸ δὲ ἄδικον. e

Εἶεν· ὃ δ' ἂν θάνατον μὴ δέχεται τί καλοῦμεν;

Ἄθάνατον, ἔφη.

Οὐκοῦν ψυχὴ οὐ δέχεται θάνατον;

Οὐ. 5

Ἄθάνατον ὅρα ψυχὴ.

Ἄθάνατον.

Εἶεν, ἔφη· τοῦτο μὲν δὴ ἀποδεδείχθαι φῶμεν; ἢ πῶς δοκεῖ;

Καὶ μάλα γε ἰκανῶς, ὦ Σώκρατες.

Τί οὖν, ἢ δ' ὅς, ὦ Κέβης; εἰ τῷ ἀναρτίῳ ἀναγκαῖον ἦν 10
ἀνωλέθρῳ εἶναι, ἄλλο τι τὰ τρία ἢ ἀνώλεθρα ἂν ἦν; 106

Πῶς γὰρ οὔ;

Οὐκοῦν εἰ καὶ τὸ ἄθερμον ἀναγκαῖον ἦν ἀνώλεθρον εἶναι,
ὁπότε τις ἐπὶ χιόνα θερμὸν ἐπάγοι, ὑπεξήει ἂν ἡ χιὼν οὔσα
σῶς καὶ ἄτηκτος; οὐ γὰρ ἂν ἀπώλετό γε, οὐδ' αὖ ὑπο- 5
μένουσα ἐδέξατο ἂν τὴν θερμότητα.

Ἀληθῆ, ἔφη, λέγεις.

Ἄς δ' αὐτως οἶμαι κἂν εἰ τὸ ἄψυκτον ἀνώλεθρον ἦν,
ὁπότε ἐπὶ τὸ πῦρ ψυχρὸν τι ἐπήει, οὔποτ' ἂν ἀπεσβέννυτο
οὐδ' ἀπώλλυτο, ἀλλὰ σῶν ἂν ἀπελθὼν ᾤχετο. 10

d 10 ψυχὴ B Stob. : ἡ ψυχὴ T W   d 13 νῦν δὴ B³ T W Stob. :
νυνδὴ ταῦτα B   d 14 ὠνομάζομεν B et in marg. T : ὠμολογήσαμεν
T : ὠνομάζομεν W Stob.   e 4 ψυχὴ T W Stob. : ἡ ψυχὴ B
e 6 ψυχὴ T Stob. : ἡ ψυχὴ B W   e 10 ἀναρτίῳ B t Stob. : ἀρτίῳ T
a 1 ἢ B et post τι t Stob. : om. T   a 3 ἄθερμον t : θερμὸν B T W
Stob.   a 4 ἐπάγοι T W : ἐπάγει Stob. : ἐπαγάγοι B   οὔσα σῶς
καὶ] μένουσα Stob.   a 8 ὡς δ' αὐτως T W Stob. : ὡσαύτως B
ἄψυκτον B T W : ψυχρὸν Stob. : ἄψυχρον Wytttenbach

Ἀνάγκη, ἔφη.

- b Οὐκοῦν καὶ ὧδε, ἔφη, ἀνάγκη περὶ τοῦ ἀθανάτου εἰπεῖν; εἰ μὲν τὸ ἀθάνατον καὶ ἀνώλεθρόν ἐστιν, ἀδύνατον ψυχῆ, ὅταν θάνατος ἐπ' αὐτὴν ἴη, ἀπόλλυσθαι· θάνατον μὲν γὰρ δὴ ἐκ τῶν προειρημένων οὐ δέξεται οὐδ' ἔσται τεθνηκυῖα, ὡσπερ τὰ τρία οὐκ ἔσται, ἔφαμεν, ἄρτιον, οὐδέ γ' αὖ τὸ περιπτόν, οὐδὲ δὴ πῦρ ψυχρόν, οὐδέ γε ἢ ἐν τῷ πυρὶ θερμότης. “Ἄλλὰ τί κωλύει,” φαίη ἄν τις, “ἄρτιον μὲν τὸ περιπτόν μὴ γίνεσθαι ἐπιόντος τοῦ ἀρτίου, ὡσπερ ὠμολόγηται, ἀπολομένου δὲ αὐτοῦ ἀντ' ἐκείνου ἄρτιον γεγενῆσθαι;” τῷ ταῦτα λέγουσι οὐκ ἂν ἔχοιμεν διαμαχέσασθαι ὅτι οὐκ ἀπόλλυται· τὸ γὰρ ἀνάρτιον οὐκ ἀνώλεθρόν ἐστιν· ἐπεὶ εἰ τοῦτο ὠμολόγητο ἡμῖν, ῥαδίως ἂν διεμαχόμεθα ὅτι ἐπελ-
5 θόντος τοῦ ἀρτίου τὸ περιπτόν καὶ τὰ τρία οἴχεται ἀπιόντα· καὶ περὶ πυρὸς καὶ θερμοῦ καὶ τῶν ἄλλων οὕτως ἂν διεμαχόμεθα. ἢ οὐ;

Πάνν μὲν οὖν.

- Οὐκοῦν καὶ νῦν περὶ τοῦ ἀθανάτου, εἰ μὲν ἡμῖν ὁμολογεῖται
10 καὶ ἀνώλεθρον εἶναι, ψυχῆ ἂν εἴη πρὸς τῷ ἀθάνατος εἶναι
d καὶ ἀνώλεθρος· εἰ δὲ μή, ἄλλου ἂν δέοι λόγου.

Ἄλλ' οὐδὲν δεῖ, ἔφη, τούτου γε ἔνεκα· σχολῆ γὰρ ἂν τι ἄλλο φθορὰν μὴ δέχοιτο, εἰ τό γε ἀθάνατον αἰδίου ὄν φθορὰν δέξεται.

- 5 Ὅ δέ γε θεὸς οἶμαι, ἔφη ὁ Σωκράτης, καὶ αὐτὸ τὸ τῆς ζωῆς εἶδος καὶ εἴ τι ἄλλο ἀθάνατόν ἐστιν, παρὰ πάντων ἂν ὁμολογηθεῖη μηδέποτε ἀπόλλυσθαι.

Παρὰ πάντων μέντοι νῆ Δί', ἔφη, ἀνθρώπων τέ γε καὶ εἶτι μᾶλλον, ὡς ἐγῶμαι, παρὰ θεῶν.

- e Ὅποτε δὴ τὸ ἀθάνατον καὶ ἀδιάφθορόν ἐστιν, ἄλλο

b1 εἰπεῖν B: om. T Stob.   b6 πῦρ B: τὸ πῦρ T Stob.
c1 ἀπολομένου BT: ἀπολλυμένου W Stob.   c2 διαμαχέσασθαι
TW: διαμάχασθαι B Stob.   c4 ὠμολόγητο B: ὠμολογεῖτο T Stob.
c8 πάνν μὲν οὖν Bt: om. T   c9 θανάτου pr. T Stob.   ἡμῖν
om. W   c10 τῷ B² TW Stob.: τὸ B   d3 εἰ τό γε B² TW:
εἰ τό τε Stob.: εἴ γε τὸ B   αἰδίου ὄν B Stob.: καὶ αἰδίου T
d4 δέξεται B Stob. et ε. αἰ s. v. W: δέξαιτο TW   d8 τέ γε B
Stob.: τε TW sed γ s. v. W

τι ψυχὴ ἢ, εἰ ἀθάνατος τυγχάνει οὔσα, καὶ ἀνώλεθρος
 ἂν εἴη;

Πολλὴ ἀνάγκη.

Ἐπιόντος ἄρα θανάτου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον τὸ μὲν θνητόν, 5
 ὡς ἔοικεν, αὐτοῦ ἀποθνήσκει, τὸ δ' ἀθάνατον σῶν καὶ
 ἀδιάφθορον οἴχεται ἀπίον, ὑπεκχωρήσων τῷ θανάτῳ.

Φαίνεται.

Παντὸς μᾶλλον ἄρα, ἔφη, ὦ Κέβης, ψυχὴ ἀθάνατον καὶ
 ἀνώλεθρον, καὶ τῷ ὄντι ἔσονται ἡμῶν αἱ ψυχαὶ ἐν Ἄιδου. 107

Οὐκὼν ἐγωγε, ὦ Σώκρατες, ἔφη, ἔχω παρὰ ταῦτα ἄλλο
 τι λέγειν οὐδέ πη ἀπιστεῖν τοῖς λόγοις. ἀλλ' εἰ δὴ τι
 Συμμίας ὅδε ἢ τις ἄλλος ἔχει λέγειν, εὖ ἔχει μὴ κατασιγή-
 σαι· ὡς οὐκ οἶδα εἰς ὄντινά τις ἄλλον καιρὸν ἀναβάλλοιτο 5
 ἢ τὸν νῦν παρόντα, περὶ τῶν τοιούτων βουλόμενος ἢ τι
 εἰπεῖν ἢ ἀκοῦσαι.

Ἄλλὰ μὲν, ἢ δ' ὅς ὁ Συμμίας, οὐδ' αὐτὸς ἔχω ἔτι ὅπη
 ἀπιστῶ ἔκ γε τῶν λεγομένων· ὑπὸ μέντοι τοῦ μεγέθους περὶ
 ὧν οἱ λόγοι εἰσίν, καὶ τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν ἀτιμάζων, b
 ἀναγκάζομαι ἀπιστίαν ἔτι ἔχειν παρ' ἑμαυτῷ περὶ τῶν
 εἰρημένων.

Οὐ μόνον γ', ἔφη, ὦ Συμμία, ὁ Σωκράτης, ἀλλὰ ταῦτά
 τε εὖ λέγεις καὶ τὰς γε ὑποθέσεις τὰς πρώτας, καὶ εἰ 5
 πισταὶ ὑμῖν εἰσιν, ὅμως ἐπισκεπτέαι σαφέστερον· καὶ ἔαν
 αὐτὰς ἱκανῶς διέλητε, ὡς ἐγῶμαι, ἀκολουθήσετε τῷ λόγῳ,
 καθ' ὅσον δυνατὸν μάλιστ' ἀνθρώπῳ ἐπακολουθήσαι· κἂν
 τοῦτο αὐτὸ σαφὲς γένηται, οὐδὲν ζητήσετε περαιτέρω.

Ἀληθῆ, ἔφη, λέγεις. 10

Ἄλλὰ τὸδε γ', ἔφη, ὦ ἄνδρες, δίκαιον διανοηθῆναι, ὅτι, c
 εἴπερ ἡ ψυχὴ ἀθάνατος, ἐπιμελείας δὴ δεῖται οὐχ ὑπὲρ τοῦ

ε 2 ψυχὴ BT Stob.: ἡ ψυχὴ W ἢ B: post τι Stob.: om. T
 α 3 οὐδέ πη BT: οὐδέτι W α 4 ὅδε B²TW: om. B α 5 τις
 BT: τις ἂν W ἀναβάλλοιτο W (in marg. ἀνακρούοιτο) α 6 ἢ τι
 BT: ἦτοι W α 8 ἔτι TW: om. B b 1 οὐκ ἀτιμάζων in marg.
 B² b 5 γε B²TW: om. B b 6 ἐπισκεπτέα Seager b 7 διέ-
 λητε B²W: διέληται B: ἔληται T (ε s. v. t) ἀκολουθήσετε B²W:
 ἀκολουθήσεται BT (ε s. v. t) b 8 κἂν BWt: καὶ T c 1 τὸδε
 γ' BT: τὸδε W: τὸ γ' Stob. c 2 ἀθάνατος BT Iambli. Stob.:
 ἀθάνατός ἐστιν B²W

χρόνου τούτου μόνον ἐν ᾧ καλοῦμεν τὸ ζῆν, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ
 παντός, καὶ ὁ κίνδυνος νῦν δὴ καὶ δόξειεν ἂν δεινὸς εἶναι,
 5 εἴ τις αὐτῆς ἀμελήσει. εἰ μὲν γὰρ ἦν ὁ θάνατος τοῦ παντός
 ἀπαλλαγὴ, ἔρμαιον ἂν ἦν τοῖς κακοῖς ἀποθανοῦσι τοῦ τε
 σώματος ἅμ' ἀπηλλάχθαι καὶ τῆς αὐτῶν κακίας μετὰ τῆς
 ψυχῆς· νῦν δ' ἐπειδὴ ἀθάνατος φαίνεται οὔσα, οὐδεμία ἂν
 d εἴη αὐτῇ ἄλλη ἀποφυγὴ κακῶν οὐδὲ σωτηρία πλὴν τοῦ ὡς
 βελτίστην τε καὶ φρονιμωτάτην γενέσθαι. οὐδὲν γὰρ ἄλλο
 ἔχουσα εἰς Ἄιδου ἢ ψυχὴ ἔρχεται πλὴν τῆς παιδείας τε καὶ
 τροφῆς, ἃ δὴ καὶ μέγιστα λέγεται ὠφελεῖν ἢ βλάπτειν τὸν
 5 τελευτήσαντα εὐθύς ἐν ἀρχῇ τῆς ἐκείσε πορείας. λέγεται
 δὲ οὕτως, ὡς ἄρα τελευτήσαντα ἕκαστον ὁ ἐκάστος δαίμων,
 ὅσπερ ζῶντα εἰλήχει, οὗτος ἄγειν ἐπιχειρεῖ εἰς δὴ τινα
 τόπον, οἱ δεῖ τοὺς συλλεγέντας διαδικασαμένους εἰς Ἄιδου
 e πορεύεσθαι μετὰ ἡγεμόνος ἐκείνου ᾧ δὴ προστέτακται τοὺς
 ἐνθένδε ἐκείσε πορεύσαι· τυχόντας δὲ ἐκεῖ ὧν δὴ τυχεῖν
 καὶ μείναντας ὅν χρεὶ χρόνον ἄλλος δεῦρο πάλω ἡγεμῶν
 κομίζει ἐν πολλαῖς χρόνου καὶ μακραῖς περιόδοις. ἔστι δὲ
 ἄρα ἡ πορεία οὐχ ὡς ὁ Αἰσχύλου Τήλεφος λέγει· ἐκείνος
 108 μὲν γὰρ ἀπλῆν οἰμόν φησιν εἰς Ἄιδου φέρειν, ἢ δ' οὔτε
 ἀπλῆ οὔτε μία φαίνεται μοι εἶναι. οὐδὲ γὰρ ἂν ἡγεμόνων
 ἔδει· οὐ γάρ πού τις ἂν διαμάρτοι οὐδαμόσε μιᾶς ὁδοῦ
 οὔσης. νῦν δὲ ἔοικε σχίσσεις τε καὶ τριόδους πολλὰς ἔχειν·
 5 ἀπὸ τῶν θυσιῶν τε καὶ νομίμων τῶν ἐνθάδε τεκμαιρόμενος
 λέγω. ἢ μὲν οὖν κοσμία τε καὶ φρόνιμος ψυχὴ ἔπεται τε
 καὶ οὐκ ἀγνοεῖ τὰ παρόντα· ἢ δ' ἐπιθυμητικῶς τοῦ σώματος
 ἔχουσα, ὅπερ ἐν τῷ ἔμπροσθεν εἶπον, περὶ ἐκείνο πολὺν

c 5 ἀμελήσει B T Iambl. Stob. : ἀμελήσειεν B² W c 6 ἂν B t
 Iambl. : om. T Stob. κακοῖς] κακῶς Stob. d 4 μέγιστα λέγεται
 B : λέγεται μέγιστα T W Iambl. Stob. d 7 ὅσπερ . . . οὗτος] ὅσπερ
 . . . οὕτως Stob. e 2 ἐνθένδε B Stob. : ἐνθάδε T πορεύσαι B
 Stob. : πορεύεσθαι T ἐκεῖ ὧν T : ἐκείνων ὧν B : ἐκείνων Stob. δὴ
 Stob. : δεῖ B T W a 2 οὐδὲ] οὐδὲν Stob. ἂν B Stob. : om. T
 scd add. post ἔδει a 3 οὐ B T Stob. : οὐδὲ B² W διαμάρτοι B :
 ἀμάρτοι T W Stob. a 4 τριόδους Olymp. Proclus : περιόδους B T W
 Stob. a 5 θυσιῶν T W Stob. : δσιῶν B et γρ. W t a 6 οὖν
 B² T W Stob. : om. B a 8 ἔμπροσθεν B Stob. : πρόσθεν T

χρόνον ἐπισημένη καὶ περὶ τὸν ὄρατον τόπου, πολλὰ **b**
 ἀντιείνασα καὶ πολλὰ παθοῦσα, βία καὶ μόγις ὑπὸ τοῦ
 προστεταγμένου δαίμονος οἴχεται ἀγομένη. ἀφικομένην δὲ
 ὄθιπερ αἱ ἄλλαι, τὴν μὲν ἀκάθαρτον καὶ τι πεποιηκυῖαν
 τοιοῦτον, ἢ φόνων ἀδίκων ἡμμένην ἢ ἄλλ' ἅττα τοιαῦτα **5**
 εἰργασμένην, ἃ τούτων ἀδελφά τε καὶ ἀδελφῶν ψυχῶν ἔργα
 τυγχάνει ὄντα, ταύτην μὲν ἅπας φεύγει τε καὶ ὑπεκτρέπεται
 καὶ οὔτε συνέμπορος οὔτε ἡγεμῶν ἐθέλει γίγνεσθαι, αὐτὴ
 δὲ πλανᾶται ἐν πάσῃ ἐχομένη ἀπορία ἕως ἂν δῆ τινας **c**
 χρόνοι γένωνται, ὧν ἐλθόντων ὑπ' ἀνάγκης φέρεται εἰς τὴν
 αὐτῇ πρέπουσαν οἴκησιν· ἢ δὲ καθαρῶς τε καὶ μετρίως τὸν
 βίον διεξελθούσα, καὶ συνεμπόρων καὶ ἡγεμόνων θεῶν
 τυχοῦσα, ᾤκησεν τὸν αὐτῇ ἐκάστη τόπου προσήκοντα. εἰσὶν **5**
 δὲ πολλοὶ καὶ θαυμαστοὶ τῆς γῆς τόποι, καὶ αὐτὴ οὔτε οἶα
 οὔτε ὄση δοξάζεται ὑπὸ τῶν περὶ γῆς εἰωθότων λέγειν, ὡς
 ἐγὼ ὑπό τιος πέπεισμαι.

Καὶ ὁ Συμμίας, Πῶς ταῦτα, ἔφη, λέγεις, ὦ Σώκρατες; **d**
 περὶ γάρ τοι γῆς καὶ αὐτὸς πολλὰ δὴ ἀκήκοα, οὐ μέντοι
 ταῦτα ἃ σὲ πείθει· ἠδέως οὖν ἂν ἀκούσαιμι.

Ἄλλὰ μέντοι, ὦ Συμμία, οὐχ ἢ Γλαύκου τέχνη γέ μοι
 δοκεῖ εἶναι διηγήσασθαι ἃ γ' ἐστίν· ὡς μέντοι ἀληθῆ, **5**
 χαλεπώτερόν μοι φαίνεται ἢ κατὰ τὴν Γλαύκου τέχνην, καὶ
 ἅμα μὲν ἐγὼ ἴσως οὐδ' ἂν οἶός τε εἶην, ἅμα δέ, εἰ καὶ
 ἠπιστάμην, ὁ βίος μοι δοκεῖ ὁ ἐμός, ὦ Συμμία, τῷ μήκει
 τοῦ λόγου οὐκ ἐξαρκεῖν. τὴν μέντοι ἰδέαν τῆς γῆς οἶαν
 πέπεισμαι εἶναι, καὶ τοὺς τόπους αὐτῆς οὐδέν με κωλύει **e**
 λέγειν.

Ἄλλ', ἔφη ὁ Συμμίας, καὶ ταῦτα ἀρκεῖ.

b 1 πολλὰ] ἄλλα Stob.   **b 2** μόλις T Stob.   **b 4** οἴπερ Cobet
b 7 ὑπεκτρέπεται] ὑποκρύπτεται Stob.   **c 4** θεῶν B² T W Stob. :
 ὄσων B   **c 5** ἐκάστη T   **c 8** τιος B T W : δέ τιος Stob. (fort.
 δὴ τιος)   **d 2** γῆς B Stob. : τῆς γῆς B² T   **d 3** οὖν ἂν B : ἂν οὖν T :
 οὖν Stob.   **d 4** οὐχ ἢ B T W Stob. : οὐχὶ ἢ Eus. : οὐχὶ Heindorf
 τέχνη γέ μοι B T Eus. Stob. : γέ μοι τέχνη W   **d 5** ἃ γ' T Eus. :
 ἃ γε W : ἃ τε Stob. : δέ γ' B   **d 7** οὐδ' B T Eus. Stob. : οὐκ W
 καὶ εἰ Eus.   **d 9** ἐξαρκεῖν T W Eus. Stob. : ἐξαρκεῖ B

Πέπεισμαι τοίνυν, ἢ δ' ὅς, ἐγὼ ὡς πρῶτον μὲν, εἰ ἔστιν
 5 ἐν μέσῳ τῷ οὐρανῷ περιφερῆς οὔσα, μηδὲν αὐτῇ δεῖν μήτε
 109 ἀέρος πρὸς τὸ μὴ πεσεῖν μήτε ἄλλης ἀνάγκης μηδεμίας
 τοιαύτης, ἀλλὰ ἰκανὴν εἶναι αὐτὴν ἰσχειν τὴν ὁμοιότητα
 τοῦ οὐρανοῦ αὐτοῦ ἑαυτῷ πάντῃ καὶ τῆς γῆς αὐτῆς τὴν
 ἰσορροπίαν· ἰσορροπον γὰρ πρᾶγμα ὁμοίου τινὸς ἐν μέσῳ
 5 τεθὲν οὐχ ἕξει μᾶλλον οὐδ' ἦττον οὐδαμόσε κλιθῆναι,
 ὁμοίως δ' ἔχον ἀκλινὲς μενεῖ. πρῶτον μὲν τοίνυν, ἢ δ' ὅς,
 τοῦτο πέπεισμαι.

Καὶ ὀρθῶς γε, ἔφη ὁ Συμμίας.

Ἔτι τοίνυν, ἔφη, πάμμεγά τι εἶναι αὐτό, καὶ ἡμᾶς οἰκεῖν
 b τοὺς μέχρι Ἑρακλείων στηλῶν ἀπὸ Φάσιδος ἐν σμικρῷ
 τῷ μορίῳ, ὥσπερ περὶ τέλμα μύρμηκας ἢ βατράχους περὶ
 τὴν θάλατταν οἰκοῦντας, καὶ ἄλλους ἄλλοθι πολλοὺς ἐν
 πολλοῖσι τοιοῦτοις τόποις οἰκεῖν. εἶναι γὰρ πανταχῇ περὶ
 5 τὴν γῆν πολλὰ κοῖλα καὶ παντοδαπὰ καὶ τὰς ἰδέας καὶ τὰ
 μεγέθη, εἰς ἃ συνερρηκέναι τό τε ὕδωρ καὶ τὴν ὀμίχλην
 καὶ τὸν ἀέρα· αὐτὴν δὲ τὴν γῆν καθαρὰν ἐν καθαρῷ κείσθαι
 τῷ οὐρανῷ ἐν ᾧπέρ ἐστι τὰ ἄστρα, ὅν δὴ αἰθέρα ὀνομάζειν
 c τοὺς πολλοὺς τῶν περὶ τὰ τοιαῦτα εἰωθότων λέγειν· οὐ δὴ
 ὑποστάθμην ταῦτα εἶναι καὶ συρρεῖν αἰεὶ εἰς τὰ κοῖλα τῆς
 γῆς. ἡμᾶς οὖν οἰκοῦντας ἐν τοῖς κοίλοις αὐτῆς λεληθῆναι
 καὶ οἶεσθαι ἄνω ἐπὶ τῆς γῆς οἰκεῖν, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἐν
 5 μέσῳ τῷ πυθμένι τοῦ πελάγους οἰκῶν οἰοιτό τε ἐπὶ τῆς
 θαλάττης οἰκεῖν καὶ διὰ τοῦ ὕδατος ὀρῶν τὸν ἥλιον καὶ τὰ
 ἄλλα ἄστρα τὴν θάλατταν ἡγοῖτο οὐρανὸν εἶναι, διὰ δὲ
 d βραδυτῆτά τε καὶ ἀσθένειαν μηδεπώποτε ἐπὶ τὰ ἄκρα τῆς
 θαλάττης ἀφιγμένος μηδὲ ἐωρακῶς εἶη, ἐκδύς καὶ ἀνακύψας
 ἐκ τῆς θαλάττης εἰς τὸν ἐνθάδε τόπον, ὄσφ καθαρώτερος
 καὶ καλλίων τυγχάνει ὢν τοῦ παρὰ σφίσι, μηδὲ ἄλλου

e 4 εἰ] γῆ Stob.   e 5 τοῦ οὐρανοῦ Stob.   a 3 αὐτῆς B t Stob. :
 αὐτὴν T Eus.   a 6 μένει B T W   τοίνυν T W : δὴ Eus. : om.
 B Stob.   ἢ δ' ὅς B Eus. Stob. : om. T (add. in marg.) W   b 4 πολ-
 λοιῖσι T : πολλοῖς B Eus. Stob.   c 4 τῆς B T Eus. : om. Stob.
 d 1 οὐδεπώποτε W   d 4 καλλίω pr. T

ἀκηκοὺς εἶη τοῦ ἐωρακότος. ταῦτόν δὴ τοῦτο καὶ ἡμᾶς 5
 πεπονθέναι· οἰκοῦντας γὰρ ἔν τινι κοίλῳ τῆς γῆς οἶεσθαι
 ἐπάνω αὐτῆς οἰκεῖν, καὶ τὸν ἀέρα οὐρανὸν καλεῖν, ὡς διὰ
 τούτου οὐρανοῦ ὄντος τὰ ἄστρα χωροῦντα· τὸ δὲ εἶναι ταύ-
 τόν, ὑπ' ἀσθενείας καὶ βραδυτήτος οὐχ οἴους τε εἶναι ἡμᾶς e
 διεξελθεῖν ἐπ' ἔσχατον τὸν ἀέρα· ἐπεὶ, εἴ τις αὐτοῦ ἐπ' ἄκρα
 ἔλθοι ἢ πτηνὸς γενόμενος ἀνάπτοιτο, κατιδεῖν <ἂν> ἀνακύ-
 ψαντα, ὥσπερ ἐνθάδε οἱ ἐκ τῆς θαλάττης ἰχθύες ἀνακύ-
 πτουτες ὀρώσι τὰ ἐνθάδε, οὕτως ἂν τινα καὶ τὰ ἐκεῖ κατιδεῖν, 5
 καὶ εἰ ἡ φύσις ἰκανῆ εἶη ἀνασχέσθαι θεωροῦσα, γινῶναι ἂν
 ὅτι ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀληθῶς οὐρανὸς καὶ τὸ ἀληθινὸν φῶς
 καὶ ἡ ὡς ἀληθῶς γῆ. ἦδε μὲν γὰρ ἡ γῆ καὶ οἱ λίθοι καὶ 110
 ἅπας ὁ τόπος ὁ ἐνθάδε διεφθαρμένα ἐστὶν καὶ καταβεβρω-
 μένα, ὥσπερ τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ ὑπὸ τῆς ἄλμης, καὶ οὔτε
 φύεται ἄξιον λόγου οὐδὲν ἐν τῇ θαλάττῃ, οὔτε τέλειον ὡς
 ἔπος εἰπεῖν οὐδὲν ἐστι, σήραγγες δὲ καὶ ἄμμος καὶ πηλὸς 5
 ἀμήχανος καὶ βόρβοροί εἰσιν, ὅπου ἂν καὶ [ἡ] γῆ ἦ καὶ
 πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν κάλλη κρίνεσθαι οὐδ' ὅπωςτιοῦν ἄξια.
 ἐκεῖνα δὲ αὐτῶν παρ' ἡμῖν πολὺ ἂν ἔτι πλέον φανεῖν δια-
 φέρειν· εἰ γὰρ δὴ καὶ μῦθον λέγειν καλόν, ἄξιον ἀκοῦσαι, ὦ b
 Συμμία, οἷα τυγχάνει τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ὑπὸ τῷ οὐρανῷ ὄντα.

Ἄλλὰ μὴν, ἔφη ὁ Συμμίας, ὦ Σώκρατες, ἡμεῖς γε τούτου
 τοῦ μύθου ἠδέως ἂν ἀκούσασθαιμεν.

Λέγεται τοίνυν, ἔφη, ὦ ἐταῖρε, πρῶτον μὲν εἶναι τοιαύτη 5
 ἡ γῆ αὐτῆ ἰδεῖν, εἴ τις ἄνωθεν θεῶτο, ὥσπερ αἱ δωδεκάσκυ-
 τοι σφαῖραι, ποικίλη, χρώμασι διελημμένη, ὧν καὶ τὰ
 ἐνθάδε εἶναι χρώματα ὥσπερ δείγματα, οἷς δὴ οἱ γραφῆς

e 2 ἄκρα B T Eus. Stob. : ἄκρον W e 3 ἂν Stephanus : δὴ Eus. :
 om. B T W Stob. e 6 ἀνασχέσθαι W t : ἂν ἀνασχέσθαι T Stob. :
 ἀνέχεσθαι B Eus. et e s. v. W e 7 ἀληθινὸν B² T W Eus. Stob. :
 ἀληθῶς B a 1 ἦδε B² T W Eus. Stob. : ἦδη B a 4 οὐδὲν
 post λόγου T Eus. Stob. : ante ἄξιον B : utrobique W a 6 καὶ
 om. Stob. : ἡ om. recc. a 8 πολὺ T W Eus. Stob. : πολλοῦ B t
 b 1 δὴ T (e δεῖ) W Eus. Stob. : δεῖ B καλόν B² T W Eus. Stob. :
 om. B ἄξιον B T Eus. Stob. : καὶ ἄξιον B² W b 2 τῆς om.
 Stob. b 6 εἴ τις B² T W Eus. : ἦτις B Stob. θεῶτο T Eus.
 Stob. : θεῶτο ἂν B : θεῶτο αὐτήν B² W

C καταχρῶνται. ἐκεῖ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν ἐκ τοιούτων εἶναι, καὶ
 πολὺν ἔτι ἐκ λαμπροτέρων καὶ καθαρωτέρων ἢ τούτων· τὴν
 μὲν γὰρ ἄλουργῆ εἶναι [καὶ] θαυμαστὴν τὸ κάλλος, τὴν δὲ
 χρυσοειδῆ, τὴν δὲ ὄση λευκὴ γύψου ἢ χιόνος λευκοτέραν,
 5 καὶ ἐκ τῶν ἄλλων χρωμάτων συγκεκμημένην ὡσαύτως, καὶ ἔτι
 πλειόνων καὶ καλλιόνων ἢ ὅσα ἡμεῖς ἐωράκαμεν. καὶ γὰρ
 αὐτὰ ταῦτα τὰ κοῖλα αὐτῆς, ὕδατός τε καὶ ἀέρος ἐκπλεα
 d ὄντα, χρώματός τι εἶδος παρέχεσθαι στίλβοντα ἐν τῇ τῶν
 ἄλλων χρωμάτων ποικιλίᾳ, ὥστε ἐν τῇ αὐτῆς εἶδος συνεχῆς
 ποικίλον φαντάζεσθαι. ἐν δὲ ταύτῃ οὕση τοιαύτη ἀνὰ
 λόγον τὰ φνόμενα φύεσθαι, δένδρα τε καὶ ἄνθη καὶ τοὺς
 5 καρπούς· καὶ αὐτὰ ὄρη ὡσαύτως καὶ τοὺς λίθους ἔχειν ἀνὰ
 τὸν αὐτὸν λόγον τὴν τε λειότητητα καὶ τὴν διαφάνειαν καὶ τὰ
 χρώματα καλλίως· ὧν καὶ τὰ ἐνθάδε λιθίδια εἶναι ταῦτα τὰ
 ἀγαπώμενα μόρια, σάρδια τε καὶ ἰάσπιδας καὶ σμαράγδους
 e καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα· ἐκεῖ δὲ οὐδὲν ὅτι οὐ τοιοῦτον εἶναι καὶ
 ἔτι τούτων καλλίως. τὸ δ' αἴτιον τούτου εἶναι ὅτι ἐκεῖνοι οἱ
 λίθοι εἰσὶ καθαροὶ καὶ οὐ κατεδηδεσμένοι οὐδὲ διεφθαρμένοι
 ὥσπερ οἱ ἐνθάδε ὑπὸ σηπεδόνος καὶ ἄλμης ὑπὸ τῶν δεῦρο
 5 συνερρηκώτων, ἃ καὶ λίθοις καὶ γῆ καὶ τοῖς ἄλλοις ζώοις τε
 καὶ φυτοῖς αἴσχη τε καὶ νόσους παρέχει. τὴν δὲ γῆν αὐτὴν
 κεκοσμῆσθαι τούτοις τε ἅπασιν καὶ ἔτι χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ καὶ
 III τοῖς ἄλλοις αὐτῶν τοιούτοις. ἐκφανῆ γὰρ αὐτὰ πεφυκέναι,
 ὄντα πολλὰ πλήθει καὶ μεγάλα καὶ πανταχοῦ τῆς γῆς, ὥστε
 αὐτὴν ἰδεῖν εἶναι θέαμα εὐδαιμόνων θεατῶν. ζῶα δ' ἐπ'
 αὐτῇ εἶναι ἄλλα τε πολλὰ καὶ ἀνθρώπους, τοὺς μὲν ἐν
 5 μεσογαίᾳ οἰκοῦντας, τοὺς δὲ περὶ τὸν ἀέρα ὥσπερ ἡμεῖς

c 3 καὶ B Stob. : om. T Eus. c 5 ἐγκεκμημένη W ἔτι B² T W :
 ἐπὶ B c 7 ἐκπλεα B T W Eus. Stob. : ἐμπλεα al. d 1 παρ-
 ἔχεσθαι B² T W Eus. : παρέχεται B Stob. d 4 ἄνθη B T Eus. Stob. :
 ἄλση B² W d 6 * * * * * τὴν τε λειότητητα T (τελειότητητα B
 Stob.) e 1 ὅτι οὐ B T : ὄτι οὐν Eus. (et mox οὐκ εἶναι) : ὅτι μὴ B² W :
 ὅ μὴ Stob. e 3 εἰσὶ καθαροὶ B : καθαροὶ εἰσιν T W Eus. Stob.
 e 5 & s. v. T : om. Stob. λίθοις] τοῖς in marg. B² e 7 ἅπασιν
 B Eus. Stob. : πᾶσιν T τε καὶ T Eus. Stob. : καὶ B a 2 παν-
 ταχοῦ T W : πολλαχοῦ B Eus. Stob. a 3 θεατῶν om. Stob.
 a 4 αὐτῇ B : αὐτὴν T W : αὐτῆς Stob.

περὶ τὴν θάλατταν, τοὺς δ' ἐν νήσοις ἄς περιρρεῖν τὸν ἀέρα
 πρὸς τῇ ἡπίερω οὐσας· καὶ ἐνὶ λόγῳ, ὅπερ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τε
 καὶ ἡ θάλαττά ἐστι πρὸς τὴν ἡμετέραν χρεῖαν, τοῦτο ἐκεῖ
 τὸν ἀέρα, ὃ δὲ ἡμῶν ἀήρ, ἐκείνοις τὸν αἰθέρα. τὰς δὲ ὥρας **b**
 αὐτοῖς κρᾶσιω ἔχειω τοιαύτην ὥστε ἐκείνους ἀνόσους εἶναι καὶ
 χρόνου τε ζῆν πολὺ πλείω τῶν ἐνθάδε, καὶ ὄψει καὶ ἀκοῇ καὶ
 φρονήσει καὶ πᾶσι τοῖς τοιούτοις ἡμῶν ἀφεστάναι τῇ αὐτῇ
 ἀποστάσει ἤπερ ἀήρ τε ὕδατος ἀφέστηκεν καὶ αἰθὴρ ἀέρος **5**
 πρὸς καθαρότητα. καὶ δὴ καὶ θεῶν ἄλση τε καὶ ἱερὰ αὐτοῖς
 εἶναι, ἐν οἷς τῶ ὄντι οἰκητὰς θεοὺς εἶναι, καὶ φήμας τε καὶ
 μαντείας καὶ αἰσθήσεις τῶν θεῶν καὶ τοιαύτας συνουσίας
 γίγνεσθαι αὐτοῖς πρὸς αὐτούς· καὶ τὸν γε ἥλιον καὶ σελήνην **c**
 καὶ ἄστρα ὀραῖσθαι ὑπ' αὐτῶν οἷα τυγχάνει ὄντα, καὶ τὴν
 ἄλλην εὐδαιμονίαν τούτων ἀκόλουθον εἶναι.

Καὶ ὄλην μὲν δὴ τὴν γῆν οὕτω πεφυκέναι καὶ τὰ περὶ
 τὴν γῆν· τόπους δ' ἐν αὐτῇ εἶναι κατὰ τὰ ἔγκοιλα αὐτῆς **5**
 κύκλω περὶ ὄλην πολλούς, τοὺς μὲν βαθυτέρους καὶ ἀνα-
 πεπταμένους μᾶλλον ἢ ἐν ᾧ ἡμεῖς οἰκοῦμεν, τοὺς δὲ βαθυ-
 τέρους ὄντας τὸ χάσμα αὐτοὺς ἔλαττον ἔχειω τοῦ παρ' ἡμῖν
 τόπου, ἔστι δ' οὖς καὶ βραχυτέρους τῶ βάθει τοῦ ἐνθάδε **d**
 εἶναι καὶ πλατυτέρους. τούτους δὲ πάντας ὑπὸ γῆν εἰς
 ἀλλήλους συντετρηῆσθαί τε πολλαχῆ καὶ κατὰ στενότερα καὶ
 εὐρύτερα καὶ διεξόδους ἔχειω, ἢ πολὺ μὲν ὕδωρ ρεῖν ἐξ
 ἀλλήλων εἰς ἀλλήλους ὥσπερ εἰς κρατῆρας, καὶ ἀενάων **5**
 ποταμῶν ἀμήχανα μεγέθη ὑπὸ τὴν γῆν καὶ θερμῶν ὑδάτων
 καὶ ψυχρῶν, πολὺ δὲ πῦρ καὶ πυρὸς μεγάλους ποταμούς,
 πολλοὺς δὲ ὑγροῦ πηλοῦ καὶ καθαρωτέρου καὶ βορβορωδε-
 στέρου, ὥσπερ ἐν Σικελίᾳ οἱ πρὸ τοῦ ῥύακος πηλοῦ ῥέοντες **e**
 ποταμοὶ καὶ αὐτὸς ὁ ῥύαξ· ὧν δὴ καὶ ἐκάστους τοὺς τόπους

α 7 τε om. Stob.   b 2 αὐτοῖς T Stob. : αὐτῆς B   b 6 ἄλση
 B Stob. : ἔδη T et ut vid. Timaeus   c 2 ὀραῖσθαι BT : θεωρεῖσθαι
 B² W   c 3 τούτων B Stob. : om. T   d 1 οἷς B Stob. : οἷ
 pr. T   d 3 καὶ κατὰ B T W : καὶ addubavit Heindorf: καὶ τὰ
 Stob.   d 5 καὶ T W Stob. : ἐξ in ras. B   d 8 δὲ B T Stob. :
 τε B² W   καθαρωδέστερου in marg. B²   e 1 ἐν B Stob. : οἱ ἐν T

πληροῦσθαι, ὡς ἂν ἐκάστοις τύχη ἐκάστοτε ἢ περιρροῇ γιγνο-
 μένη. ταῦτα δὲ πάντα κινεῖν ἄνω καὶ κάτω ὡσπερ αἰώρα
 5 τινὰ ἐνουσαν ἐν τῇ γῆ· ἔστι δὲ ἄρα αὕτη ἢ αἰώρα διὰ φύσιν
 τοιάνδε τινά. ἐν τι τῶν χασμάτων τῆς γῆς ἄλλως τε
 112 μέγιστον τυγχάνει ὄν καὶ διαμπερὲς τετρημένον δι' ὄλης τῆς
 γῆς, τοῦτο ὅπερ Ὁμήρος εἶπε, λέγων αὐτό

τῆλε μάλ', ἦχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον·

ὁ καὶ ἄλλοθι καὶ ἐκεῖνος καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν ποιητῶν Τάρ-
 5 ταρὸν κεκλήκασιν. εἰς γὰρ τοῦτο τὸ χάσμα συρρέουσιν τε
 πάντες οἱ ποταμοὶ καὶ ἐκ τούτου πάλιν ἐκρέουσιν· γίγνονται
 δὲ ἕκαστοι τοιοῦτοι δι' οἷας ἂν καὶ τῆς γῆς ῥέωσι. ἡ δὲ
 b αἰτία ἐστὶν τοῦ ἐκρεῖν τε ἐντεῦθεν καὶ εἰσεῖν πάντα τὰ
 ῥεύματα, ὅτι πυθμένα οὐκ ἔχει οὐδὲ βάσιν τὸ ὑγρὸν τοῦτο.
 αἰωρεῖται δὴ καὶ κυμαίνει ἄνω καὶ κάτω, καὶ ὁ ἀῆρ καὶ τὸ
 πνεῦμα τὸ περὶ αὐτὸ ταῦτόν ποιεῖ· συνέπεται γὰρ αὐτῷ καὶ
 5 ὅταν εἰς τὸ ἐπ' ἐκεῖνα τῆς γῆς ὀρμήσῃ καὶ ὅταν εἰς τὸ ἐπὶ
 τάδε, καὶ ὡσπερ τῶν ἀναπνεόντων αἰεὶ ἐκπνεῖ τε καὶ ἀναπνεῖ
 ῥέον τὸ πνεῦμα, οὕτω καὶ ἐκεῖ συναιωρούμενον τῷ ὑγρῷ τὸ
 πνεῦμα δεινούς τινὰς ἀνέμους καὶ ἀμηχάνους παρέχεται καὶ
 c εἰσιὸν καὶ ἐξιόν. ὅταν τε οὖν ὑποχωρήσῃ τὸ ὕδωρ εἰς τὸν
 τόπον τὸν δὴ κάτω καλούμενον, τοῖς κατ' ἐκεῖνα τὰ ῥεύματα
 [διὰ] τῆς γῆς εἰσερεῖ τε καὶ πληροῖ αὐτὰ ὡσπερ οἱ ἐπαν-
 τλοῦντες· ὅταν τε αὖ ἐκείθεν μὲν ἀπολίπῃ, δεῦρο δὲ ὀρμήσῃ,
 5 τὰ ἐνθάδε πληροῖ αὐθις, τὰ δὲ πληρωθέντα ῥεῖ διὰ τῶν
 ὀχετῶν καὶ διὰ τῆς γῆς, καὶ εἰς τοὺς τόπους ἕκαστα ἀφικνού-
 μενα, εἰς οὓς ἐκάστοις ὠδοποιῆται, θαλάττας τε καὶ λίμνας
 καὶ ποταμοὺς καὶ κρήνας ποιεῖ· ἐντεῦθεν δὲ πάλιν δνόμενα
 d κατὰ τῆς γῆς, τὰ μὲν μακροτέρους τόπους περιελθόντα καὶ
 πλείους, τὰ δὲ ἐλάττους καὶ βραχυτέρους, πάλιν εἰς τὸν

ε 3 ὡς Stob. : ὦν B T   a 5 τε B T Stob. : om. W   b 4 αὐτὸ
 Heindorf : αὐτὸν B T Stob.   c 1 οὖν B T Stob. : οὖν ὀρμήσαν
 B² W   ε 3 διὰ B T : om. Stob.   c 4 ἀπολείπη W   c 6 καὶ
 διὰ om. W   c 7 ἐκάστοις T Stob. : ἐκάστους B   ὠδοποιῆται
 Stob. : ὠδοποιεῖται B T : εἰδοποιεῖται W (sed ὁ s. v.)   d 2 ἐλάττω W
 βραχυτέρους B Stob. : βραδυτέρους T

Τάρταρον ἐμβάλλει, τὰ μὲν πολὺ κατωτέρω (<ῆ> ἢ ἐπη-
 τλείτο, τὰ δὲ ὀλίγον· πάντα δὲ ὑποκάτω εἰσρεῖ τῆς ἐκροῆς,
 καὶ ἔνια μὲν καταντικρὺ (<ῆ> ἢ [εἰσρεῖ] ἐξέπεσεν, ἔνια δὲ 5
 κατὰ τὸ αὐτὸ μέρος· ἔστι δὲ ἃ παντάπασιν κύκλω περιελ-
 θόντα, ἢ ἄπαξ ἢ καὶ πλεονάκις περιελιχθέντα περὶ τὴν γῆν
 ὡσπερ οἱ ὄφεις, εἰς τὸ δυνατὸν κάτω καθέντα πάλιν ἐμβάλλει.
 δυνατὸν δὲ ἔστιν ἐκατέρωσε μέχρι τοῦ μέσου καθίεναι, πέρα e
 δ' οὐ· ἄναυτες γὰρ ἀμφοτέροις τοῖς ρεύμασι τὸ ἐκατέρωθεν
 γίνεται μέρος.

Τὰ μὲν οὖν δὴ ἄλλα πολλὰ τε καὶ μεγάλα καὶ παντοδαπὰ
 ρεύματ' ἔστι· τυγχάνει δ' ἄρα ὄντα ἐν τούτοις τοῖς πολλοῖς 5
 τέτταρ' ἄττα ρεύματα, ὧν τὸ μὲν μέγιστον καὶ ἐξωτάτω ρέον
 περὶ κύκλω ὁ καλούμενος Ὀκεανὸς ἔστιν, τούτου δὲ κατα-
 νικρὺ καὶ ἐναντίως ρέων Ἀχέρων, ὃς δι' ἐρήμων τε τόπων
 ρεῖ ἄλλων καὶ δὴ καὶ ὑπὸ γῆν ρέων εἰς τὴν λίμνην ἀφικνεῖται II3
 τὴν Ἀχερουσιάδα, οὗ αἱ τῶν τετελευτηκότων ψυχαὶ τῶν
 πολλῶν ἀφικνοῦνται καὶ τινὰς εἰμαρμένους χρόνους μέναισαι,
 αἱ μὲν μακροτέρους, αἱ δὲ βραχυτέρους, πάλιν ἐκπέμπονται
 εἰς τὰς τῶν ζῶων γενέσεις. τρίτος δὲ ποταμὸς τούτων κατὰ 5
 μέσον ἐκβάλλει, καὶ ἐγγὺς τῆς ἐκβολῆς ἐκπίπτει εἰς τόπον
 μέγαν πυρὶ πολλῶ καόμενον, καὶ λίμνην ποιεῖ μείζω τῆς
 παρ' ἡμῖν θαλάττης, ζέουσαν ὕδατος καὶ πηλοῦ· ἐντεῦθεν δὲ
 χωρεῖ κύκλω θολερὸς καὶ πηλώδης, περιελιττόμενος δὲ τῇ b
 γῆ ἄλλοσέ τε ἀφικνεῖται καὶ παρ' ἔσχατα τῆς Ἀχερουσιάδος
 λίμνης, οὗ συμμειγνύμενος τῷ ὕδατι· περιελιχθεὶς δὲ πολλάκις
 ὑπὸ γῆς ἐμβάλλει κατωτέρω τοῦ Ταρτάρου· οὗτος δ' ἔστιν
 ὃν ἐπονομάζουσιν Πυριφλεγέθοντα, οὗ καὶ οἱ ῥύακες ἀπο- 5

d 3 ἢ ῆ] ῆ BT: ἢ W   d 5 ἢ ῆ] ῆ BTW   εἰσρεῖ om. Stob.
 e 2 γὰρ ἀμφοτέροις T Stob.: γὰρ πρὸς ἀμφοτέροις Bt: πρὸς γὰρ ἀμφο-
 τέροις B' W: γὰρ πρὸς ἀμφοτέρα in marg. W (error ortus e v. l.
 πρόσαντες)   e 5 τυγχάνειν W   e 6 ἄττα B: om. T Stob.: ὄντα
 in marg. B'   e 7 περὶ κύκλω T: περικύκλω B: τὰ περὶ κύκλω Stob.
 e 8 ἐναντίως T Stob.: ἐναντίος B   a 2 οὐ] οἰ Schanz   a 5 τούτων
 B T Eus. Stob.: διὰ τούτων W   a 7 μέγα T   b 1 τῇ γῆ BTW
 Stob.: om. Theodoretus (habet Eus)   b 5 ἐπονομάζουσι T W Eus.
 Stob.: ἔτι ὀνομάζουσιν B

σπάσματα αναφυσῶσιν ὅπη ἂν τύχωσι τῆς γῆς. τούτου δὲ αὐ καταπτικρὸν ὁ τέταρτος ἐκπίπτει εἰς τόπον πρῶτον δεινόν τε καὶ ἄγριον, ὡς λέγεται, χρῶμα δ' ἔχοντα ὄλον οἶον ὁ
 c κυανός, ὃν δὴ ἐπονομάζουσι Στύγιον, καὶ τὴν λίμνην ἣν ποιεῖ ὁ ποταμὸς ἐμβάλλων, Στύγα· ὁ δ' ἐμπεσὼν ἐνταῦθα καὶ δειῶς δυνάμεις λαβῶν ἐν τῷ ὕδατι, δὺς κατὰ τῆς γῆς, περιελιπτόμενος χωρεῖ ἐναντίος τῷ Πυριφλεγέθοντι καὶ
 5 ἀπαντᾶ ἐν τῇ Ἀχερουσιάδι λίμνῃ ἐξ ἐναντίας· καὶ οὐδὲ τὸ τούτου ὕδωρ οὐδενὶ μίγνυται, ἀλλὰ καὶ οὗτος κύκλῳ περιελθὼν ἐμβάλλει εἰς τὸν Τάρταρον ἐναντίος τῷ Πυριφλεγέθοντι· ὄνομα δὲ τούτῳ ἐστίν, ὡς οἱ ποιηταὶ λέγουσιν, Κωκυτός.

d Τούτων δὲ οὕτως πεφυκότων, ἐπειδὴν ἀφίκωνται οἱ τετελευτηκότες εἰς τὸν τόπον οἱ ὁ δαίμων ἕκαστον κομίζει, πρῶτον μὲν διεδικάσαντο οἷ τε καλῶς καὶ ὀσίως βιώσαντες καὶ οἱ μὴ. καὶ οἱ μὲν ἂν δόξωσι μέσως βεβιωκέναι, πορευ-
 5 θέντες ἐπὶ τὸν Ἀχέροντα, ἀναβάντες ἂ δὴ αὐτοῖς ὀχήματά ἐστιν, ἐπὶ τούτων ἀφικνοῦνται εἰς τὴν λίμνην, καὶ ἐκεῖ οἰκοῦσί τε καὶ καθαιρόμενοι τῶν τε ἀδικημάτων διδόντες δίκας ἀπολύονται, εἴ τίς τι ἠδίκηκεν, τῶν τε εὐεργεσιῶν
 e τιμὰς φέρονται κατὰ τὴν ἀξίαν ἕκαστος· οἱ δ' ἂν δόξωσιν ἀνιάτως ἔχειν διὰ τὰ μεγέθη τῶν ἁμαρτημάτων, ἣ ἱεροσυλίας πολλὰς καὶ μεγάλας ἢ φόνους ἀδίκους καὶ παρανόμους
 πολλοὺς ἐξειργασμένοι ἢ ἄλλα ὅσα τοιαῦτα τυγχάνει ὄντα,
 5 τούτους δὲ ἡ προσήκουσα μοῖρα ρίπτει εἰς τὸν Τάρταρον, ὅθεν οὐποτε ἐκβαίνουσιν. οἱ δ' ἂν ἰάσιμα μὲν μεγάλα δὲ δόξωσιν ἡμαρτηκέναι ἁμαρτήματα, οἶον πρὸς πατέρα ἢ μη-
 114 τέρα ὑπ' ὀργῆς βλαιοῖν τι πράξαντες, καὶ μεταμέλον αὐτοῖς τὸν ἄλλον βίον βιώσιν, ἣ ἀνδροφόνου τοιούτῳ τιλὶ ἄλλῳ τρόπῳ γένωνται, τούτους δὲ ἐμπεσεῖν μὲν εἰς τὸν Τάρταρον

b 6 ὅπη B T Stob.: ὅπου Eus. b 7 αἰ B³ T W Eus. Stob.: αὐτοῦ B
 c 1 ἣν al. Theodoretus: om. B T W Eus. Stob. c 4 ἐναντίως Stob.
 c 7 ἐναντίως W Stob. e 2 ἢ B³ T W Eus. Stob.: om. B
 e 4 τυγχάνει τοιαῦτα W a 3 τούτους B Stob.: τούτοις T Eus.

ἀνάγκη, ἐμπεισόντας δὲ αὐτοὺς καὶ ἐνιαυτὸν ἐκεῖ γενομένους
 ἐκβάλλει τὸ κύμα, τοὺς μὲν ἀνδροφόνους κατὰ τὸν Κωκυτὸν, 5
 τοὺς δὲ πατραλοίας καὶ μητραλοίας κατὰ τὸν Πυριφλεγ-
 έθοντα· ἐπειδὴν δὲ φερόμενοι γένωνται κατὰ τὴν λίμνην τὴν
 Ἀχερουσιάδα, ἐνταῦθα βοῶσί τε καὶ καλοῦσι, οἱ μὲν οὖς
 ἀπέκτειναν, οἱ δὲ οὖς ὕβρισαν, καλέσαντες δ' ἰκετεύουσι
 καὶ δέονται ἕασαι σφᾶς ἐκβῆναι εἰς τὴν λίμνην καὶ δέξασθαι, b
 καὶ ἂν μὲν πείσωσι, ἐκβαίνουσί τε καὶ λήγουσι τῶν
 κακῶν, εἰ δὲ μὴ, φέρονται αὖθις εἰς τὸν Τάρταρον καὶ
 ἐκεῖθεν πάλιν εἰς τοὺς ποταμούς, καὶ ταῦτα πάσχοντες οὐ
 πρότερον παύονται πρὶν ἂν πείσωσι οὖς ἠδίκησαν· αὕτη γὰρ 5
 ἡ δίκη ὑπὸ τῶν δικαστῶν αὐτοῖς ἐτάχθη. οἱ δὲ δὴ ἂν δόξωσι
 διαφερόντως πρὸς τὸ ὀσίως βιῶναι, οὗτοί εἰσι οἱ τῶνδε μὲν
 τῶν τόπων τῶν ἐν τῇ γῆ ἐλευθερούμενοί τε καὶ ἀπαλλαττό-
 μενοι ὡσπερ δεσμοτηρίων, ἄνω δὲ εἰς τὴν καθαρὰν οἴκησιν c
 ἀφικνούμενοι καὶ ἐπὶ γῆς οἰκιζόμενοι. τούτων δὲ αὐτῶν οἱ
 φιλοσοφία ἱκανῶς καθηράμενοι ἄνευ τε σωματῶν ζῶσι τὸ
 παράπαν εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον, καὶ εἰς οἰκήσεις ἔτι τούτων
 καλλίους ἀφικνοῦνται, ἅς οὔτε ῥάδιον δηλῶσαι οὔτε ὁ χρόνος 5
 ἱκανὸς ἐν τῷ παρόντι. ἀλλὰ τούτων δὴ ἕνεκα χρῆ ὦν διεληλύ-
 θαμεν, ὦ Σιμμία, πᾶν ποιεῖν ὥστε ἀρετῆς καὶ φρονήσεως ἐν
 τῷ βίῳ μετασχεῖν· καλὸν γὰρ τὸ ἄθλον καὶ ἡ ἐλπίς μεγάλη.

Τὸ μὲν οὖν ταῦτα δισχυρίσασθαι οὕτως ἔχειν ὡς ἐγὼ d
 διελέλυθα, οὐ πρόπει νοῦν ἔχοντι ἀνδρὶ· ὅτι μέντοι ἡ ταῦτ'
 ἐστὶν ἡ τοιαῦτ' ἄττα περὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν καὶ τὰς οἰκήσεις,
 ἐπεὶπερ ἀθάνατόν γε ἡ ψυχὴ φαίνεται οὔσα, τοῦτο καὶ
 πρόπει μοι δοκεῖ καὶ ἄξιον κινδυνεῦσαι οἰομένῳ οὕτως 5
 ἔχειν—καλὸς γὰρ ὁ κίνδυνος—καὶ χρὴ τὰ τοιαῦτα ὡσπερ
 ἐπάδειν ἑαυτῷ, διὸ δὴ ἔγωγε καὶ πάλαι μηκύνω τὸν μῦθον.

a 5 κύμα B T Eus. : ρεῦμα Stob.   b 2 ἐκβαίνουσι B² W Eus. :
 ἀποβαίνουσι B T Stob.   b 5 ἠδίκηκασιν W   b 7 βιῶναι B T W
 Eus. Stob. : βιῶναι προσκεκλήσθαι Clem. : βιῶναι προκεκρίσθαι Theo-
 doretus   c 2 ἀφικόμενοι W   ἐπὶ τῆς γῆς Euseb. Stob.   οἰκ . . .
 ζόμενοι T   c 3 σωματῶν] καμάτων Eus.   c 4 καλλίους τούτων W
 d 1 ταῦτα B² T W Stob. : τοιαῦτα B   δισχυρίζεσθαι W   d 5 μοι
 B Stob. : ἐμοὶ T

ἐγὼ εἶμι οὗτος Σωκράτης, ὁ νυνὶ διαλεγόμενος καὶ δια-
 τάπτων ἕκαστον τῶν λεγομένων, ἀλλ' οἶεταί με ἐκείνον εἶναι
 ὃν ὄψεται ὀλίγον ὕστερον νεκρόν, καὶ ἐρωτᾷ δὴ πῶς με **d**
 θάπτῃ. ὅτι δὲ ἐγὼ πάλαι πολλὸν λόγον πεποίημαι, ὡς,
 ἐπειδὴν πίω τὸ φάρμακον, οὐκέτι ὑμῖν παραμενῶ, ἀλλ'
 οἰχήσομαι ἀπιῶν εἰς μακάρων δὴ τινὰς εὐδαιμονίας, ταῦτά
 μοι δοκῶ αὐτῷ ἄλλως λέγειν, παραμυθούμενος ἅμα μὲν **5**
 ὑμᾶς, ἅμα δ' ἐμαυτόν. ἐγγυήσασθε οὖν με πρὸς Κρίτωνα,
 ἔφη, τὴν ἐναντίαν ἐγγύην ἢ ἣν οὗτος πρὸς τοὺς δικαστὰς
 ἤγγυατο. οὗτος μὲν γὰρ ἢ μὴν παραμενεῖν· ὑμεῖς δὲ ἢ μὴν
 μὴ παραμενεῖν ἐγγυήσασθε ἐπειδὴν ἀποθάνω, ἀλλὰ οἰχή-
 σασθαι ἀπιόντα, ἵνα Κρίτων ῥᾶον φέρῃ, καὶ μὴ ὄρων μου τὸ **e**
 σῶμα ἢ καόμενον ἢ κατορυττόμενον ἀγανακτῆ ὑπὲρ ἐμοῦ
 ὡς δεινὰ πάσχοντος, μηδὲ λέγῃ ἐν τῇ ταφῇ ὡς ἢ προτίθεται
 Σωκράτῃ ἢ ἐκφέρει ἢ κατορύττει. εὖ γὰρ ἴσθι, ἢ δ' ὅς, ὦ
 ἄριστε Κρίτων, τὸ μὴ καλῶς λέγειν οὐ μόνον εἰς αὐτὸ τοῦτο **5**
 πλημμελές, ἀλλὰ καὶ κακόν τι ἐμποιεῖ ταῖς ψυχαῖς. ἀλλὰ
 θαρρεῖν τε χρὴ καὶ φάναι τοῦμὸν σῶμα θάπτειν, καὶ θάπτειν
 οὕτως ὅπως ἂν σοι φίλον ἢ καὶ μάλιστα ἡγή νόμιμον εἶναι. **116**

Ταῦτ' εἰπὼν ἐκείνος μὲν ἀνίστατο εἰς οἰκῆμά τι ὡς λουσό-
 μενος, καὶ ὁ Κρίτων εἶπετο αὐτῷ, ἡμᾶς δ' ἐκέλευε περιμένειν.
 περιεμένομεν οὖν πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς διαλεγόμενοι περὶ τῶν
 εἰρημένων καὶ ἀνασκοποῦντες, τοτὲ δ' αὖ περὶ τῆς συμφορᾶς **5**
 διεξιόντες ὅση ἡμῖν γεγυῖα εἶη, ἀτεχνῶς ἡγούμενοι ὥσπερ
 πατρὸς στερηθέντες διάξειν ὄρφανοὶ τὸν ἔπειτα βίον. ἐπειδὴ
 δὲ ἐλούσατο καὶ ἠνέχθη παρ' αὐτὸν τὰ παιδία—δύο γὰρ αὐτῷ **b**
 ὑεῖς μικροὶ ἦσαν, εἷς δὲ μέγας—καὶ αἱ οἰκείαι γυναῖκες
 ἀφίκοντο ἐκεῖναι, ἐναντίον τοῦ Κρίτωνος διαλεχθεῖς τε καὶ
 ἐπιστείλας ἅττα ἐβούλετο, τὰς μὲν γυναῖκας καὶ τὰ παιδία

c 7 οὗτος B: οὗτος δ T W   **d** 2 θάπτῃ B: θάπτει T W: θάψει
 fecit W (ψ s. v.)   **d** 8 ἡγγυατο B T et γρ. W: ἡγγυήσατο B² W
d 9 οὖν post ἐγγυήσασθε add. t   **e** 1 ῥᾶον T: ῥάδιον B   **e** 3 δεινὰ
 πάσχοντος B t: δεινὰ ἅττα σχόντος T   **e** 7 θάπτειν καὶ om. pr. T
b 3 ἐκεῖναι ἐναντίον T W: ἐναντίον ἐκεῖναι B (ἐκείναις fecit B)

5 ἀπιέναι ἐκέλευσεν, αὐτὸς δὲ ἦκε παρ' ἡμᾶς. καὶ ἦν ἤδη
 ἔγγυς ἡλίου δυσμῶν· χρόνον γὰρ πολὺν διέτριψεν ἔνδον.
 ἐλθὼν δ' ἐκαθέζετο λελουμένος καὶ οὐ πολλὰ ἄττα μετὰ
 ταῦτα διελέχθη, καὶ ἦκεν ὁ τῶν ἔνδεκα ὑπηρέτης καὶ στὰς
 c παρ' αὐτόν, ὦ Σώκρατες, ἔφη, οὐ καταγνώσομαί γε σοῦ
 ὅπερ ἄλλων καταγιγνώσκω, ὅτι μοι χαλεπαίνουσι καὶ κατα-
 ρῶνται ἐπειδὰν αὐτοῖς παραγγείλω πίνειν τὸ φάρμακον
 ἀναγκαζόντων τῶν ἀρχόντων. σὲ δὲ ἐγὼ καὶ ἄλλως
 5 ἔγνωκα ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ γενναιότατον καὶ πραότατον
 καὶ ἀριστον ἄνδρα ὄντα τῶν πώποτε δεῦρο ἀφικομένων, καὶ
 δὴ καὶ νῦν εὖ οἶδ' ὅτι οὐκ ἐμοὶ χαλεπαίνεις, γινώσκεις γὰρ
 τοὺς αἰτίους, ἀλλὰ ἐκείνοισι. νῦν οὖν, οἴσθα γὰρ ἃ ἦλθον
 d ἀγγέλλων, χαίρέ τε καὶ πειρῶ ὡς ῥᾶστα φέρειν τὰ ἀναγκαῖα.
 Καὶ ἅμα δακρύσας μεταστρεφόμενος ἀπήει.

Καὶ ὁ Σωκράτης ἀναβλέψας πρὸς αὐτόν, Καὶ σύ, ἔφη,
 χαίρε, καὶ ἡμεῖς ταῦτα ποιήσομεν. Καὶ ἅμα πρὸς ἡμᾶς,
 5 ὦς ἀστεῖος, ἔφη, ὁ ἄνθρωπος· καὶ παρὰ πάντα μοι τὸν
 χρόνον προσῆει καὶ διελέγετο ἐνίοτε καὶ ἦν ἀνδρῶν λῶστος,
 καὶ νῦν ὡς γενναίως με ἀποδακρύνει. ἀλλ' ἄγε δῆ, ὦ
 Κρίτων, πειθώμεθα αὐτῷ, καὶ ἐνεγκάτω τις τὸ φάρμακον, εἰ
 τέτριπται· εἰ δὲ μή, τριψάτω ὁ ἄνθρωπος.

e Καὶ ὁ Κρίτων, Ἄλλ' οἶμαι, ἔφη, ἔγωγε, ὦ Σώκρατες, ἔτι
 ἡλίον εἶναι ἐπὶ τοῖς ὄρεσιν καὶ οὐπω δεδυκέναι. καὶ ἅμα
 ἐγὼ οἶδα καὶ ἄλλους πάνν ὀψὲ πίνοντας, ἐπειδὰν παραγγελθῆ
 αὐτοῖς, δειπνήσαντάς τε καὶ πιόντας εὖ μάλα, καὶ συγγενο-
 5 μένους γ' ἐνίοις ὧν ἂν τύχωσιν ἐπιθυμοῦντες. ἀλλὰ μηδὲν
 ἐπέιγόν· ἔτι γὰρ ἐγχαρῆι.

Καὶ ὁ Σωκράτης, Εἰκότως γε, ἔφη, ὦ Κρίτων, ἐκείνοί τε
 ταῦτα ποιούσιν, οὓς σὺ λέγεις—οἴονται γὰρ κερδαίνειν ταῦτα
 ποιήσαντες—καὶ ἔγωγε ταῦτα εἰκότως οὐ ποιήσω· οὐδὲν γὰρ

b 7 ἄττα B² T W : om. B

γείλω T : παραγγέλλω B

d 1 ῥᾶστα B² T W : ἄρστα B
 ταῦτα T

c 1 γε T W : om. B

c 8 οὖν T : om. B

e 5 ἂν T W : om. B

c 3 παραγ-

ἂ B t : om. T

e 9 εἰκότως

οἶμαι κερδαεῖν ὀλίγον ὕστερον πῶν ἄλλο γε ἢ γέλωτα 117
ὀφλήσειω παρ' ἑμαυτῷ, γλιχόμενος τοῦ ζῆν καὶ φειδόμενος οὐ-
δενὸς ἔτι ἐνόοντος. ἀλλ' ἴθι, ἔφη, πείθου καὶ μὴ ἄλλως ποιεῖ.

Καὶ ὁ Κρίτων ἀκούσας ἔνευσε τῷ παιδὶ πλησίον ἐστῶτι.
καὶ ὁ παῖς ἐξελθὼν καὶ συχνὸν χρόνον διατρίψας ἦκεν ἄγων 5
τὸν μέλλοντα δώσειν τὸ φάρμακον, ἐν κύλικι φέροντα τετριμ-
μένον. ἰδὼν δὲ ὁ Σωκράτης τὸν ἄνθρωπον, Εἶεν, ἔφη, ὦ
βέλτιστε, σὺ γὰρ τούτων ἐπιστήμων, τί χρὴ ποιεῖν;

Οὐδὲν ἄλλο, ἔφη, ἢ πίνοντα περιεῖναι, ἕως ἂν σου βάρος
ἐν τοῖς σκέλεσι γένηται, ἔπειτα κατακεῖσθαι καὶ οὕτως αὐτὸ b
ποιήσει. Καὶ ἅμα ὤρεξε τὴν κύλικα τῷ Σωκράτει.

Καὶ ὁ λαβὼν καὶ μάλα ἴλεως, ὦ Ἐχέκρατες, οὐδὲν
τρέσας οὐδὲ διαφθείρας οὔτε τοῦ χρώματος οὔτε τοῦ προσ-
ώπου, ἀλλ' ὥσπερ εἰώθει ταυρηδὸν ὑποβλέψας πρὸς τὸν 5
ἄνθρωπον, Τί λέγεις, ἔφη, περὶ τούτου τοῦ πώματος πρὸς τὸ
ἀποσπείσαι τι; ἔξεστιν ἢ οὐ;

Τοσοῦτον, ἔφη, ὦ Σώκρατες, τρίβομεν ὅσον οἰόμεθα
μέτριον εἶναι πιεῖν.

Μαυθάνω, ἢ δ' ὅς· ἀλλ' εὔχεσθαι γέ που τοῖς θεοῖς ἔξεστί c
τε καὶ χρὴ, τὴν μετοίκησιν τὴν ἐνθένδε ἐκείσε εὐτυχῆ γενέ-
σθαι· ἃ δὴ καὶ ἐγὼ εὐχομαί τε καὶ γένοιτο ταύτη. Καὶ ἅμ'
εἰπὼν ταῦτα ἐπισχόμενος καὶ μάλα εὐχερῶς καὶ εὐκόλως
ἔξέπιεν. καὶ ἡμῶν οἱ πολλοὶ τέως μὲν ἐπεικῶς οἰοί τε 5
ἦσαν κατέχειν τὸ μὴ δακρύνειν, ὡς δὲ εἶδομεν πίνοντά τε καὶ
πεπωκότα, οὐκέτι, ἀλλ' ἑμοῦ γε βία καὶ αὐτοῦ ἀστακτὶ ἐχώρει
τὰ δάκρυα, ὥστε ἐγκαλυψάμενος ἀπέκλαον ἑμαυτὸν—οὐ
γὰρ δὴ ἐκεῖνόν γε, ἀλλὰ τὴν ἑμαυτοῦ τύχην, οἴου ἀνδρὸς
ἐταίρου ἐστερημένος εἶην. ὁ δὲ Κρίτων ἔτι πρότερος ἑμοῦ, d
ἐπειδὴ οὐχ οἴός τ' ἦν κατέχειν τὰ δάκρυα, ἐξανέστη.
'Απολλόδωρος δὲ καὶ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ οὐδὲν ἐπαύετο
δακρύνων, καὶ δὴ καὶ τότε ἀναβρυχησάμενος κλάων καὶ

a i κερδαεῖν B²: κερδαίνειν B T πῶν B² t: ποῖων B T: ἀπιῶν W
a 3 πείθου T W: πιθοῦ B a 6 δώσειν B² T W: διδόναι B a 8 τί
B T: εἰπέ τί W b 4 post διαφθείρας add. οὔτε τοῦ σώματος W
c 3 ἅμα λέγων W c 7 γε βία καὶ αὐτοῦ B: αὐτοῦ βία καὶ T: τε καὶ
αὐτοῦ βία W ἀστακτ(ε)l B T: ἀσταλακτl W: γρ. καὶ ἀβαστακl
καὶ βία W d i πρότερον pr. W ἑμοῦ B: μου T

5 ἀγανακτῶν οὐδένα ὄντινα οὐ κατέκλασε τῶν παρόντων πλήν γε αὐτοῦ Σωκράτους.

Ἐκεῖνος δέ, Οἴα, ἔφη, ποιεῖτε, ᾧ θαυμάσιον. ἐγὼ μέντοι οὐχ ἤκιστα τούτου ἕνεκα τὰς γυναῖκας ἀπέπεμψα, ἵνα μὴ
 e τοιαῦτα πλημμελοῖεν· καὶ γὰρ ἀκήκοα ὅτι ἐν εὐφημίᾳ χρῆ τελευτᾶν. ἀλλ' ἡσυχίαν τε ἄγετε καὶ καρτερεῖτε.

Καὶ ἡμεῖς ἀκούσαντες ἡσυχύθημέν τε καὶ ἐπέσχομεν τοῦ
 daκρύειν. ὁ δὲ περιελθὼν, ἐπειδὴ οἱ βαρύνεσθαι ἔφη τὰ
 5 σκέλη, κατεκλίθη ὑπτίως—οὕτω γὰρ ἐκέλευεν ὁ ἄνθρωπος—
 καὶ ἅμα ἐφαπτόμενος αὐτοῦ οὗτος ὁ δοὺς τὸ φάρμακον,
 διαλιπὼν χρόνον ἐπεσκόπει τοὺς πόδας καὶ τὰ σκέλη,
 κάπειτα σφόδρα πείσας αὐτοῦ τὸν πόδα ἤρετο εἰ αισθάνοιτο,
 118 ὁ δ' οὐκ ἔφη. καὶ μετὰ τοῦτο αὐθις τὰς κνήμας· καὶ ἐπανιών
 οὕτως ἡμῖν ἐπεδείκνυτο ὅτι ψύχοιτό τε καὶ πηγνύτο. καὶ
 αὐτὸς ἤπτετο καὶ εἶπεν ὅτι, ἐπειδὴν πρὸς τῇ καρδίᾳ γένηται
 αὐτῷ, τότε οἰχθήσεται.

5 Ἦδη οὖν σχεδόν τι αὐτοῦ ἦν τὰ περὶ τὸ ἦτρον ψυχόμενα,
 καὶ ἐκκαλυψάμενος—ἕνεκεκάλυπτο γάρ—εἶπεν—ὁ δὴ τελευ-
 ταῖον ἐφθέγγετο—ᾧ Κρίτων, ἔφη, τῷ Ἀσκληπιῷ ὀφείλομεν
 ἀλεκτρούνα· ἀλλὰ ἀπόδοτε καὶ μὴ ἀμελήσητε.

Ἄλλὰ ταῦτα, ἔφη, ἔσται, ὁ Κρίτων· ἀλλ' ὄρα εἴ τι ἄλλο
 10 λέγεις.

Ταῦτα ἐρομένου αὐτοῦ οὐδὲν ἔτι ἀπεκρίνατο, ἀλλ' ὀλίγον
 χρόνον διαλιπὼν ἐκινήθη τε καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐξεκάλυψεν
 αὐτόν, καὶ ὅς τὰ ὄμματα ἔστησεν· ἰδὼν δὲ ὁ Κρίτων συνέλαβε
 τὸ στόμα καὶ τοὺς ὀφθαλμούς.

15 Ἦδε ἡ τελευτή, ᾧ Ἐχέκρατες, τοῦ ἐταίρου ἡμῖν ἐγένετο,
 ἀνδρός, ὡς ἡμεῖς φαίμεν ἄν, τῶν τότε ὧν ἐπειράθημεν ἀρίστου
 καὶ ἄλλως φρονιμωτάτου καὶ δικαιοτάτου.

d 5 κατέκλασε T: κατέκλαυσε B   e 3 τε BT: γε W   ἐπ-
 ἔχομεν rg. T   e 5 κατεκλίθη BTW   a 2 οὕτως ἡμῖν B:
 ἡμῖν οὕτως ἡμῖν T: οὕτως ἡμῖν αὐτοῖς B³W   πηγνύτο BTW
 a 8 διαμελήσητε W   a 9 ταῦτα ἔσται ἔφη T   a 14 καὶ B: τε
 καὶ T